

Malayalam Men of Letters Series

കേരള ഭാഷാപ്രണയികൾ.

Malayalam Men of Letters Series

കേരള ഭാഷാപ്രണയികൾ

ഔ. മഹാകവി വി. സി. ബാലകൃഷ്ണപിള്ള.

കുറുപ്പു അക്കാദമി, കോട്ടയം.

വി. വി. പ്രസിദ്ധീകരണശാല,
തിരുവനന്തപുരം.

പ്രസ്താവന

ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷാപ്രണതികളുടെ ജീവചരിത്രങ്ങൾ എന്താണ് കേരള തോരന്തസരിച്ചപ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിട്ടുള്ളതെന്ന് ഗ്രന്ഥപരമ്പരയ്ക്ക് (English men of letters series) ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷാ പ്രചാരത്തിൽ ലഭിക്കുകയോക്കെ പണ്ഡിതന്മാരുടെ അഭിനന്ദനം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളതുമാകുന്നു. അതേ രീതിയിൽ തന്നെ മലയാള സാഹിത്യകാരന്മാരുടെ ജീവചരിത്രങ്ങൾ എഴുതിപ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തണമെന്ന് കേരള സാഹിത്യപരിഷത്തിന്റെ എല്ലാ അംഗങ്ങളിൽ വലിയ പാശ്ചാത്യരായിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നാൽ ആ നിവൃത്തപ്രായം ഗികമായി കാണാത്തതുകൊണ്ട് ഏതാനും പ്രസിദ്ധന്മാരുടെ സാഹിത്യകാരന്മാരുടെ ജീവചരിത്രങ്ങൾ അങ്ങൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി ഉടക്കിയിരിക്കുന്നു.

ഒരു കവികോകിലമായി പ്രശംസിച്ചിരുന്ന ബാലകൃഷ്ണപ്പണിക്കരെപ്പറ്റി ശരിയായ വിവരങ്ങൾ അറിയാൻ വർ അധികാരപെർത്ത ജീവിച്ചിരിപ്പുള്ളതായിരുന്നെന്നില്ല. കവ്യലക്ഷണങ്ങൾ എല്ലാത്തിനെയും മഹാകവ്യങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുമെന്നിരുന്നെങ്കിലും അപരങ്ങൾ അടുക്കിവെച്ചു, കേക കടമി വൃത്തങ്ങളിൽ റാഗാഗ്രക പ്രസ്ഥാനമെന്ന നാട്ടുനരിൽ മണ്ഡകൃതികൾ എഴുതാതെ

യുടേ, രണ്ടു രണ്ടു മണ്ഡകാവ്യങ്ങൾ മാത്രം—കുറഞ്ഞ സമ്പ്രദാനമായ 'വിജാപവും' ആത്മചിന്താപരമായ 'വിശ്വരൂപവും'—ചെയ്തു വലിയ നേട്ടം നേടിയ ബാലകൃഷ്ണപ്രണിതങ്ങളെ ഇത്പരക മലയാളസാഹിത്യമുള്ളിടത്തോളം കാലം പഠനകൊണ്ടു തന്നെയിരിക്കും. തന്റെ ജീവിതകാലത്തു തന്നെ പുകഴ്ത്തപ്പെട്ട വാഴ്ത്തപ്പെട്ടൊന്നു മറ്റൊന്നായിരുന്നു; ശരിക്കെന്ന. എത്ര വേണ്ടു; ഇന്നിതാ മഹാകവികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ പണികൾ മുന്നണിയിൽത്തന്നെ നില്ക്കുകയുള്ളൂ. തന്റെ കയ്യിൽ ഒരു ചിരിശിതകളുള്ള രണ്ടു കണങ്ങൾ മാത്രം. അവ നിറഞ്ഞിവച്ചാൽ മഹാകാവ്യങ്ങളായിട്ടു ഭാഗ്യവും പേരിടപ്പെടുന്നതെന്ന മഹാകവികൾ അലമ്പാഴ്ത്തി പിറകോട്ടു പോകാനേ തരമുള്ളൂ.

വ്യാസനാമവൈഭവത്തെ വിദ്യകൊഴും സഹവാസം കൊണ്ടും വികസിപ്പിച്ചു തന്റെ കവിഹൃദയത്തിൽ കൂടി തളിവിട്ടിട്ടുള്ള കാവ്യമുള്ളകൾ കൈകളിലുക്കേണ്ടതിൽ ചാഞ്ഞിയതിന്റെശേഷം ചെറുപ്പത്തിൽത്തന്നെ ഐഹികജീവിതം വേടിത്തുളള മഹാകവി കൈകളിലെ ഏതെന്നുപോയി ദുഃഖസംഗമത്തിൽ നിമഗ്നനായിത്തീർന്നുകയാണു്.

ഈ മഹാത്മാവിന്റെ ആത്മജീത്രമായി ഏതാനും കകാളങ്ങൾ തന്റെ കൂടെ "ചുറ്റിയെടുത്തു" നടന്ന ശ്രീമാൻ ജനാർദ്ദനമെന്നെന്നേക്കാൾ തന്റെ ചരിതത്തെ പറ്റി എഴുതുവാൻ യോഗ്യതയുള്ള ആൾ ഇന്നു കേൾ ഉയിലുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അദ്ദേഹം ആ കൃത്യം സ

൩

നേതൃത്വത്തോടെ നിരവധിയിൽ അദ്ദേഹത്തോടു
മുൻ നന്മയിലൂടെ മോചിപ്പിച്ചതിനുള്ളതാണ്.

കേരളാപ്രദേശ പ്രസിഡൻ്റ് എന്ന ഗുണമേന്മയായ
തിന്നു കേരളത്തിലെ പൊതുജനങ്ങളുടെ അഭിനന്ദനം
ഉണ്ടാകുമെന്നുള്ള പ്രതീക്ഷയോടുകൂടി പൊതുജന
സമക്ഷം ഇതിനെ സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

പ്രസാദകന്ദം.

ബാലകൃഷ്ണപ്പണിക്കർ.

“അഗ്രധരായ വാലിയും അതിന്നനുസരിച്ചു” വാ സനയമുള്ള ഈ കവി കർച്ചകാലഃകൂടി ജീവിച്ചിരുന്നു വെങ്കിൽ പലതരത്തിലായി പ്രകൃതിയുടെ ചില ചിത്രങ്ങൾ ഇനിയും സ്കൂൾ കിട്ടാമായിരുന്നു; എന്നാൽ, ചിത്രനിർമ്മാണചാതുരിയിൽ ഇന്നു ചിലർക്കുള്ള സ്ഥാനം വാ ഗ്രന്ഥമാവാൻ ഇടവരുത്തിരുന്നു” എന്ന് സാഹൃത്തുക്കൾക്കുവേണ്ടി വിനോദം ചേർത്തുകൊണ്ടാണ് വി. സി. ബാലകൃഷ്ണപ്പണിക്കർ ലോകകംഗത്തിൽ നിന്ന് തിരേയാനംചെയ്തത്. ആകപ്പാടെ, മേയ്ക്കു സംവത്സരം തൊട്ടാൽ ബാലകൃഷ്ണപ്പണിക്കർ സാഹിത്യനന്ദനത്തിൽ വിമർശനയുണ്ടായുള്ള. പതിനാറാമത്തെ വയസ്സിൽ ആ ബാലൻ അന്നത്തെ വിചക്ഷണനായിന്ന് സുസമ്മതനായി സാഹിത്യകർത്താവാറിന്ന് ആളായിരുന്നതു് ഇന്നു മിങ്ങിക്കേൾക്കുന്നതല്ല. വിമർശകൻ, പദ്യഗദ്യകാരൻ, പ്രസംഗകൻ, പത്രപ്രവർത്തകൻ, ദേശാഭിമാനി എന്നിങ്ങനെയൊക്കെയായി ആ കവിയെന്നും ചേറ്റുകുളത്തിൽ നിന്നു അനന്യസുഖമായി പ്രശംസയെ നിറഞ്ഞമേറ്റു്, മഹാജനതയിൽ അധികമധികം ആശയ വളർത്തി ഇരുപത്താറാമത്തെ വയസ്സിൽ ഇനിയിങ്ങില്ലാത്തതു്, അയ്യോ, ഓർത്തോടും ഇന്നുമാക്കും ശോകവാർത്തകൾക്കു്. ബാലകൃഷ്ണപ്പണിക്കർ ഈ മേയ്ക്കുകൊല്ലം

കൊണ്ട് എന്തെന്നും നിലനില്ക്കുന്ന തത്ത്വമാണ് കേരളത്തിൽ നേടിയിരിക്കുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികളിൽ അല്പംമാത്രമേ നമുക്കിന് കൈക്കലായിട്ടുള്ളവെങ്കിലും, സാഹിത്യസുധാരയായ ആ സ്വപ്നവിഭവം പിന്നെയും പിന്നെയും നവനവം തവിപ്രദമായി അവികലം വർത്തിക്കുന്നു. ചേരിയൊരു വിശാലംകൊണ്ട് ശാശ്വതതയുൾക്കൊള്ളുന്നതാണ് ആ പാശ്ചാത്യകവിതയായതേതിനെ ബാലകൃഷ്ണപ്പണിക്കർ അതിശയിച്ചിട്ടുണ്ട്. കരുണപൂർണ്ണമായ വിശാലതയിൽക്കൂടി വിശ്വസ്തപം കഴിച്ച് സംയമൻ കവിതയാണദ്ദേഹം. കേരളീയ സുന്ദരമായ പശ്ചാത്താപകാവ്യം കേരളീയതാക്കുമ്പോൾ മാറ്റമില്ലാത്തതാണ്. ഇങ്ങനെയുള്ളതാണ് ബാലകൃഷ്ണപ്പണിക്കർ യീക്കനായി എന്നതിനെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വർദ്ധനവായ കീർത്തിക്ക് സവിശേഷമായ രൂപമാണ്.

പണ്ട് മഹാ ഭരണാനിധിയായി മലനാടുകെ സമുപരിച്ച നേരിയിരുപ്പിന് വർദ്ധിച്ചുവന്നതാണ് ഏറനാട്. പ്രകൃതിയുടെ മനോഹരമായ മനോഹരതയെ പ്രകൃതിയെ വെളിപ്പെടുത്തിയതിന്റെ സ്വാഭാവികമായ വൈവിധ്യം ഇത്ര യാതൊരു കേരളത്തിൽ ഏറനാട്ടിലെല്ലാമെങ്കിലും മറ്റൊരങ്ങാരുമില്ലാത്തതാണ്. പ്രകൃതിയുടെ നന്നാകുപേണുള്ള മനോഹരതയെ സന്തിന് ഇന്നും ഏറനാടാണു കേരളത്തിന് കലവറ. പരിഷ്കരിച്ചതെന്ന കൃതിയെക്കുറിച്ച് അത്രയധികമായതും ഇപ്പോഴും ആ നാട്ടിനെ ബാധിക്കുമ്പോൾ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. വികാരമായ ജീവിതഗതിയെ സ്വാഭാവികമായി നിർവ്വഹിക്കുകയും

നമ്മായി അങ്ങിനെ രേഖികളാവത്തോടെയാണ് ആ നാട്ടിന്റെ നന്നുംകഴിയുംകാടുംമേടായുള്ള കിടപ്പ്. പക്ഷി ഉഗ്രാദികളും വൃക്ഷലതാദികളും സമൃദ്ധമായ ഇഷ്ടിയുപേഷ്ടിയും അങ്ങല്ലെന്നു. അവിടത്തെ മണ്ണാവട്ടെ, പരമ്പര . മായുടെ വിശ്വാസപരിതത്തെ ശോണിതലേഖനം ചെയ്തിട്ടുള്ളതാണ്. വിണ്ണോ, സാക്ഷാൽ ഏഴുതച്ചുനരം പ്പെട്ടെ പല വിശുത കവികളുടേയും ദിവ്യാലാപപ്രസരങ്ങൾ മനോമോഹനം. ഇങ്ങിനെതിരയും സെതയ്ക്കുസെതോഗ്യമായ മുന്തിയൊ ശൈലാണ് ബാലകൃഷ്ണപ്പണിക്കരെ കൈമുറിയുടെ അനർദ്ധത്തോമായി പ്രസവിച്ചത്.

വിശ്വരംഭകാണു് വിദ്യാതികൊണ്ടിരുന്ന ചേറന്നാടു കാവഗതിയാൽ ഏറനാട്ടിൽ അങ്ങിയിരിക്കയാണിപ്പോൾ. ചേറന്നാട്ടിൽ മനപമമുഖ്യമായിരുന്ന ഉരകെ ഇപ്പോൾ വെറുമൊരു ഉറന്നാടായി മാറിയിരിക്കുന്നു. നാരേഴിട്ടതു വെളിക്കുരേയും കാലായിട്ടതു കറക്കുരേയും ശീതോഷ്ണസന്ധിയിൽ പ്രശാന്തരണിയമായി പ്രകൃതിവിഖാസം പൂൺ ഭൂമഗത്തിന്റെ ഇടയിലാണ് ഉരകെത്തിന്റെ കിടപ്പ്. അവിടെ, സ്ഥാനമാനങ്ങൾ കൊണ്ടു് സമ്പന്നമായ ചെങ്കോട്ട് ചെമ്പയശ്ശേരിവീട്ടിൽ 1064-ാമുണ്ടു് കുമ്മാസത്തിലൊത്തന്നാൾ ഉണ്ണി പിറന്ന കോലാഹലകുതുഹലമാണ്. ജോണപ്രഭാവത്തോടെ വാണ പുവ്വീകന്മാരിൽനിന്നു് അസുലമായ ആഭിജാത്യം പകർന്നു കപ്പടത്തു് കൃഷ്ണൻണ്ണിനായർ തന്നിക്കുളായ ഇര പുത്രലാഭത്താൽ താൻറയും പണിയുടേയും മാനവനാശ്യമായി വിളികൊണ്ടു താവാടകൾക്കു് അസ്തമ

അന്നന്താഃ ഭൂമികിട്ടുവാനായി, ഭാഗ്യത്താൽ, കൈമാറിത്തന്ന കോളത്തുകയാണെന്നായത്. ദാവത്തിന് ഇനിയങ്ങോട്ടാകെ നാശമാണെന്നു കണ്ടു നാശത്തിനെതിലും നിവകിട്ടട്ടെയെന്നു തപിഷ്ഠന്താൽ ആ രാവാടകർക്ക് ദൈവം നൽകിയ അനുഗ്രഹമായിട്ടാണ് ആ ഉണ്ണിയെ, പിൽക്കാലത്തെ അനുഭവങ്ങളാൽ ആർക്കും കരുതേണ്ടിവന്നിരിക്കുന്നത്. ആ ഉണ്ണി—പ്രതിഭാശാലിയായ ബാലകൃഷ്ണപ്പണിക്ക് കപ്പലത്തെയും, വെള്ളാട്ടു വെമ്പലശ്ശേരിയേയും—അതുണ്ടും ഭയ്യാലകാരിന്യുത്താൽ ഇങ്ങോട്ടു അറുനൂറ്റാണ്ടിനിടയിൽ കേരളീയരെ ഇന്നും സാദാരണസൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ.

പുഷ്പികന്മാരിൽനിന്ന് ആഭിജാത്യമെന്നപോലെ വിത്തവരപം ബാലകൃഷ്ണൻ കിട്ടുകയുണ്ടായില്ല. അതു കൊണ്ട് ആ കട്ടി വിനീതാവസ്ഥയിൽ വളരുമെന്നായി. വിത്തമംകൊണ്ടു പിത്തളമാവരത്ത സമാന്യജനതയിൽ, അനുകൂലികൊണ്ട് ലോഭിതമാവാത്ത പരമ്പരമാക്കിൽ, ആലസ്യത്താൽ പരാജയമാവാത്ത നിസ്സർപ്പപ്രകൃതിയിൽ ബാലകൃഷ്ണൻ വിളയാടി. കർത്തവ്യകർമ്മധീനമായ സാധുജനജീവിതം വിമുക്താവേശത്താൽ ഭക്ത്യാലമെങ്കിലും ആസ്തികത്വത്താൽ ദിവ്യസുന്ദരമായി ബാലകൃഷ്ണന്റെ ഇന്ദ്രിയങ്ങൾക്ക് വിഷയം വെച്ചു. മലപത്രകമായി നാശ്യമല്ലെ പുണ്യമാണ് ബാലകൃഷ്ണൻ സംഗ്രീകിയോടെ ഉണ്ടിച്ചുപോന്നത്.

നവസൃഷ്ടികളായ സൂര്യം മാസ്റ്റർമാരും പരോന്യത്തിന്റെ കത്തിവെത്തിയ അന്നെക്ക് ആ നാട്ടിൽ എത്തുന്നടത്താളമായിട്ടില്ല. വിദ്യനന്ദനത്തിൽ വാസനാ

നമുപം വിമോചിക്കുന്നതിന് ശിഷ്യജനത്തെ ആളാക്കുന്ന
 ആ കലപതിപരമ്പര അന്ന് അതികൃത്യവും അതിദർശ്യ
 ലവുമാനിയുടെയും അവശേഷിച്ചിരുന്നു. ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ
 അല്ല മനസ്സിനാൽ ആ ആശാങ്കാർ അഭ്യംസം നൽ
 കിയിരുന്നത്. പ്രാകൃതരോഷയിൽനിന്നുതന്നെ നാഗര
 രോഷയിൽ പ്രവേശിച്ച് അങ്ങിനെ യഥാശക്തി ദ്വിജ
 രാജാ പ്രാപിക്കുവാൻ രക്ഷവണ്ണശിഷ്യനെന്നൊഴുതതിൽ
 ആയുരണഭരതാളം വകുപ്പുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുകയെന്ന ആ
 പുഷ്പികമായ അധ്യയനസമ്പ്രദായം ബാലകൃഷ്ണൻ അ
 കാലത്തു് ഭട്ടേങ്കിയും തലിക്കുവാൻ കിട്ടി. രാഷ്ട്രയെ
 വിശേഷണ ആകണമെന്ന് ചെല്ലാനുള്ള സുത്രങ്ങൾ അല്ലാ
 ലും കണ്ടതുങ്ങിയപ്പോഴേക്കുതന്നെ പ്രതിഭാശാലിയായ
 ആ ബാലൻ വാസനാബലംകൊണ്ടു് കേരളകുമാരന്മാരു്
 സൃഷ്ടികർമ്മത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു. അമരതപം നേടിയ ആ
 കോശവും, സിന്ധുരോമം തന്നെ ആ രൂപവും ബാലകൃ
 ഷ്ണൻ കണ്ടുതോടുകൂടി ഇനിയങ്ങോട്ടു് സ്വന്തം നേട്ടം
 ആവാമെന്നായി. ഒന്നിച്ചിട്ടു് പന്തിരോളം കഴിയുമു
 ഡെ ആ ഗ്രാമീണകുമാരിൽനിന്നു് സാഫിതീദേവിയു
 ളെ ആപുരഗിഷ്ണിതം കളകുറ്റവായ് കേൾക്കുന്നു. ക
 വിതപത്തിൽ കലപാരമ്പര്യമോ, കവികളോടു് സമ്പ
 ക്കമോ, നവംനവമായ കാവ്യവിലാസങ്ങളിൽ കണ്ണെത്ത
 ലോ ഉണ്ടാവാനെന്തെന്നും ഉൾനാട്ടിലേ ഇര ബാലനിൽ
 ഇത്രയും ചെറുപ്പത്തിൽ സ്വയമുണ്ടാത്തുന്ന ഈ സാഫി
 തീസൗന്ദര്യബഹുലി അന്ന് ആ ഗ്രാമീണന്മാർ വികൃതി
 യായി നിരസിച്ചിരിക്കാമെങ്കിലും ഇന്ന് കേരളഭാഷാഗ
 മത്തിൽ അമരതയെ അതുജനസംഭവമാണ്.

സമസ്ത മതീ പ്രസംഗം തുടർന്നു ചെന്നതിൽ മൈസൂർ
 പുലയനവെന്ന് മതിയാവാതെ ഉഷ്ണതയ്ക്കിനാൽ കഷ്ട
 റിയാലു. പക്ഷേ സമ്പന്നം കൊണ്ടു് നേടാകുന്ന ഒരു പ
 ണമെന്നു കാര്യം, സാഹിത്യ സേവനം കൊണ്ടു് സിദ്ധമാ
 കുന്ന ഒരു ഗുണമാണു് തുലാം ഉൾപ്പെടെയു് അദ്ദേ
 ങ്കം ഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ടു്. പ്രതിരോധിമാസത്തെ താഴെയാ
 ന്നിതരമേന്മ സഹിച്ചു് അദ്ദേഹം പ്രകാരം ചെയ്
 ത്താ ചെയ്തുതു്. സാഹിത്യ സേവനത്തിൽ നാഷണലിസ്റ്റ്
 കലിയില്ലാത്തതും ഏതും അദ്ദേഹം പേർ ചെയ്തതാകട്ടെ പ്ര.
 തങ്ങൾ ഏകപുത്രൻ തുടർന്നു ചെയ്തതാകുന്ന എഴുന്നേ
 നു് സാഹിത്യ മേഖലയിലേക്കു് നേതൃത്വം നൽകുന്നതു ക
 ണമിതി, സാഹിത്യകാരന്മാർക്കും ഇത്രയും കൃപയോ തന്നിട്ടു
 സാധിച്ചു വല്ലോ ഏതും ചരിത്രകാരനാകയാണു് സ്വയം
 തിരഞ്ഞെടുത്തതല്ലാതെ ഉഷ്ണതയ്ക്കിനാൽ മേയ്ക്കേതു്.
 സാഹിത്യ മേഖലയിൽ കേരളൻ ഉപരിപഠനത്തിന്നു് ഒരു
 വിദ്യാലയമായിട്ടു് വിചിത്രീകൃതമായി.

ഈ സാഹിത്യ മേഖലയിൽ ഉദാഹരിക്കുന്നതായ മാനവിജ്ഞാ
 ണ്ണത്തിൽ അന്വേഷം, കേരളത്തിലേ മേഖലകളാകയാണു്
 അന്നു് പരിശീലിക്കുന്നതിന് വാഴുകയാണു് അന്നു് എ
 ന്നു് എന്തിന്നു്! മാനവിജ്ഞാണിൽ അന്വേഷം മന
 മനോഹരി, അന്വേഷം ഉദാഹരിക്കുന്നതി, അന്വേഷം ന ചങ്ങ
 നന്നാകുന്നതിന് വാഴുക വാഴ്ത്തുന്നതാണു് പി
 രന്നതായാ, ഇന്നതായാ! കേരളത്തിൽ ഉപരിപഠനം
 യി തന്നു്, മാനവിജ്ഞാണു് അന്വേഷം, കേരള
 നാട്ടു് ഉദാഹരിക്കുന്നതാണു് എന്തി മുതൽ വാഴുക
 ണികൾ കേരളപ്രദേശത്തിന്നു് നേടിക്കൊടുത്തതാണു്

തൃയെത്ര! അത് മറക്കുകയോ മറയ്ക്കുകയോ ആൽമരകം ചെയ്യുവാൻ. സാഹിത്യകലാകന്മാർ ധാരാളവന്നപ്പോൾ ഒരു ദാരുണ മുരളിപ്പാടാണ് ഏക തന്മയൻ പ്രദർശിപ്പിച്ചത്. ലക്ഷ്മീവാരം വാണ ദാസനായ ആ അഭയാർത്ഥിക്ക് അകത്തും ചെല്ലുന്നതെന്തെല്ലാം കീഴ്ത്തുവാനുണ്ടായിരുന്നു.

ചെറുകിണറുകളെക്കുറിച്ചൊന്നും ശ്രദ്ധിക്കുന്നതല്ല മകന്റെ ദാഹം. ഇതാ ഉണ്ടല്ലോ സാധുജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി നിർമ്മിച്ച ചെറു പരിവേഷനം ചെയ്യുവാനുപയുക്തമേകും. നോക്കൂ അങ്ങോട്ടേക്ക് കൃഷ്ണകുട്ടിനായർ മകനെ വിട്ടു. വാസസ്തർഭൂതനായ ഏകൻ തന്മയൻ ആ ബാലപ്രഭുക്കാര്യം നോക്കി ഉൾ പ്രേരണയുണ്ടായപ്പോൾ കൃഷ്ണൻ പുനർ അഭർക്കരിച്ച ഉന്മേഷമായി. വിദ്യാവംശനകരങ്ങൾ പണ്ഡിതന്മാർ എന്തു നേടുകയും പോരുന്നോ! സഹിഷ്ണുനേരമായ ഏകൻ തന്മയൻ അന്ത്യയ്ക്കകവകാശനായ ബാലകുട്ടിക്ക് അതേ ദായമി സാഹിത്യക്കോശമായി കയ്യെടുത്തിരുന്നതിൽ അദ്ദേഹമെന്തുണ്ട്! പുത്രന്മാർക്കിടയിൽ അദ്ദേഹത്തിന് ബാലകുട്ടനാണി. കലശലായ ഒരുക്കോശം ഗ്ലോറിയ അതിമതിക്കുവാൻ കെല്ലോ കോപ്പോ!

സംസ്കൃതത്തിലേക്കും ഇംഗ്ലീഷിലേക്കും ബാലകുട്ടന് അവിടെവെച്ചു വാതിൽ തുറന്നു കിട്ടി. അതിന്നു ആ മതിയലത് ജന്മചക്രമെന്ന മുന്നോ നാലോ വട്ടം ഉരുട്ടുകയേ വേണ്ട ഗന്ധർവ്വ അമ്മയോ, അജിത്തയോ അലംഭാവയോ വാദ്യവിന്യത്തിൽ ബാലകുട്ടിനായിട്ടു. ആവിഷ്ണുവെന്നപോലെ മിത്തേപ്പുറമെല്ലെ

പുരസ്കാരനാശപാലം ഇനിപ്പോടെയാണ് തുറുപരമം
 ഞങ്ങളെ വിദ്യാർത്ഥി ഉൾപ്പെടുത്തിയത്. തുറുവിൽ
 നിന്ന് അന്നത്തെ വിദ്യാർത്ഥിയിൽ അല്ലെങ്കിൽ
 എഴുതിയതിട്ടുണ്ടോ, പിന്നെക്കൂടെ മാറ്റിവെക്ക
 യോ ആ വിശ്വാസത്തോടെ ചെല്ലേണ്ടിവന്നില്ല. മറ്റൊ
 നിധിയിൽ കറവയെ അങ്ങനെയോടെ മെക്കയെടുത്തു
 കഴിഞ്ഞിട്ടും, വിദ്യാർത്ഥി ഇതിൽ ചെലവഴിക്കുന്നത് ആ
 കട്ടിൽ വിട്ടു അറിയില്ലപോൾ. ഇന്ന് വെളിച്ചത്തോടെ
 എഴുതിയതാണ് ആ മെക്കയെ ഇപ്പോൾ ചെലവഴിക്കു
 ന്നതുകൊണ്ടാണ്. ഇപ്പോൾ ഗവണ്മെന്റിനുള്ളിൽ
 ഇപ്പോൾ അങ്ങനെയെ തന്നെക്കൂടെ കിറങ്ങിയതിലേക്കാണ്
 പോകും. തുറുസന്നിധിയിൽ സംസ്കരണവുമായിക്കൂടെ
 ചെല്ലുന്ന ചോലകളാണ് തുറുപത്രകൾ ആ പത്രം
 പത്രത്തിൽ കെട്ടിക്കെട്ടിയതിൽ, അങ്ങനെയെ സാധ്യമാ
 യ്ക്കുകയോ നമ്മുടെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പത്രത്തിൽ
 തിരുത്തലോടെയെന്ന ഇപ്പോൾ അങ്ങനെയെ പരിശോ
 ക്ഷി. ആ ഇപ്പോൾ അങ്ങനെയെ, ചോലകളാണ് നേ
 ടിയ സംസ്കരണത്തിലോ കെട്ടിക്കെട്ടിയ വെളിച്ചം
 തിരിയെപ്പോൾ ഇറക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കും.

വെളിച്ചം വെളിച്ചം കെട്ടിക്കെട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കും
 അങ്ങനെയെ അങ്ങനെയെ വെളിച്ചം വെളിച്ചം
 ചോലകളാണ് അങ്ങനെയെ. ഇതിലേക്കെത്തിക്കും മാന
 സിക്തമായ തന്നെയും ആ ചോലകളിൽ വെളിച്ചം
 യെ അതിൽ വെളിച്ചം ചോലകളായിക്കൂടെ സ
 ഗ്നിപ്പാൻ അതു അങ്ങനെയെ പത്രത്തിൽ ഇപ്പോ
 കെട്ടിക്കെട്ടിയ വിളക്കും അങ്ങനെയെ, അറിയാകയും

അറിയിക്കുകയും, - നെിക്കയും സെറ്റിക്കയും മേലേ കാലത്തു് ആവിദ്യാത്മിക്ക് ചെയ്യാവതായി. അങ്ങിനെ ഇരളത്തത്തിന്നു് മാനവിക്രമമാരാവിന്റെ മേലിലെന്നപോലെ അന്ന് വളരെകാലം. ദാനത്തോടുകൂടും ലബ്ധകൃതികളും ആകാശത്തിൽ ന്നു് സുഖമേയും സന്തോഷം പൊഴിക്കുന്നതുടങ്ങി. അന്നിടം അദ്വൈതപാതകാലം കിട്ടിയ കളഭംതന്നെ, അതിന്റെ ഗുണമെന്തിന് മറ്റും ദോഷമുണ്ടാവരുതെന്നും, ദീപിതീ പൂർണ്ണനീർ പോലെയെന്നു് ബാലകൃഷ്ണൻ കളഭമായി. ഇതു കഷ്ടം എന്നതേ കേളവിടെ ദോഷമെന്നു് വിസ്മയത്താൽ ഉൾപ്രദമായിട്ടു്. അന്നിടം പൂർണ്ണതയോടെ ആ മാനവിക്രമത്തിന്നു് നാഥാതിരംഗത്തിലേക്ക് തിന്നിക്കുന്നതു കഷ്ടം ഇല്ലെന്നും അന്ന് ഹൃദയമേൽ ചെയ്യാം.

സുന്ദരസ്വാമിത്താൽ അന്ന് ഏകദേശത്താൽ കേളമേൽ ന്നുയ്ക്കേ കാണുകയായി. മാനവിക്രമസന്നിധിക്ക് സഹായന ചെയ്തതാൽ ജീവിക. പദ്മകാഞ്ചൻ, ഗർഭഭാജനുകാർ, പത്മപ്രദർശനുകാർ എന്നിവർക്കുവേണ്ടിയുള്ള വിചാരനതെ മനസ്സും മേലിലും ആ പൊരുത്തപ്രതിഭാൻ ഉദാഹരണവും അങ്ങോട്ടേയ്ക്ക് ന്നു് പോലുമില്ലാത്ത ആകാശിപ്പോന്നു. അവർക്കുവേണ്ടി കൃതികൾക്കുവേണ്ടി കേളസാധിതിയുടെ അന്നതെ ആകാശമേയ്ക്കു അവസ്ഥ ബാലകൃഷ്ണൻ ശക്തിക കാണാൻ കഴിഞ്ഞു. ആ ബാലഹൃദയം അതോടുകൂടി അത്രയും പൊക്കം മേൽ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതും ചെയ്തു. വയസ്സുകാളു ചാലനെക്കിയും

നവവായസ്സിനുള്ളിൽത്തന്നെ സമ്മാനിക്കണമെന്നു ക
 റിക്കെട്ടിട്ടുണ്ട്. സഭക്കാൽ പരസ്യമില്ലാത്തതും തുട
 രിക്കുന്നില്ലെന്നും ആ വാല്യത്തിൽ തന്നെ "ദാനവിക്ര
 മീയ" എന്നു സങ്കേതമെന്നു നൽകിയിരിക്കുന്നു. അതു
 കരമത്തുകകളാൽ സമ്പൂർണ്ണമായിട്ടുള്ള തുകകൾതന്നെ
 ഈ ദാനവിക്രമീയം. സംസ്കൃതവചനങ്ങളെപ്പോലെ
 സ്ഥിതിച്ചു പ്രയോധനത്തിലും പ്രയോഗത്തിലും ആ കട്ടി
 കളെ സാദരം, ദാനവിക്രമ മതിലേ ഉള്ളതും അല്ല
 മരിക്കലും മരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളവരോട് ഏറ്റ
 വും അഭിനന്ദനീയമായും സ്വപ്രകാരമായി വിതരണ
 വ്യാപകരായിരിക്കേണ്ടതും പ്രായപൂർത്തിയായവ
 രോ പരമവർദ്ധനായി ഇരിക്കുന്നവർക്കു വാല്യകൃഷ്ണ
 തത്തിലെ വാല്യകൃഷ്ണപദം പരസ്യമാക്കി. ആ
 പദവാരാഭ്യം അഭ്യസനത്താൽ തന്നെ പ്രയോഗവും ക
 ലാനന്ദകരമായ അതിർവ്വരമുഖനീകരം മലയാളീപ്പി
 യേയ്ക്കെ അനന്തപ്രായം പരിചയം നിഷ്കല
 അനുഭവം.

കേരളത്തിലെ പത്രപ്രവർത്തകർക്കും എഴുത്ത
 ത്തും പൂർണ്ണമായി വ്യക്തികളായ വല അനുഭവ
 പ്രേമ പുല്ലു മധുരകളെ കൃഷ്ണമേന്മൻ അവർകൾ. മ
 ലയാളപത്രങ്ങൾക്ക് ഇന്നത്തെപ്പോലുള്ള ഇരു മതക
 ഷത്തിന് മുമ്പാകെയാക്കി ആ മതിയാൽ ദാനമേ
 പ്രയോധനംകൊണ്ടു കാലോചിതം ചെയ്തിട്ടുള്ള ദേവീ
 യസേവനത്തിൽ കേരളപത്രം കൃഷ്ണമേന്മനെക്കുറിച്ചു
 നായിട്ടുണ്ട്. കഷ്ണകൃഷ്ണമേന്മൻ വിദ്വാൻ ഏറ്റ
 തസ്തികയെല്ലാമുൾക്കൊള്ളുന്നതും. സേവനമെന്ന സ

പുലയ്ക്കു തുതുപ്സവഹാരാദി ചരണനാമിടിക്കത്തു് തുട
യിക്കേയാണല്ലോ. കഞ്ഞിതൃഷ്ണമെന്നോൻറെ കലയ്ക്കു്
പ്രഭുസേവനത്തിൽ അധഃപൂതി ഇത്രയോളം കല
നിക്കുന്നില്ല. പത്രപ്രവരണമെന്ന അന്നമേര നവീന
പ്രഭുക്കു തരിന്ത് അന്നു് അദ്ദേഹം തണലാദി ഏറ്റൻ
തന്മൂലമേ കഞ്ഞിതൃഷ്ണമെന്നോൻ, ആർച്ചുവികരപം
വസ്തുതാദിപോഴു് വല്ലാതാണ പ്രകാശനങ്ങൾക്കു
മേലും സന്യാസാദിപ്തം ചേർച്ചക്കും കേൾക്കാൻ അ
തലക്കു് അന്നു് കല്പിക്കുകയാദി കഞ്ഞിതൃഷ്ണമ
െന്നോന്നു ഏറ്റൻതന്മൂലമേ കഞ്ഞിതൃഷ്ണമെന്നോൻ അവർ
തമ്മിലുണ്ടാക സേവനമെന്നകാലം. മേനവീകൃത
നിയമിതം സേവകപ്രധാനനാക കഞ്ഞിതൃഷ്ണമെന്നോ
ന്നു് നിസ്താത്മനാചാര്യമുള്ളു് സവിശേഷം സംഗ്രീ
തിവർദ്ധനാദി. പത്രപ്രവരണമുള്ളു് ആദി
യ്ക്കു് വസ്തുതാദി ചരണമുള്ളു് പ്രതിപത്തിക്കു് ഇകൃതൻ.
മന്നോരോകാതൃലയത്തിൽ ഏതാനോരോന്നു പ്രവർത്തി
ച്ചുപോയപ്പോൾ പത്രമയം അന്നു് മയീനാദി പ്രവർ
ഗ്നാദി അവർ പണക്കു് അന്നു് മയീനാദി സേവക
മെന്നു വല്ലാത്തപത്രാധിപരോട്യാണു് പണിക്കു്
പണിത്തന്നു് ജീവിതകാലമെന്നു്.

“കേരളചിന്താദണ്ഡം”യുടെ പത്രാധിപരായി വി.
സി. പാലമുളപ്പുനിക്കർ തുറന്നു് വെച്ചു് വെച്ചു് പത്രം
പതിനെഴുതാത്താണു്. എന്നാൽ അതു് അദ്ദേഹ
ത്തിന്റെ പത്രപ്രവരണമെന്നല്ല. കഞ്ഞിട്ടു് അ
ന്നോടും വിശ്വസിക്കാവുന്നില്ല. ചരണകാതൃവൃദ്ധ
തെന്തെ ചരണകാതൃ മന്നോരോകാതൃലയത്തിൽവെച്ചു

[illegible]

ചിന്തനത്തിൽ അടിയോടെത്തന്ന ചാനംഗെരകര. ചംകൊ
 റ്റ് ചിന്തകളണി മിമേ കൊച്ചിടത്തും മേറുന്നെടുക്കാൻ
 കൂടിയും നൂപാദവരയിൽനിന്നും. കൊച്ചിയുടേ പേത് മന്ത
 കര വരേക്കൂടേ അയർന്നാട്ടകളിലേക്ക് ഏറുന്ന കവറി
 ഞെരുക്കുകയാൻ ചെലവെടുപ്പു പ്രണിതക ചിന്താമണിയിൽ
 മലയ്ക്കു നാഥിന് പ്രയോഗം മട്ടല്ലാലപകർച്ചി, മിമേ-
 സ്വപനം നാട്ടുകാട്ടിയതിലും മാനെ തകർത്തു മം കൊ
 ള്ളിയിലെ മനസാദാനു മന്ത ഉദ്യോഗികളും ഉസാഥി
 കളുമാക്കുവാനെ പണിക്കർ ചിന്താമണിപ്രയോഗ
 മന്താൽ സാധിച്ചിട്ടുള്ളതും അല്ലാത്തതും.

[illegible]

செருகரிதலும் கருகறுதலாய்வு ஆகற் போ
 னாகின் றாண் டான் கொழிய ன் சுவந். பூரண
 ன் டான் வ ள்கொளையொலையான் பொருட்க
 ள் போலகுறுபுளிகற். பவதும் னாபிமவும், பூரண
 மிபதும் னாறுதலுமாய் மனிதும் பனிகமாய் ப

തൃവാക്കരം ബാനങ്ങി വെളിക്കൊള്ളാരെ ഒന്നി
 ർ. ബാനങ്ങി ഉദ്യോഗസ്ഥപ്രാമുഖ്യത്തെക്കുറിച്ചു
 പൊലെ പണിക്കർ അന്വേഷണപ്രാവീണ്യമുള്ളതും അത്
 കിഷ്ടമല്ലെന്നും പോയിപ്പിടിക്കുകയായിരുന്നു. ഭരണ
 നിർമ്മാണങ്ങൾ നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കാൻ അപേക്ഷി
 ത്തുക കെട്ടിപ്പിടിക്കുന്നതായും ഗവണ്മെന്റുണ്ടായതായ
 ണ്ടും സൂക്ഷ്മക കേരളവിരുദ്ധതയായും ബാലകൃഷ്ണ
 മൂപ്പൻ എഴുതിയത്. ഗവണ്മെന്റുണ്ടായതായും
 നൽകുന്നതിൽ അധികാരം പരമാവധി നീതി
 യെ ഉറപ്പാക്കേണ്ടതിൽ, പത്രങ്ങൾ സമരത്തിലും ഗ
 ഭിരാനെ പ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ട് കൊച്ചിയിലുള്ളത് അ
 മ്ലം കണ്ടിരിക്കുന്നത് പണിക്കരായാണ്. അതിൽ
 ഉദ്യോഗസ്ഥമൂന്നുപേർ തൊക്കുമായി അക്കാലത്തു
 യും കഴിഞ്ഞു വന്നുപോയി!

പിന്നാലെയുള്ള തുടർച്ചയായാണ് കേരള ഗവണ്മെന്റു
 ക്കുറിച്ചുവന്നതായും സാക്ഷ്യമുണ്ടാകുന്നതാണ് പ
 ത്രാധിപർ ചെയ്യുന്നത്. കൊച്ചിയിലെ നാട്ടാർക്കു
 ണ്തിൽ ഗവണ്മെന്റുണ്ടായിരിക്കാൻ അതിൽ കിന്തി
 മ്പോലും കലിയാകുമ്പോൾ ഉത്തരവാദിത്തമുള്ള കാര്യ
 മുള്ളതല്ല. അതുകൊണ്ട് ആഭ്യന്തരവും സാമൂഹ്യവും
 പണപരവും തന്നെയാണ് കേരളത്തിൽ നടത്തേണ്ട
 വരുന്ന പലതും നൽകുന്ന ഏതു ചുമതലയെക്കുറിച്ചു
 ന്നും അതുകൊണ്ടാണ് ഗവണ്മെന്റുണ്ടായത്. ഇത്തരക്കുള്ള
 കംപിൾക്ട്രാണുകൾ ആണ്. കേരള ഗവണ്മെന്റായ
 സ്ഥാനമുണ്ടായിരുന്നപ്പോൾ ആനുകൂല്യമെല്ലാം ഉ
 ഖവും പരവശമായതെല്ലാം സുഖപൂർവ്വമായി നേർ

[illegible]

മുൻ കൊല്ലത്തോളം മാത്രമേ ചെലവുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നും കെട്ടിടത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നവർക്ക് അപ്പോഴേക്കും കെട്ടിടത്തിലെ സാഹിത്യസംഗ്രഹത്തിലും കെട്ടിടത്തിലെ സാഹിത്യസംഗ്രഹത്തിലും വന്നിരുന്നതും

[illegible]

തിബലൻ പത്രാഭയം വരിച്ചു അടിയന്തരത്തിൽ ചെ-
 ളക്കേറി അതിവിശുദ്ധനോടേ വെട്ടിക്കൊല്ലൂ തുടങ്ങി-
 യതു കണ്ടു കേരകാട്ടുതെങ്ങാൽ ഏറ്റവും വഴുതുക-
 ശാമി. പണിക്കരക്കേ ആ സന്ദേശത്തെ പലമാത്ര കേൾ-
 യവന്റെ മലയാറിയെക്കൽ മനറയെ പത്രമനുശി. രേ-
 ജകാട്ടത്തിൽ ഇത്രയും സാഹിത്യ പ്രാപാരം ആവാമെ-
 ന് അത. യു. അക്കട്ടുമാരും അറക്കി എന്നല്ല ഗ-
 ല്യാപട്ടാണകളാമ സാഹിത്യം സ്വപനമെന്നുപറയ-
 വ്യാവാരാൽ എന്തെങ്കിലും മി അധികമായ കേ മലയ-
 ത്തിക്കുണ്ടിപ്പതു ഇവരേ ഖാലമിപ്പുണിക്കുക്കേൽ.
 എന്നാൽ അതെല്ലാം മർദ്ദാഗ്നിയെ, പത്രത്തിൽ ചെ-
 ന്നപോകകൊണ്ടു് ഇതല്ലെങ്കിൽ മൊത്തംകൊള്ളു-
 വാൻ വകയില്ലാത്ത ചെട്ടുപ്പലകയെ നാടുക-
 നെ തരിനെ സംബന്ധിച്ചു പണിക്കരിൽനിന്നു ഗദ്യപ-
 മ്യതപേത പറഞ്ഞു സുന്ദരമായതും പരമപ്രഭവ-
 ഹിതംതന്നെ എന്നു ചുരുക്കത്തിൽനിന്നു നമുക്കു പ്രാപ്തം-
 കണ്ടുമാണ്. അതിൽകൂടി ബോധ മാത്രം സ്വദ-
 ഷാ തൃക്കേ പരമപ്രഭവകൊണ്ടു മാനാധ കരവി. ന-
 ത്തിൽ പണക്കർ മലയഗ്നകളാമ സാഹിത്യം വി-
 ശേഷിച്ചു അക്കരയെ സ്ഥിതിക്കു് എത്ര തേങ്ങാമ-
 താമ അനുവേഗം ഉറക്കത്താൽ ആകുലനാം കടന്നും-
 പത്രപ്രവർത്തനത്തോടൊപ്പംതന്നെ കൊച്ചു മലയന്ന-
 പേക്കെ മഹാമനസുകാട്ടത്തിൽ ഉത്തരായ പണക്ക-
 കൾ മലയാറിയെക്കൽ. രാജകാട്ടസംബന്ധമായി
 സന്ധിയും സുവ്യവസ്ഥിതമായ സമാഹരണം ഇക്ക-
 ഞ്ചെ അന്നില്ല. യോഗം കൂടേക്കെ കാട്ടും നേടുകയില്ലെ-
 ന്നവിനെ പണിക്കർ ആ അറയ്ക്കു് അനാട്ടുകാരിൽ പത്ര-

മനഃകാശം ആവരണം വിരയ്ക്കുകയുണ്ടായി. അന്നു പണിക്കരോടു സുഹൃത്തുജനായ ശൈലകുസുമാരോടുകൂടിയപ്പോൾ പണിക്കരോടു കൂടെ പാർത്തിരുന്നതായി കേൾക്കപ്പെട്ടു. പണിക്കരോടു കൂടെ പാർത്തിരുന്നതായി കേൾക്കപ്പെട്ടു. പണിക്കരോടു കൂടെ പാർത്തിരുന്നതായി കേൾക്കപ്പെട്ടു.

സ്വയംകൃഷ്ണപ്രണിതരോടു കൂടെ പാർത്തിരുന്നതായി കേൾക്കപ്പെട്ടു. പണിക്കരോടു കൂടെ പാർത്തിരുന്നതായി കേൾക്കപ്പെട്ടു. പണിക്കരോടു കൂടെ പാർത്തിരുന്നതായി കേൾക്കപ്പെട്ടു.

തരിയിൽ ചേരുന്നവെന്ന് സാമൂഹ്യമായി സങ്കേതമുണ്ട്. നേരെനിന്ന പൂർവ്വ, ആ നേരത്തു പെട്ടെന്നുവരും. ഇ പെട്ടെന്നുവരുന്ന വെട്ടിൽ കൂടാതെത്തന്നെ വി. സി. ബാലകൃഷ്ണപ്പണിക്കർ മിവംഗത്തുവെന്ന്. കൂട്ടുകാരെ വെട്ടും ഇതിലൂടെയും തന്നെ കൈകൾക്കിനിപ്പുവെന്ന് സങ്കേതമുണ്ട്. യന്ത്രവുമായ ബാലകൃഷ്ണപ്പണിക്കർ കലവുമായ തിനിറത്തുപോയ്! നേരെപോയോടെ കൈകളിൽ ഇ തന്നെത്തന്നെല്ലാം കളിക്കേണ്ടതാണ്!

മലയാളത്തിൽ പത്രപ്രവർത്തനത്തിന്റെ ഉൽക്ക ന്നതിനുവേണ്ടി പൂർവ്വകണമെന്നും മഹാത്മാഗാന്ധിയാണ് ബാലകൃഷ്ണപ്പണിക്കർ. പത്രപ്രസരകന്മാർ ജീവി ക്കയിൽ മോക്ഷമോക്ഷമെന്നും ഇക്കാര്യം സമയമെന്നായിരിക്കുന്നു. എന്നാലും, ജീവിതപ മത്തിൽ കറുപ്പാക്കുന്നതും വെളുപ്പും ഇന്നത്തെ പ ത്രപ്രവർത്തനമാണ്. ആധുനികമോക്ഷത്തിലെ വെളു സ്ഥാനത്താണ് പത്രപ്രവർത്തനം ചെയ്തിരിക്കു ന്നതെന്ന് ഉറപ്പാക്കുകയുണ്ടാകും. അതിനനുസരിച്ചാണ് ഉറപ്പാക്കുകയും. ഇതേ അവസ്ഥയിലേക്ക് മലയാളം കത്തന്മാർക്ക് തന്നെ ശക്തിപ്പെടുത്തേണ്ടതുമാണ്. ഇത്തരം യാതൊരുവുമില്ലാത്ത ബാലകൃഷ്ണപ്പണിക്കർ. ജീ വനസമയമെന്നത് ഇന്നത്തെവിടെയെത്താൻ പണി ക്കാൻ പത്രപ്രവർത്തനത്തിനായി പാടാതെത്തന്നെ ഇതും. മേൽത്തന്നെ ഉൽക്കർത്തനത്തിന്റെ മുമ്പിൽ, സാ മൂഹ്യമായ സമയമെന്നും അതേയൊന്നിൽ ഇത്തരം, പിന്നാലെ വരുന്നവരും, അധികമായി വെളു ത്തിരിക്കുന്നവരും, തന്നെ ഉറപ്പും ഉറപ്പി

മുഖം പോലും പണിക്കർ മനമുറപ്പിച്ചിട്ടില്ല. തന്റെ സുഹൃത്തുക്കളും കാവ്യവും സ്തുതികളും പത്രവുമായി അദ്ദേഹം കഴിഞ്ഞു. പരാമർശാർത്ഥമെന്ന സമർത്ഥമായി ആ രാജ്യപ്രിയന്മാർ കൺ കുന്നിലും ഉണ്ടായില്ല. കാവ്യഗോകുലത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സിന് ഏല്പാഴും മാനസ്സുപുരുഷനെന്ന അഭരണാലയത്വം പത്രാധിപനെന്നും അപ്രതിഭാശൂന്യരെന്നും ദുഷ്ടകർമ്മങ്ങളിൽ നിമഗ്നരും ഏല്പാഴും അദ്ദേഹം ചെയ്ത പെണ്ണും. അദ്ദേഹം പാട്ടുപാടുന്നതും അന്നത്തെ ജനനാശാസനത്തിന്റെ കളനും കളനും നായകനായിത്തീർന്നു. ആ സ്വാധീനപ്രഭാവത്തിൽ സ്വന്തിരതയിൽ പഴയതേ വിതറിക്കൊടുത്തുപോയ മായാവിതാഴ്ചയ്ക്ക് അപ്പം സാഹിത്യമണികൾ ശാന്തമാണ് പ്രത്യേകമായി ഇരുളുകൾ ഉണ്ടാക്കുന്ന നേട്ടം. അസാധാരണ ആ പുരസ്കാരത്തിനുമുമ്പെത്തേക്കു കണത്തിന് ഇപ്പോഴും അപ്പം മെണയലില്ല.

സാഹിത്യമേഖലയിൽ പണിക്കരുടെ സ്ഥാനത്തെക്കുറിച്ച് പ. വി. കൃഷ്ണമൂർത്തി അവർകൾ പറയുന്നതു കേൾക്കുക—

“ആധുനികമാധ്യമകലയുടെ കൂട്ടത്തിൽ പണിക്കരോട് കീഴ്പിടിക്കാൻ കഴികൾ അത്യന്തം ദുർല്ലഭമാണെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതകൾ മനസ്സു തരിവഴിച്ചിട്ടുള്ളവരറിയാം. അതിസൂക്ഷ്മമായ നിരീക്ഷണം, അവലോകനോദ്യമമായ ഭാവന ഇവയാണ് പണിക്കരുടെ പ്രത്യേകതകൾ. പ്രകൃതിയുടെ സാന്നിധ്യം അദ്ദേഹം ഭാവങ്ങളെ നയ്യരെക്കൂടി എത്രത്തോളം സൂക്ഷ്മമായി കണ്ടെത്തിട്ടുണ്ടെന്നും അവയെ നയ്യരെ മുമ്പിൽ എ

ജിനെ അനുചരപ്പെട്ടതി കാണിച്ചു തന്നിട്ടുണ്ടെന്നു
 യിലേപം, വിരാട്ടപം എന്ന് കൃതികളിൽനിന്ന് സർ
 ഹിത്യരസികന്മാക്കുറായും. പ്രാദേശികങ്ങളും പത്തു
 മും അതുപോലെതന്നെയാണ്. അനുവയിപ്രവൃത്തി
 പശ്ചിതവർണ്ണാ ചെമ്മീട്ടമ്മ വസ്ത്രങ്ങളെ വീണ്ടും അതേ
 ന ലയിൽത്തന്നെയോ, അല്ലെങ്കിൽ കറുത്തതുകൾ,
 അയച്ച പുറമേയായ് മിതമിതയെന്നുമാത്രം ഭാവി
 പ്പോ കൊണ്ടുവന്നുവെന്നല്ലാതെ നമ്മുടെ ഇന്നത്തെ
 കവികളധികവും. അതല്ല പണ്ടുകൾ ചെമ്മീട്ടമ്മ
 തെന്തും, പഴയതൽ സ്വാദു കറുത്തതൊക്കെ വരി
 പ്പോയത്, പുതിയ സാധനങ്ങൾ കട്ടണുത്തതും
 ശേഖരിച്ച്, അവകൾക്കും അവസരമായി,
 നല്ല പൂമ്പാളി, പാകം തൊറാതെ നമ്മുടെ മുമ്പിൽ
 വെച്ചിടുന്നതുകൊണ്ടാണ് നമ്മുടെ നല്ല കലയും കസ
 ങ്കയും തോന്നുന്നതെന്നും സെമിത്തമാക്കൊക്കെ സമ്മതിക്കേ
 തെന്നെന്നെന്റെ വിശ്വാസം.

—

പോലടിക്കാണുതന്നെ കരളലഗതയാ-
 കീട്ടു തണുപ്പാത്താ-
 വാദാഗ്നിപ്രാജ്ഞാതാർ പുനസ്മമേഭ്യം
 പരേ ലാലാജഗ്രൻ."

തണുപ്പൻ സിംഹളത്തിൽ ചെന്നു യുദ്ധത്തിൽ
 ജയം നേടി ഇതുവരെയെ പരിഗ്രഹിച്ചതാണ്, സ്വർഗ്ഗ
 കൃഷ്ണപ്രഭുക്കർ തന്റെ പരിനാമമെന്നെ വായുവിൽ
 കവനനാടയത്തിൽ പ്രകാശിപ്പിച്ചു എന്നായ ഇവ രണ്ട്
 സ്വർഗ്ഗം പരേ നാടകത്തിലെ ലാലാജഗ്രൻ, അതാണ് നാ
 റ്റു്യിൽ കവനത്തിൽ കിടന്നത്.

"ഇപ്പോൾ, വേദാന്തികൾ കാട്ടുവരു നരയ്
 പേരുന്ന മട്ടിയകഥ-
 തൊട്ടു വർണ്ണനവം തിടയ്ക്കു വർണ്ണന
 നാട്ടും നാട്ടിപ്പിന്നേം;
 ഒട്ടും സംശയം, നിന്നിട്ടു മറി-
 മറ്റുനാടകിലീ നാം പണി-
 പെട്ടു നാടകീയ കിടന്ന പോകുന്നതാ-
 വാദാഗ്നിപ്രാജ്ഞാതാർ."

എന്നപറഞ്ഞുകൊണ്ട് സൂത്രധാരനെ നടി എന്തു നാട
 കമാണ് ആടേണ്ടതെന്നതുകേൾക്കി ആദ്യമായിട്ടാ
 ക്കുന്നു.

• ആ പ്രസ്തുതവനയ ലെ മറ്റു വെട്ടുന്ന കണ്ടൽ കൊ
 മ്പുപാലന എന്നാണ് എങ്ങനെ വിളിക്കായതെന്ന് ഇ
 പ്രപ്പോഴും പുലയന്നവല്ലോ അതുതന്നെ!

കീഴ്ദ്വേഗസ്ഥനായി തീവ്രലോകത്തോടു കൂടിയാണ് നായകന്റെ അപ്രാശ്ചര്യ ജീവിതം. സാമാജ്യത്തിൽ വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന യക്ഷിപ്രഭാവത്താൽ ഏതാളെങ്കിലും സുന്ദരംഗിയെ നായകൻ ഒരു നോക്കു കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ആ രോധനശൃംഖല നായകന്റെ മനസ്സിൽ പതിഞ്ഞുകിടക്കുന്നുമുണ്ട്. അതേ യക്ഷിപ്രഭാവത്താൽത്തന്നെ നായകിയെ നായകന്റെയും സിദ്ധമായിരിക്കുമെന്ന്, പിന്നീടാണ് അവർ തമ്മിൽ ശരിയായ ബാധകനായ ഒരു ആത്മസമാഗതി. അക്കാലം മുതൽ ഇരു മാഗം നാം നോക്കും. ഇതു വായിക്കുമ്പോൾ, പതിനാലുവയസ്സുമാത്രമേ കട്ടിയാണ് ഇതിന്റെ കർത്താവ് എന്ന ഒരു നാം റിട്ടകളാകൂത്.

കഥാനായകനായ രത്നപ്രഭൻ — “എന്റെ ദൈവമേ, നിന്റെ മതം അറിയാതെത്തന്നെ. എന്റെ മനസ്സിലുള്ള ആ പ്രിയസുകദാമനയെ കൂടി കാണാതെ ഈ ശത്രുരാജാവിന്റെ കീഴിൽ പ്രവൃത്തി എടുത്ത് ഉപജീവിക്കേണ്ടുന്ന കാര്യം എനിക്ക് വസ്തുതയല്ല. എന്തു ചെയ്യൂ? ഇവിടെ ഇപ്പോൾ യുദ്ധത്തിന് ഒരു അനിവാര്യതയുണ്ടെന്നതുകൊണ്ട് അതേയൊരു കല്പനയും അസാധ്യതയെന്ന് കോഴയുപോകുമിട്ടു. ഏന്റെ ദൈവമേ ദൈവഭീകരമായ ചാരിപ്പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് എനിക്ക് ഇവിടെ എന്തായാത്താവാൻ തരമില്ലാ എങ്കിലും ഇവിടെയെങ്കിലും കേൾക്കുമ്പോൾ അതിന്റെ സഹിഷ്ണുതയുണ്ടെന്നത്. ഓരോന്നിടം, എന്തു കഠിന ഏതെന്നാണ്!

തത്രസിംഹമുദമീശ്വരനാമ വിവരങ്ങളോതി-

അപന്നപുരം

മിത്രമാണ യിഹ ക്ഷേമം കിഞ്ചിത്തനേതുമെന്ന-

യതിഭക്തവ്രാത;

പത്രവസ്ത്രധനപുഷ്പകൊണ്ടു മേഘോദ്ഭൂതി

മന്ദപൂർണാഭരതം.

മിത്രകാരിജനകർമ്മം കർമ്മവിത നീ കർമ്മക

പെരുമിതേനീ

1

സിംഹമുദമപകൃതതിലേതതിതതിഗവ്യീയാം

കിപുപുപുവനെ

സംഹരിച്ചു നിന്നയാക്കുമതാസിയാണുകൊണ്ടു

വിജയീഭവൻ

സിംഹവിക്രമിയാണുതൻ വിജയനേതനാട്ടു

മേഘനാട്ടു-

സിംഹനേതൻ ജനകർമ്മം കർമ്മകർമ്മമിതി

പെരുമിതേനീ

2

മേ നിഖിലാലുടകുലു അന്നിതു വദയ, കൗൽ-

കുടകൊണ്ടുതേനീ,

മേ നിന്നമ്മിഖിലാലുടകുലു ഏരിവി. പാദമിള-

പനാക്കിളം,

അന്നിവസ്താമകാലമെന്നു ഗമിച്ചുവെന്നു

നമ്പിച്ചിട്ടും

മാന അതന്യവന്നു കർമ്മമേലും അൻ

വൃദ്ധനിയാതിതേ.

3

എന്നിങ്ങനെ ചിലർക്കു താൽ നിന്നോടു വിവചിക്കണം? നിന്റെ സ്വഭാവം എപ്പോഴും ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടതല്ലേ? എന്നിങ്ങനെ നല്ല നിഷേധമുണ്ട്. ആകയാൽ ഞാൻ ചെൽകൂതമെന്നു ഓരോരും സമ്മതിച്ചേക്കാം. അല്ലാതെ എന്തു ചെയ്യണം?

(അഭിനയിച്ചതിൽ)

“സുഖീ, അനുകാരി, ഈ ചോദ്യത്തിലുള്ള പുറ
 ആവൻ പഠിച്ചല്ലാതെ ഞാൻ അങ്ങോട്ടു വരിക
 തില്ല.”

മതപ്രഭു: - ഇതാണ് ഈ ഉദ്യാനത്തിനി-
ന്ന് വീണ്ടും പ്രവേശിക്കാനുള്ള ശുഭസമയം. വൃ-
ദ്ധനായ ഏകദേശം 80-ഓളം വയസ്സുള്ള വനിത
നാണ്. അകത്തേക്ക് ചെന്നു നോക്കുക. എന്ന് ച-
ർച്ചിക്കുന്നു.)

(അനന്തരം മനകാ തിയോളട്ടം സൂരിയത്തോടുകൂടി
നന്ദമതി പ്രവേശിക്കുന്നു.)

சனகாணி: —“ஸஃ, இஷமதி, அணிகுத சேவ
தர்த்துநதநதவநதந புருகடு வாதததாயி. இ
னிநீ ஸ்நானிநதநத் தவருத சுததாஸதததநதந”

ഇദ്ദേഹത്തിന് - "അറബ്സാഹിത്യത്തെ ആവേശപൂർവ്വമായിത്തന്നെ, എനിക്കുവേണ്ടിയാണെന്നു ചിന്തിക്കുന്നതു്."

തൊക്കെയും "നിനക്കു" ഇവ പൂച്ചകളെണ്ണ" എ
ന്നാണുവ്യക്തി¹⁹

ഇഷ്ടമി: "ഭാരതി" അക്കല്ലാം പഠായി മനസ്സിലാക്കാൻ എന്നാൽ സമയമല്ല. എന്നിട്ട് ഭാരതിന നല്ല സുഖമില്ലാത്തതിനാൽ കിടക്കുന്നതിൽ കിട

കാര്യം മറ്റൊരു അതു ചിന്തിക്കുന്നില്ല. അതിനാൽ ഈ പൂക്കളെക്കൊക്കെ ഒരു പുരുഷനെ ഉത്തരവാദനാണെന്ന് എന്റെ ഉത്സാഹം."

സുഗംധ. — "തോഴി, എന്താണു് ദൈവമന്ദിര സുഖ ശൈത്യം?"

ഇന്ദുമതി. — "വിരഹ-നിമിത്തമുണ്ടാകുന്നു. ചില സമയം അതികലശലായ ഒരു ഉഷ്ണം ശരീരത്തെ ബാധിക്കുന്നുണ്ട്. അതു മൂലം ഇതുവരെ അത്ര നദരമൊക്കു് ഉണ്ടായില്ല."

സുഗംധയും മോഹനനിയും. — (മുഖത്തോടുമുഖം നോക്കി), സഖി, അങ്ങിനെയാളെ ഉഷ്ണത്തിന്നു് ഈ പുഷ്പം തൂങ്ങിക്കാണാം അതത്രയും തന്നെ."

ഇന്ദുമതി. — എന്താണു് നിങ്ങൾ അങ്ങിനെയാളെ എന്നു പറക്കിന്നു് അർത്ഥം കല്പിച്ചിരിക്കുന്നതു്?"

മോഹനനിയ്ക്കു്: "മനോഹരമായ എന്താണു്?"

ഇന്ദുമതി. "നിങ്ങൾക്കു വല്ല ലാഘവമുണ്ടാകാൻ എന്താണു് അർത്ഥം, മനോഹരമായ എന്താണു് ഇതെന്നു മറുത്താണു്? എന്നെന്നേക്കു് ഈ വക മറുത്തുകളവാൻ തുടങ്ങണം. ആക്കയാലും പറ്റാതെ"

മല്ലാക്കു് മണി കണപുത്രിയിവളും

പ്രല്ലാപം മെമ്പർഷിങ്ങാൻ,

ചെല്ലാം, കെട്ടിനെ പിന്നെയെന്നിമുളവാ-

തീടുന്ന കരമുദരം ?

നല്ലാക്കിങ്ങിനെയാളുടെ പനിവര-

മെന്നിപ്പൊഴുത്തു് ടകിൽ

പല്ലാണായതെങ്ങും പരിശുദ്ധനും

മകകൊണ്ടു കൊണ്ടാടി

അയ്യപ്പൻ,

ആദ്യ നല്ല പണിയുള്ളതാണെന്ന്
പുരസ്കാരം കൊടുത്തതല്ല തന്നെത്തന്നെ
ഇതെന്നിവയെക്കുറിച്ച് വായന നിനച്ചു-
പോന്നതാണിത്, പക്ഷെ സത്യമല്ലവയ്ക്കും.

ഇതുകൊണ്ട് അത്യാവേശം സംഭവിച്ചു കൊണ്ടുകൊണ്ട് പുറ-
പ്പെട്ടുവിട്ടുവെന്നല്ലാതെ, അതിന് അഭിമാനമില്ലെ-
ന്ന് നമുക്കുണ്ടാകുമെന്നു ചിലർ.

സുഗീഷ്. — “അതാണ്, അതുകൊണ്ട് ശരിയാണെന്ന്
പക്ഷെ ഇതൊരു സമ്മതിക്കും. എന്നാൽ, നിനക്ക് ഇത-
വിധം ഒരു ഉത്തരം വേണ്ടിയിരിക്കുന്നത് എന്താണ് കാര-
ണം?”

ഇദ്ദേഹി. — “തലമുളിയിൽ തടസ്സവിധത്തിൽ വ-
ല്ലാത്ത ആലോചിച്ചാൽ ഇത് ഒരു ഉത്തരം ഉണ്ടാകുന്ന
താണ്. ആകയാൽ, ഇതിന് പരിഹാരത്തിൽ അതിയ-
തി ശ്രദ്ധവെക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് മിക്കവാറും.”

അതുകൊണ്ട്. — “സർ, നീ എന്തിനാണ് ഇതൊക്കെ
പറയുന്നത്? അത്യാവേശം കൊണ്ടാണ് ഒരു കാര്യവുമാ-
ല്ലല്ലോ നിന്റെ മനസ്സിൽ കിടക്കുകയുണ്ടാകുന്നത്.”

ഇദ്ദേഹി. — (വെറുത്തോടുകൂടി) “അതുകൊണ്ട് പറ-
യുന്നത് ശരിയല്ല. പക്ഷെ, എനിക്ക് വെളിവിൽ
പറയാൻ വേണ്ടതാണ് കഴിയുന്നില്ലെന്നുള്ളത്.”

(അങ്ങിനെ)

“അതുകൊണ്ട് നമ്മുടെ കീഴിലുള്ളതും
തൻകാൽത്താൽ നീക്കം-
വെക്കൽ ചെയ്യുന്നതും ഉപേക്ഷിക്കുക-
അതുകൊണ്ടാണ് ഇത്.”

അഭ്യർത്ഥന: സർവ്വതോമുഖമായ വികസനം

ചെറുനാടകം മേല

അറിയുക പുരസ്കാരം 2019-ൽ ലഭിച്ച 5 കവിത-

നാകുന്ന് മണലൂർ”

சான்றாக: "சுமீதெ,கெடுகு நிநகிபெரு
கெடுகு மகாபெருகிபெரு?"

ഇദ്ദേഹം: "സൂര്യൻ, എന്താണത് ആ കിളി അ സംഭവത്തെ പറയുന്നത്?"

உண்காடு — பேரூரில், நிகண்டி அரையின் உட்கரையில், ஸாமிசுவாமிநாதர் என்ற பெயரில் ஒரு கோயில் உள்ளது. இது அரண்மனைக்கு அருகில் உள்ளது. இது அரண்மனைக்கு அருகில் உள்ளது.

സുരീപു - ഭരതകാന്ത, ഇനിയും കോഴി നെമ്മേ
നല്ലതുകേണത് എന്തിനാണിത്?

അ പ്രമുഖർ:-(നഗർ) "ഭാരതം, ശാക്തീകയുദ്ധം
 വാക്ക്" എന്നും കൂടി സംസ്ഥാനത്തിനുള്ളിൽ
 തദ്ദേശികൾ ഉടൻ കരുപോലെ തുറന്നുതന്നുവെന്ന്
 ഏകദേശം നേട്ടം നേടുവാൻ സാധ്യതയും വ്യക്തമാക്കിയിട്ടു
 ന്നു. ആ ഭരണീയരൂപം ഇതുതന്നെയാക്കിക്കൊണ്ട് ആ
 കർമ്മങ്ങളെക്കൂടി ഉൾക്കൊള്ളിക്കാൻ ഇവർക്കു സൗകര്യം
 ഇതേ നിർദ്ദേശവാനുസരണമെന്നു കരുതിച്ചാണെന്ന് ഭരണ
 ഘോഷണം.

എന്തിനാണ് അങ്ങനെയൊക്കെ സംഭവിക്കുന്നത്?

പ്രപഞ്ചം കയ്യിൽക്കുടിപ്പിടാനാ?

ഏഷ്യാനാമനിഷേധം—

നേന്തിയുൾക്കൊള്ളിയായ് ഭവിക്കണം!

അങ്ങിനെ വിചരിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യം ഇല്ല.

ഭയസമരംപോരാടി.

തെക്കുനിന്നുകൊണ്ടിരുന്നവരെന്നക്കരം

പുരുഷനെഴുന്നതക്കരം

പുരുഷഗൃഹാഭയരണം ഗണിക്കാരോ?

അയ്യോ, അങ്ങിനെ വരുമോ? എന്റെ അവസ്ഥ ഇവിടെ എത്ര നിഷ്പരാഹ്! ഇവരും എത്ര യോഗ്യതാപരവിയിലിരിക്കുന്നു. ആകട്ടെ, ഇവരുടെ സംഭരണം മുഴുവൻ കേൾക്കേണ്ട.

ഇന്ദുമതി:—“അപ്പോ, ആ ശാരികയെ ഏവിടെയെങ്കിലും കൊണ്ടുപോയി വിട്ടുച്ചവരു.”

തേക്കറമ്മി “എന്തിനാണ്? അത് ശരിയല്ലേ പറയുന്നത്?”

ഇന്ദുമതി —“അപ്പോകളേ, നിങ്ങൾ ഇങ്ങനെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കണപക്കം അങ്ങ് സ്വകാര്യമായ ഈ വാസ്തവം പറഞ്ഞേക്കാം”(എന്ത് ചെയ്തിട്ട് പറയുന്നു.)

തേക്കറമ്മി: -

അപ്രഭാഗ്യാനിവരണ പ്രിയായുതം-
 മുഴുവനാക്കിത്തന്നിരുന്ന വിളിക്കുമോ?
 തപ്പസീമനി പിടിച്ചിരുത്തുമോ?
 തപ്പരത്തിനധികാരിയായവൻ? 1

എന്തെന്നുപിടിച്ചുവന്നുപോലെവേ
 തന്നെപ്പിടിച്ചുക്കൊണ്ടുപോ പ്രിയം?
 ഇമ്മനോരമയെക്കൊണ്ടു കൂടി അങ്ങ്
 തിരുവിട്ട ഭവനത്തിൽ വാഴുമോ? 2

ഇത്യാദികളായ എന്റെ വിതകൾക്ക് ഉട സമ്മേ-
ഷണം ഒരു ഉത്തരമുണ്ടായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഇതേപോ-
ളനിങ്ങൾ എന്തുചെയ്യുന്നു?”

* * * *

ഇനി ഇതേ ഭാഗം മുതൽക്കിതേക്കാം. പുതിയതേയും
തന്നെക്കാര്യത്തേയും രാജ്ഞി അകത്തേയ്ക്കു വിളിക്കുക
യാൽ അവർ പോയി. പൂവറക്കുന്നതിനിടയിൽ കരളു-
ത്തറവുകയോളം ഇരുമതി ചൊല്ലുതിൽ വീണു വെള്ള
ത്തിൽ മുങ്ങി ഉഭയേണ പ്രഭൻ അങ്ങുചെന്നു് അ-
വളെ പാടിപ്പുകരയാൽ കേരന. അങ്ങിനെ നായകനെ
കണ്ടപ്പോൾ നായികയുടെ വിചാരം ആ പാലാർ വെട്ടി-
ക്കിടന്നതു് ഇങ്ങിനെയാണു് —

“ആക്കിത്തന്നതേ മനുപ്രിയം നമു-
ന്നോടിവർ മൂത്തപ്രഭോജാലർ
നാക്കിത്തന്നതേ മനം മിട്ടവൻ
പരിചെയ്തതിതോള സേവാരവനോ?”

ഇതേ വിചാരത്തോള ഇരുമതി ലഭിച്ചു നില്ക്കവേ
തോഴ കർത്താവിച്ചെയ്തി. നടന്നതെല്ലാം അവർ അറി-
ഞ്ഞു. ഇരുമതി അവളുടെ പ്രേരണയാൽ പ്രത്യുപകാ-
ശമായി കൈയിലുള്ള അമരപ്പൂവു് അപ്രഭന്റെ കൈ-
യിൽ കൊടുത്തു.

“സർവ്വമുഖിയിത്താക്കൻ-
കൈതിലർപ്പിച്ച മട്ട കരുതുമ്പോൾ
അമരിവളുടെ ഏതപ്പുയ്യം
പരമിവനർപ്പിച്ചുപോലെ അന്നുതന്നെ ”

എന്നാണപ്പോൾ നടന്ന അനുരോധന പര
യനത്ത്.

ഇനി നമുക്ക് ഈ നാടകത്തിൽ സാക്ഷരൻ ഒരു
സംഭവസമയം ഒരു കണ്ടെത്താം.

“മുരളിമൂലം” കാതകൻ എന്ന പേർ മാർട്ടിന്റെ
പ്രകാശം വിളമ്പുന്നതിൽ തന്നെ അദ്ദേഹം പാകമാണ്.

“പ്രാണപ്രേതനിരയെ ഇല്ലാതിക്ക” എന്നോട്
ഇപ്രകാരമുള്ള അനുരോധനം ചെയ്തപ്പോൾ, എന്റെ ഇ
രവരായാണോ? കാതകിന്റെ ഒരു ദൈവസമയം മാത്ര
മേ ഇനി ആവശ്യമുണ്ട്. അത് സാധിക്കാൻ ഇ
രവസമയത്തിൽ എനിക്ക് വേണ്ടുന്നതുണ്ട്. അതോ,
എന്റെ അസമയ ഇതിഹാസമാണിത്. പ്രിയേ, ഇ
തിൽ നിന്റെ ഒരു എഴുത്തുകാരനെ എത്രമാത്രം എന്റെ
വ്യാകുലപ്പെടുത്തുന്നു? അതേ നാലല്ലെന്ന്.

നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം വ. 12-ാം വാക്കിലെ ശൈലീകര-

തിയ്യോളകൾക്കൊരു വർണ്ണനയെപ്പറ്റി വാങ്ങ

ൽ പ്രകാശമാർഗ്ഗം നിങ്ങളുടെ വാക്കുകൾക്കൊ

രകയാത്ര കൈമാറ്റം കൈമാറ്റം ചെയ്യുന്നതല്ലേ!

എന്ന പദങ്ങൾ അതേ വാക്കിലെത്തുന്നത് കണ്ടാൽ
അതിലുള്ള ഒരു വ്യക്തിയെ എനിക്കിപ്പോഴും മേൽവരു
ന്നു. എന്നെന്നാൽ—

ഓം, ‘കൈമാറ്റം’ സമയത്തിൽ അതേവേണ്ട-

തെക്കേക്കരയിൽ മിഥ്യയെന്ന കഴിവുകൊള്ളാം!

ശ്രീകാതകനെന്നതിനാൽ തന്നെ താഴെ

ശൈലീകരത്തിന്റേതായി വന്നു കണ്ടെത്തേമേ.

എന്നാണെന്നു തോന്നുന്നു. അല്ലെ, മൈലമേ, നീ എന്തിന് എന്തെന്നു ഇതു വിശ്വസിച്ചു സൃഷ്ടിച്ചു. എന്തു കൊണ്ടെന്നാൽ,

വെള്ള അണ്ണാടിപോലുള്ളവളുടെ കവിളിൽ
കൈകളെപ്പോലുള്ളവെന്ന്-
ചുള്ളത്തിൽപ്പേടിമുഖം കിടക്കിപ്പോ വിറയ്ക്ക-
ലെന്നു മുറുപ്പിച്ചിരില്ല,
വെള്ളത്തിൽ ചാടിപ്പോളവളുടെയധരം
തൊട്ടത്തു, തൊട്ടത്തു
കള്ളംപ്രദാനത്തായാലും പറ്റു സുധയെ നുക-
ന്നില്ല റ്റർക്കുവത്തായാൽ.

മനസ്സു, നീ എന്തെന്നു ചരിതപിക്കുന്നു?

കഴുകാവതിയെന്നു പുരുഷൻ
ഇങ്ങനെയിടുകയില്ല മേൽവരും;
കിഴക്കുമേൽക്കുന്ന കടലക-
ങ്ങിപ്പോയിയുമിരിക്കുമവനും.

മൈലമേ, എന്റെ സഖാവിന്റെ നിയമിയെങ്കി
പോ എന്നു ആശ്ചര്യപ്പെട്ടപ്പോൾ മൈലമേ ഇവിടെ ഇല്ല
ല്ലോ. പ്രിയേ, ഇങ്ങനെയി, നീ എന്തിനാണു നിന്റെ
എഴുതുന്നതിനായിരിക്കുന്ന എന്തെല്ലാമി ഇങ്ങനെ ദുഃ
ഖമുണ്ടെന്നു? അല്ലെങ്കിൽ, ഇതു നിന്നോടു പറയേ
ണ്ടു വരുകല്ല. ഞാൻ ഇങ്ങനെ പറയുന്നതിന് പ്രയത്നം
നകരണമുണ്ടാകാതെ വന്നാണെന്നല്ലെ ചില പുരാതന
നായകരുടെ പക്ഷം. എന്തോ, കരമേവ,

വയ്യാതിക്കെന്ന വാണിടം മനുജരെ-
 അണമൊരാളിച്ചെങ്കി-
 ന്നൊന്നാണുഷപകം പ്രയാസമെവര-
 ചെയാത്ത കൈയൊന്നു ദേ-
 നിച്ചുറങ്ങേ മരിക്കൻ മകൻ തിരുമന്ത്രി,
 നീയോ സമാസ്താഖ്യരേ!
 പൊതുരണോതുവരൊക്കെയും ഭൂവിജ്ഞ-
 നെന്നെക്കുറിച്ചൊക്കുകിൽ

ഇളംകുറേററ, നീയാണോ ഈ കള്ളനായ കുമരമുഖ-
 കൻറ കഥമൊണ്ടെന്നു പറയപ്പെടുന്നവൻ?

പേരോളം മലയാളിക്കുൻറയടിവാ-
 മെന്തിന്നു വന്നാക്കോ-
 മീരാജ്യത്തു പരന്നെടിക്കുമൊരു നീ-
 യിന്നെൻ നടുക്കെന്നല്ലേ,
 നേരായ് ചെല്ലട്ടിടൊഴിച്ചു തീരമടിയെ-
 ക്കാറേററട്ടു ചെക്കുന്നെക്കേരോ
 പോരാൻ കരണമെന്നെയിട്ടു കൗണ്ടി-
 പ്പിക്കാൻറപ്പോ പരേ?

മരേറററുന്നതേ തകരാകുമിദം
 തെറീകുടിപ്പാനില്ലം-
 കാരേററസൽപണിയുതിടുന്ന സരത-
 ള്ളുണ്ടായതേ, നീയെരേ!
 ഞ്ഞാണിങ്ങിനെ ചെയ്തതെന്നു നിതപി.
 മൃഗേല്ലെ നീയെത്രയും
 സന്ദർശം മെന്നൽകിടന്നിട്ടു വിത-
 പ്പിക്കുന്നുമെത്രാകവേ.

നായകന്റെ ഈ കാമഭാഷകൾ കേവലമൊരു സ്വാ-
ലന്റെ വിധാനമാണെന്നാൽവേഗം ആർക്കുകയേ-
ല്ല പരമമകരതകൾ! ആ വിധാനത്തിലാവാട്ടെ നായി-
കനായകന്മാരുടെ ആ മനോരാജ്യങ്ങളിൽ പകിപ്പുര-
കളുങ്ങൾ ഭേദപ്പെട്ടായിരിക്കുന്നതും നാം കാണേണ്ടതാ-
ണ്. മകരകളിയൽപ്രിയമാവാത്തതിൽ നവീന-
ത്വം കേറിയത് ഏതുവഴക്കാണ് അന്വേഷിക്കുന്ന-
വൾ? അതിന്റെ മേൽ ഈ യാഥാർത്ഥ്യമീടിയ ഏ-
ല്പെഴും ഭംഗീതം തന്നെ.

കാമജ്ഞാനയ നായകന് അന്വേദിതീയിലായ-
നായികയെ മറ്റൊരുതരം കട്ടിക്കാകും ഇതാ ഇങ്ങിനെ
കാണിക്കുമ്പോൾ—

“പരമംഗന്ധം വിളാതും, പനിമതിസമരം-
മാന്യമേറും കർമ്മവും,
സാരം പൂരണിവാരിപ്പുസീമ ചിസര-
ന്നജുവത്തും കഴങ്ങും,
അരയൻ രട്ടിവിട്ടീനെ കടകണകൾ-
ക്കൊക്കെയും ലക്ഷ്യമായി-
സൈവംകൂടാമത താനെൻപ്രിയമമനികിട-
ന്നു പൂരണയതിരേൽ

1

എന്നുണ്ടാൻ പ്രിയനിക്കുവന്നു തളിരും
തേരല്ല നന്മകളായിനാ-
ലെന്നാൽപ്രിയത്തെ ചൊല്ലിമര കൈ-
യയിൽ ഞ്ഞിക്കുന്നതും

എന്നാലോപനപൂണ്ടു കരവകയാൻ
 ദുഃഖിച്ചുവാഴുന്നോർ
 പൊന്നോൽ പ്രിയപ്പെടൻറട്ടു കയ്യോ,
 കേട്ടാൽ പൊരുത്തിടുവാൻ" 2

മനോധർമ്മത്തെ ചർച്ചയ്ക്കുന്നതിലല്ലാ ഗ്രാമിക്കുന്നതി-
 ലാണല്ലോ കട്ടികൾക്കുളം വിജയംനേരണേതു്. ആവി-
 ലയം പൂർണ്ണമാൺ നേരിയ ആധുനിക കൈമുട്ടിച്ചാലന്നു-
 ണ് ബാലകൃഷ്ണനാൺ നമുക്ക് ഇനിയും കൈതുകം പെ-
 തുകവാൻ പ്രസ്തുതനാകേത്തിരിയ ഏതാനും അംശം കൂടി-
 യും ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കട്ടെ. കാളഭാസനെ അനുകരി-
 ക്കുന്നതു വേക്കാണ് ഇദ്ദേ കട്ടിയുടെ മനസ്സ് കരിച്ചു-
 കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്.

നാകെത്തിൽ കൈമുട്ടിച്ചാലു് വെട്ടുതലിക്കൊണ്ടു
 മൂ വരവാണിതു്:—

രാജാ പൂ:—

“മുത്തമയൻപറകിലുണ്ടിതോത്തുനേരേഴു-

കൊണ്ടു തലമെരുകി-

മൂന്നുവോടു മേ ബാഹുവിൽച്ചുഴു-

നോട്ടമിട്ടു പലവട്ടവും,

കണ്ടാരുമെപ്പടികളൊക്കെയും നിജ ജവന്തി-

നാലിഹ തകത്തുതൻ-

നീണ്ടതും പെവിഴത്തൻ മാനിത, കരിച്ചിടുന്ന

ബന്ധ, കാറ്റുപോൽ.”

മന്ത്രി:—

“മരണമൊട്ടു പരന്നിട്ടെ വെടിവെ-
പ്പിടേണ്ടനേക്കത്തു ഞാൻ
മാനം നേടുവെന്നൊന്നയസ്തു കടിക്കും-
ണമെന്നു വേണ്ടും വായം
ഉന്നംവിട്ടു പരമനേടിക്കൊണ്ടുവോ,
മേനമവം കൊണ്ടും-
പുറന്നുനോട്ടു പാഞ്ഞിട്ടു വെച്ചും-
മശാഃ ത്രിവിശ്വനാഥൻ”

മുഖ്യവ്യക്തി:—

“ഇന്നിതിന്റെ വെച്ചായ വേഗമതുകൊണ്ടു
കണ്ടിട്ടു നിശ്ചയം
നിന്നിട്ടു തന്നെത്തന്നെ സകലമൊക്കിട്ടു
വിശദമായി,
മുന്നിലുള്ള പശുപതി പൂജാസംഗീതങ്ങൾ-
ഉപമാനയിൽ
പിന്നിലായി വെച്ചുവെക്ക, വെച്ചുവെക്കി-
തിക്കുക, നിശ്ചയം.”

ഇതേ ശ്ലോകങ്ങൾ വായിക്കുമ്പോൾ:—“അമ്പലം, അ-
തുകൊണ്ടായിട്ടെ വെച്ചുവെക്ക അതിന്നപ്പുറം കണ്ടു
മരണവേഗമെന്നു പിടിച്ചു വെച്ചിട്ടുവെച്ചു—“എന്നു” ആ-
കട്ടിയെ നോക്കി നമുക്കു കണ്ടുവെച്ചിട്ടു!

ഇനി ഇതേ കട്ടിയുടെ വീക്ഷണമെന്നതായ ഒരുതരം
വെച്ചു നമുക്കു നമുക്കു നമുക്കു നമുക്കു നമുക്കു നമുക്കു നമുക്കു
വെച്ചു:—

അഞ്ചുവീട്—

“ചെയ്യുന്നതു ചിലപാട്ടുമാത്രമുണ്ടെന്നു,
 സൈന്യങ്ങളേറ്റൊറ്റുതും
 ചെയ്യുന്നതു ചില, കഴിയില്ലെന്നു,
 തമ്മിൽ തമ്മിൽ കണ്ടുണ്ടെന്നു,
 എല്ലാ നൂറു കണ്ടുകൊണ്ടു ചിലപാട്ടുമാത്രം
 ചേർന്നുളിർക്കുകവേ,
 കൈയുട കൈകളിൽനിന്നു നീപതി-
 മ്പ്രീതിയിൽനിന്നു കൈകൾ.

ആ യുദ്ധത്തിൽ അതിരുകൾക്കുമേൽക്കു കൈകൾ
 കിടന്നു തന്നെ കൈകൾക്കു കൈകൾ അഞ്ചുവീട് ഇതും കണ്ടിട്ടു
 കൈകൾക്കു—

“ശ്രീമാനും വാമനനും കൈകൾക്കു കൈകൾ
 ശുദ്ധവേദനം തന്നെ—
 കൈകൾക്കു കൈകൾക്കു കൈകൾക്കു—
 കൈകൾക്കു കൈകൾക്കു കൈകൾക്കു—
 കൈകൾക്കു കൈകൾക്കു കൈകൾക്കു—
 കൈകൾക്കു കൈകൾക്കു കൈകൾക്കു—
 കൈകൾക്കു കൈകൾക്കു കൈകൾക്കു—
 കൈകൾക്കു കൈകൾക്കു കൈകൾക്കു—

1

കൈകൾക്കു കൈകൾക്കു കൈകൾക്കു കൈകൾക്കു—
 കൈകൾക്കു കൈകൾക്കു കൈകൾക്കു കൈകൾക്കു—
 കൈകൾക്കു കൈകൾക്കു കൈകൾക്കു കൈകൾക്കു—
 കൈകൾക്കു കൈകൾക്കു കൈകൾക്കു കൈകൾക്കു—
 കൈകൾക്കു കൈകൾക്കു കൈകൾക്കു കൈകൾക്കു—
 കൈകൾക്കു കൈകൾക്കു കൈകൾക്കു കൈകൾക്കു—
 കൈകൾക്കു കൈകൾക്കു കൈകൾക്കു കൈകൾക്കു—
 കൈകൾക്കു കൈകൾക്കു കൈകൾക്കു കൈകൾക്കു—

2

പതിനാലാമത്തെ വയസ്സിൽ ഒരു കട്ടിക്ക് ഇര മട്ട്
 യുദ്ധവർത്തന സമുച്ചിതമായ പദാവലികളാൽ ഏതുക
 ഞ്ചിലക്കി ചെട്ടുരമെങ്കിൽ ആ കട്ടിയുടെ ഭാവിയിൽ
 മറ്റുതൊല്ലാം ഞ്ചകളായിരിക്കാം അന്നുതന്നെ കട്ടിച്ചിരി
 കൈയ്ക്ക് ഇന്നാക്കും ഉറപ്പിക്കാവുന്നതാണല്ലോ. ആ
 കട്ടിക്ക് പ്രസ്തുതനാടകത്തിൽ മറ്റൊരു മുമതലകളിൽ
 കളഞ്ഞിരിക്കുന്നതു കണ്ടാൽ അതിലും ആകാം അ
 ഞ്ചതന്നെ അറയുകയുള്ളു. അത്രയും ചെറുപ്പത്തിൽത്തന്നെ
 ഏതായാ വികസിതരായ ഏതെങ്കിലും ചാലകളാണു്
 ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതെന്ന് ഇപ്രകാരമുള്ളതാണു് കാണാം-

“ഓരോത്തരമു സുഭിക്കുന്നതായു ഗമം
 ചേരയിട്ടു, നാശം സഭാ
 ത്വരമു, നീതിവിചാരകളു ഭരണം
 ചെല്ലേണ മേട്ടക്കണം,
 പ്രാപ്തം കേൾവാനും തെളുത്ത വയരും-
 കേണം വിളങ്ങുന്ന സമ-
 പ്രാപ്തം തിരുപുഴയിതേകണമിദം
 സന്തതിതൽകൃതമേ.

1

പാലകനെത്തലിവാൻ ചാവേരക്കേ-
 ളായിച്ചുപാതിച്ചു ത-
 പാലക മേനലരേരർത്തിടുന്നതലിലും
 അന്നേ തരിച്ചീടേണം,
 പോരാടുന്നതിവിരോധമവരും.
 തീടിൽതെടുത്തിടവരൻ
 വീരാഗ്രതപമേഴും ഭരയിപരിതെ-
 സ്സന്ന അനുഷ്ടിണം.

2

സൂര്യൻ പലതോളം വെളിച്ചം നൽകുന്നു-
 അന്ധനായിത്തീർച്ചയെന്നുതോ
 കാളും തീർത്തു വസിക്കണം, വഴുകിയതൻ
 കോപിപ്പിച്ചു കിടന്നു
 ആളിൻ ഭൂപതിയോടു സേവപരവരൻ
 പെരുകിപ്പണം, കന്തിതൻ-
 കാളും ദർശനമോ, തിന്മതൊക്കെയാതാവൻ
 അന്നേ നിശ്ചിതൻ കേൾക്കൂ!"

3

ഇനി ഇതേ കട്ടിയുടെ ഗദ്യപാശ്ചാത്യം സ്ഥാപി
 പലകമ്പുറമുള്ള ഇതേ നാടകത്തിൽനിന്നുതന്നെ നമു
 കക്കുറുത്തു നോക്കിത്തന്നു.

കന്തി വിചാരിക്കുകയാണ് — "ഉയേനമുറുവി
 നെററ സ്വന്തവരകൊണ്", ഇവിടെനിന്നുതന്നെ കേൾക്കു
 ഏതാ" നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന കല്പം ഇപ്പോഴത്തെ വസ്തു
 തായാൻ ശ്രീകാമൻ മേക്കിപ്പോയിട്ടിരിക്കുന്നതിൽ,
 അതൻ തരംതരത്തില്ലത്തും, അഥവാ, തരംതരത്താണെന്നു
 വിചാരിക്കുന്നപക്ഷം യുദ്ധത്തന്നെ വരാമെന്നും ഇവിടെ
 നന്നു മറുപടിപ്പയച്ചിരിക്കുന്നു. അവിടെ അതു് എ
 ഞ്ഞിത്തൻ പ്രസ്ഥാനമായ ആ കാലാവസ്ഥ" യുദ്ധത്തിന്നു വരി
 കയും, ഇവിടെ ഒരു യുദ്ധം വേണ്ടിവരികയും ചെയ്യും.
 ഇതിന്നുവേണ്ട മൈസൂരുമെല്ലെ കയ്യെടുത്തുവന്നുവെന്നു
 നോക്കി കേൾക്കുവതിത്തന്നെ ജീവനായതന്നെ എല്ലിപ്പോ
 യി. ശത്രുക്കൾ സമുദ്രത്തിൽനിന്നു് ഇതേ കാലാവസ്ഥ
 കയറുന്നതിപ്പോൾ ഇറക്കുമതിൽ ഒരു മൈസൂരുധിപ
 തം മൈസൂറും നിറയെത്തന്നുണ്ണ്. അതിന്നു് ഭേദ
 ക്കുന്നതായ പ്രസ്ഥാനം തന്നെ എല്ലിപ്പോയതാണു് ന

പിതൃ ഞങ്ങളും, ഞങ്ങളുടെ ഭരിയിലേക്ക് ഒരു പുത
കനെ വെക്കേണിവന്നിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെ
ഭാര്യമാരും ഞങ്ങളും ഈ ഭാര്യയായി മിത ഉള്ളൂ.''

ഈ സന്ദർഭത്തിൽ, ആ പട്ടണത്തിലേ ഭരണാധിപ
കിയായ മാണിക്യനായെപ്പറ്റിയാർ വന്ന് ഇങ്ങനെ അ
റിയിച്ചു -

“ഞാൻ വംശശതമൂന്നിന് കല്പപോടിച്ച് ഇങ്ങന
ട്ടു പോരുന്ന വഴിക്ക് ഒരേയൊരു സമുദായത്തിന്റെ നട്ടുവാൽ
കിടന്ന് നില്ക്കുകയുണ്ടെന്നു കണ്ടു. ഞാൻ വംശത്തിൽ
അയാളുടെ അടുക്കെ ചെന്നു ചോദിച്ചിരിക്കുകയും ചെയ്തു. ക
യറ്റി കല്പപോടിച്ച് ഇങ്ങനെ ഞങ്ങൾ ഒന്നിച്ച് ഉപേക്ഷിച്ചു
യു കര വ്യാപാരികളും അതിരവംശം ഉണ്ടെന്നും അ
വർക്കിന് ഇങ്ങനെയൊരു പോരുന്ന വഴിക്ക് ഒരു ഭരിയി
ക്കൽ കല്പപോടിച്ച് വന്നു കറുപ്പു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ക
ല്പം തന്നെ പലവായിലായിലും തന്റെ കൂടെയുണ്ടായ
തന്നെ പട്ടണത്തിൽ ഉണ്ടെന്നും, അതുകൊണ്ടു ആ ഭരി
യിൽ നിന്നുവന്നു കേവലം എഴുന്നള്ളിക്കേണ്ട
ത് മറ്റൊരു കൂടെയുണ്ടായ കാര്യം തന്നെ കേവലം
എന്നോട് പറഞ്ഞു. ഞങ്ങളും ഈ വഴിക്ക്. അ
നന്മനാമ ഈ വഴിക്ക് അന്ന് വെച്ചു കളിക്കുന്ന
തിന്നേക്കാൾ കാര്യം കേവലം ഉപേക്ഷിക്കുന്നതുകൊണ്ടു
യു ഈ വഴിക്ക് സമുദായം ഉണ്ടെന്നുവെച്ചു ഇങ്ങനെയോ
കൊണ്ടുവന്നു തന്നെ.”

ഇതിലധികം ഏതാനും വർഷം, കല്പപോടിയാ
ടെ ഗല്പം കേവലം കേവലം ഇങ്ങനെയൊരു പോരുന്ന വ
ഴിയിലും, വഴിയിലും കേവലം വഴിയിലും കേവലം
യിൽപ്പെട്ടും സമുദായം ഉണ്ടെന്നുവെച്ചു കേവലം.

ജ്ഞാനിന്, മേന്മയിൽ വേണ്ടുന്നത്ര നില കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തതായ കാലത്താണ് ബാലകൃഷ്ണപ്പണിക്കരുടെ ബഹുലം. എന്നിട്ടും, എത്രസുഖമിരുന്നെങ്കിലും ആ അനൗപമമായ നീന്തൽ അനുഭവം പ്രവഹിച്ചിരിക്കുന്നത്!

ഇതിനടുക്ക് ആ കട്ടിയുടെ തൂണുവെട്ടുന്നതിലും കൂടെ കണ്ടാൽ ഇത് നാടകം തത്ത്വം മറ്റൊരുകട്ടി വെട്ടുകയും.

കൂടാതെ വഴിപോക്കത്തോളം തണുപ്പും

വൃഷ്ടിപ്പട്ടിയിൽ, കിടം.

നേടുന്ന സ്വപ്നപ്രകാശത്തിലും

അതിൽ തണുപ്പുകരവ്,

തേടുന്ന ജലദാഹം, വഴിതടയ്ക്കും,

സമീപം മേന്മയോ-

നീടുന്ന തണുപ്പ് വരെയെന്നും

മേന്മയോ നാടകത്തിൽ

കേവലം വെളിച്ചമായിരുന്ന ബാലകൃഷ്ണന്താണ് ഇത് ഗദ്യപദ്യങ്ങളാണ് കാൽനോട്ടം അവയെ പേരുതും പേരുതും നോക്കുന്നതിൽ കൈതൂക്കം കൂട്ടി കൂട്ടി വരുന്ന നേരുത്തും. പന്തനാൻ വെളിച്ചംകേന്ദ്രംതേക്കും ഇത്രയും സമയം കൂടി കേന്ദ്രം കേന്ദ്രംതേക്കും വെളിച്ചംകേന്ദ്രംതേക്കും. ജീവിതവെളിച്ചംകേന്ദ്രംതേക്കും പല നിലകളിലേക്കും ആ കട്ടിക്ക് കണ്ണുനീർ, മരിക്കുന്നതാണ് അധികം അതേതും.

ബാലകൃഷ്ണപ്പണിക്കരുടെ ആ മഹാപ്രകാശത്ത് ഇവിടെ പ്രകാശം കേന്ദ്രം പേരെടുത്തിരുന്നവർ പഴയതിൽ പെട്ടിട്ടു ഇല്ലാത്തതാണ് നാടകങ്ങളെന്നും മ

ഞിപ്രവാളകവ്യങ്ങളെത്തന്നെ ഇവയിൽ ഭാഗത്തു വ
 ക്കു നേടുകയാകുന്നവകയിതന്നു. പട്ടികകളുടെ ഗ
 തിയും ആ വഴിക്കുതന്നെയാണുണ്ടായകിടന്നതു്. എ
 ന്നാൽ സ്വാതന്ത്ര്യോദയം അന്നു് അന്യദൃശമായി ഈ
 ചാലനിൽ ഉണ്ടാകയാൽ അതിന്റെ പ്രകാരം തർക്ക
 തികളിലും കാണാറായ പഴയ മൃഗാഭിനയിലും,
 സ്വാതന്ത്ര്യകുപ്പന്മാരോടു് പട്ടികകളുടെ ഈ നാടകത്തിലെ
 കഥ, യഥാർത്ഥകവ്യം രേഖിക്കുവാൻ അന്നത്തെ കവിക
 ലോകോദ്യമം പട്ടികകൾ പറഞ്ഞുപോയപ്പോൾ, അതിലും ഉ
 ണ്ണാമപ്പോഴു് വരുമു. ഇതഹാസ്യകാണാപ്പട്ടികയിലെ ക
 ഥകളെക്കൊണ്ടാണു് അന്നു് കാവ്യകരന്മാർ പ്രവർത്തി
 ച്ചിരിക്കുന്നതു്. പട്ടികകൾ തന്റെ ജ്ഞാപ്രവാളകൃതി
 യിലേക്കു് വിശദമാക്കിയ ഇതഹാസ്യം പ്രാചീനത
 ന്നൊരളങ്ങളിലും, പാശ്ചാത്യകാലത്തിന്നുപ്പുറം അതു് ക
 ന്നൊട്ടു മറ്റുനൂതനാണു്. അന്നത്തെ മാതൃ
 കാളി മറ്റു മറ്റു മനസ്സുവെന്നതു്. ജാതാഭാതാദികളി
 ലെ കഥകളെക്കൊണ്ടു് പട്ടികകൾ വളരുന്നതൽ മുതി
 ന്നവരികയാൽ, ആ പഴയവയും, പുതിയവയോടു് വേർതി
 രുത്താണു് ആ ചാലനങ്ങളായ അന്നത്തെ ചാലനാൽ നാഗദ
 ന്നം പ്രത്യക്ഷമായ്, ഒരു കട്ടിയിലു പരസ്പരബിതി
 യിൽനിന്നു് ഇതിലധികമാകയാൽ മനസ്സുവെക്ക! അഞ്ചു
 വർഷത്തിൽ ഒരുനൂറു പേരുകൾക്കുളക്കൊണ്ടാണു് ആ ചാ
 ലൻ നാഗനന്ദം പാടുകിടക്കുന്നതു്.

"യുദ്ധം കരയുന്ന കളവായവരെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിൽ
 മാനിച്ചു കണ്ണുകളെപ്പൂർത്തിയാക്കിപ്പോട്ടു നി
 വരുന്നില്ലെട്ടും കരയുന്ന ചാലനം ചാലി അലും
 മെഴുനിറ പാർക്കുന്നാളു മന്ദൻ ഇരുകൈകൾക്കും"

എന്നിങ്ങനെ തീർക്കണമെന്നുവരുമെന്നും, നിവൃത്തിയുണ്ടെന്നുവരുമെന്നും അതിൽനിന്നുണ്ടായ ഭിന്നപ്രഭാവത്തെയും കാണിച്ചുകൊണ്ടാണ് പണിക്കരുടെ നാഗാനന്തരിലെ മംഗളപ്രാർത്ഥന. അധിംസാസ്യന്മാരും പരമപകരകാരിയായ ജിദ്ദതവരഹനൻ കാല്പതൃഗത്തിന്നുമുമ്പ് ഈ കൃതിയിൽ കാല്പനോടു പറയുന്നതു് എത്ര ഹൃദയംഗതമായിട്ടാണ് ഈ യാമകൻ കാണിച്ചിരിക്കുന്നതു്, നോക്കുക—

ഇക്കഴങ്ങുന്ന നന്മകൊടുപൊരുംകർമ്മമാത-
കരാകെപ്പട്ടാപക്കലിലെത്തിക്കൊലയല്ലോ;
ചെൽക്കൊള്ളുകൻ ജനക, ചക്കു് യുഗമേറെയൊന്നും
നിൽക്കുന്നതല്ല നക്കിൽപ്പുതുസന്ധ്യപോലെ. 1

ഇന്നുകയാലിവിടെയുള്ളൊരു കല്പവൃക്ഷം
തന്നാലുമാത്രം ജനതയ്ക്കുപകരമൊകൻ,
നന്നായത ഓർവ്വരുതും മഹിമർവുകൊണ്ടു
മന്നാമകയൊക്കിലക്കിളുകയാർകുന്നിടേട്ടു. 2

കൊലകളിൽ ഗതന്ധനം ആഹാരമായി ഉഴുപ്രകാരം എന്തെ ചിടിക്കുന്ന ശംഖമുഡനെ ജിദ്ദതവരഹനൻ സന്തപനംചെയ്യുന്നതായിതു്.—

“ഏതുപദപിറുപന്നംനവൻ പ്രജ-
കാത യായ് സപതയക്കെ ചെട്ടുവേരൻ?”

വന്ധുക്കീ, പ്രജകളെക്കൊടുത്തു്, അൻ
യൊ, സുഖിച്ച മരുവന്നുവൊ, സഖെ,
ആ സുഖാകിമെത്തർക്കുട്ടനും നമ-
ന്നസുഖകിയ തുടങ്ങിയോ, പദം!

നാശമുണ്ടാക്കു ശക്തിയൊന്നു-
 ഭക്തിയിന്നുപമി കെട്ട ചെയ്തുവെൻ
 ആശയോട പരമേശ്വരി ചെയ്തുവെൻ
 ശോശ, മില്ലതിൻ കീഴ്ള തെല്ലുമേ.

ആകയാൽ ഗുണധരനെത്തന്നെയ്
 ചാകയെങ്കിളിവന്നതിനാതെതേ
 ശോകമററുനിജ മന്ത്രയുക്തനായ്
 പെടക നിന്നരെ പൂർത്തിയെക്കു നീ."

ശബരപുത്രൻ ഈ വാക്കുകൾക്കൊത്തൊരു താൽ ആ
 യാളെ അറിയിക്കാതെ നഗരവേരത്തിൽ ജിജ്ഞാസുര
 ന്ൻ കൊലക്കുളത്തിൽ പെണതിൽപ്പിണെ അവിടെ ഉ
 ണ്ണായതു് ആ യാദവൻ കണ്ടെന്നതു് ഇങ്ങിനെയാണു്,—

"മരേഖപ്രകടം മറിപ്പിതാർ
 കേമനെന്ന നിലയോടുകൂടവേ
 ആ മിനിട്ടിടവിതേയിലെക്കൊന്നും
 ഭീമരേഖയെ കാററിച്ചുതേ.

അപ്പമൻ വധശിഖാസ്ഥനായപോ-
 തൊപ്പമനുലതിയായ് ചവക്കയാൽ
 കെല്ലുവാട്ടു തറയിട്ടു കഴുക-
 ന്നപ്പിയിൽ തരകുലക്കൾ വീണപോയ്".

നീയുതന്നയേ രാശിക്കുതമ-
 യോരു കണ്ണിനെ മിഴിച്ചു നിശ്ചലം
 വീരധീനസ്ഥനിൽമപ്പട്ടം കൂപാ-
 സ്വാമമട്ടു വേര, നോക്കി നിന്നതേ.

ആചമപ്രിയസംധാജ്ഞാ
മാതമന ഏഭി ചേതുരകൊണ്ടുൻ
തേജമുള്ള മറച്ചു വന്നാകാ
ച്ചാമതപ്പൊഴവില്ലെന്നിര.

എന്തുവാനിതു വരുന്നതെന്ത വൻ
ജന്തുവസ്തുക്കൾക്കു ചേർക്കുവ,
വിത്തുചതുരതയോടും ഭരണകം
ഹിതമോട്ടു പഗമാട്ടെത്തുന്നാൻ

പാശാദം ചിറകിച്ചു കൂടിയിൽ
ചേതാസകലതം നടുവായ
വാതവേഗമോടേപ്പതിച്ചു ജ്ഞാ-
മുതവാഹനനെക്കൊണ്ടുവേ.

ബോധാസത പകലതെന്തൊന്നോ
ചേറായ യന്ത്രനെന്നൊരു കേൾക്കുപൻ
ആ യന്ത്രമതിവെട്ടു കെട്ടേപ്പോയ്
വായുവുട്ടു പലതൊക്കെവാൻ

അന്നതരം ജീമൂതവാഹനനെ കൊണ്ടിരുന്നതുക
ജീയ ഗതധനം ഇടയ്ക്കുവെച്ചു ശങ്കമുണ്ടായി,

“വീകാഗ്രസരണിക്കട്ടി
യാക്കാണിന്നെൻറെ ദൈവമ,
ധാരാളം അൻ അരിച്ചുട്ടും
നേരമ് അറുപ്പിക്കുന്നിവിൻ?”

അപ്പോൾ ജീമൂതവാഹനനിൽനിന്നു ഇങ്ങനെ
പ്രേംസംഹനമുണ്ടാക്കിയതു്

കുഴിഞ്ഞിപ്പൊൻറ ശൽ ചേരേ,
കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലിറച്ചിരു,
വഴിഞ്ഞു പന്തമേ തേരേ-
മോഴിഞ്ഞു തേരേതിന്നേരേ."

മേന്മയായ ടിപ്പുറന്ത ഒരു കക്കാച്ചനിൽനിന്നാണ് ഇദ്ദേഹംകൾ പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്ന് ഇന്ത്യയിലെ ഓർഡൻ നമുക്കു പറച്ചു പണിപ്പെടേണ്ടിവരുന്ന അക്കാലത്തു കവ്യനാടകകലാരംഗങ്ങളിൽ കലാരംഗമായ മതിൻവരിൽ നിന്നുപോലും ഇതിലധികം സ്വാഭാസ്യം പദ്യങ്ങളിൽ പകർന്നു കാണാട്ടില്ല. വെറും ബാലയത്തിൽ തന്നെ കലവകുപ്പിച്ചുപണിക്കർ അന്നത്തെ സുസമ്മതനായ ഒരു കവികൾക്കുമുമ്പിൽ ഇദ്ദേഹത്തെ നേരിയിരിക്കുന്ന വേണതിലേക്ക് ഇതിലധികം വേണ്ടതോ ഉണ്ടാകേണ്ടതോ കാണാത്ത, വിചാരവികാരങ്ങളുടെ നന്നായ ഒരു മനസ്സുപോലെയ്ക്കുവാനു വേണ്ടുന്ന ഹൃദയവശനം ശക്തിയെ പ്രയോഗിക്കുവാനും ആത്മമലയിൽ വിവൃതമായി വിളങ്ങുന്ന വാഗ്ദാനവിശേഷവും ഇദ്ദേഹം മേന്മ കക്കാച്ചനെന്ന നല്ലവണ്ണം വെളിപ്പെടുത്തുന്നു."

ഇന്ദുമതിസ്വയംവരത്തിന്നു മുമ്പാണ് ചുപണിക്കർ നാഗനമ്പലം ചെപ്പിയിരിക്കുന്നതെന്നു തോന്നുന്നു. പണിത്തേങ്ങിന്റെ കൈവേല ഇദ്ദേഹത്തിങ്കളിലും എന്താണ് മേലോലയയാണെന്നു ലം കേളാൽപ്രാസംകളെ ഇന്ദുമതിസ്വയംവരത്തിൽ അല്പം അധികം കാണുന്നുണ്ട്. അതുകൾ ലംകപ്പാട്ടുകളിന്നു നേതനത്തത്തിലേക്കു കടന്നു കട്ടി, കൂടിട്ടുണ്ടു്. എന്തെങ്കിലും നാഗനമ്പലം എഴുതുമ്പോൾ പണിക്കർ പതിനഞ്ചു വയസ്സു ആയിരിക്ക

യജ്ഞം പതിനഞ്ചു വയസ്സിൽ കൈകട്ടി, ഇങ്ങനെ പതി
ചിതകല്പമെന്ന ആ ജൈനസമിതിവൃത്തിൽ വസനാശ
ലഭനാൽ ഉല്പത്തിമ്യ്—

“പുരുഷനിനമേ പതുശുഭിനി നാഭ്യശൈ-
ലാമാശ്വരൻഠ നിലയത്തിനകത്തുതന്നെ
സീതാവിഹീനമഹിശാസിതലന്നതരക.

മരമന്യകല്പകമരം നിലനിന്നിമുന്ന്’ എന്നിങ്ങി
നെ സുന്ദരപദ്യങ്ങൾ പൊഴിഞ്ഞുതൂങ്ങിയിരിക്കുന്നുവെ
ന്നത് കേരളസാഹിത്യലോകത്തിൽ എന്നും വിശ്വാസ
മുണ്ടാവുമെന്നു അശ്വതമല്ലയോ?

മൂന്നാംപദം

“സുവൃക്ഷനായ്, സുസുഖിയായ്, സുഖമായ്, സുഖക-
മവൃക്ഷനായവിക്കനായവായമനഃ
ഭിവൃപ്രഭീഷ്ടിയൊടു ഭിക്ഷുധാരാവിളക്കു-
വൃപ്രഭായക ഭവൻ മവകം നരേണം.”

എന്നിങ്ങനെ പ്രാർത്ഥനാസൂത്രത്തിൽ പല കൃതികളും യാഥാക്രമീയമായി ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. അന്നത്തെ കവികൾ ഇത്തരം കൃതികളെക്കൊണ്ടാണ് സാരമർത്ഥ്യത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്നത്. നട്ടൊട്ട് നമ്പൂതിരി, കണ്ണിപ്പുറം തമ്പുരാൻ, കൊട്ടാരത്തിൽ ശങ്കുണ്ണി, കെ. സി. കേശവപിള്ള, കണ്ടർ, കുടവ് മുതലായവർ ഏതെങ്കിലും കവനത്തിലോ തിരിയുന്നവോ, ആ മട്ടിൽ തന്നെ ഭരണാദി പല ദശൻ പണിക്കർ തിട്ടക്കൂട്ടം, ആ വഴിക്ക് പല ലാഘവകൃതികളും പണിക്കരിൽനിന്ന് ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോഴത്തെപ്പോലെയോ വാസുദേവന്റെ കവിതയിലോ ഒരു ശ്ലോകമാണ് ഒരു പകർത്തിയിരിക്കുന്നത്. അതങ്ങനെയെഴുതുന്നതിൽത്തന്നെ ഇത്രയൊന്നായോ കവിതയിലോ സമർത്ഥൻ പണിക്കരായോണ് വിസ്മയം പല തരത്തിലോണ്ടല്ലോതെ ഇതാ ഈ പദ്യങ്ങൾ വായിക്കുമ്പോൾ നേരിട്ടു:-

ഭരണാദിതികളെക്കൊണ്ടിത, നാപര-
ഭരണാദിതികളെക്കൊണ്ടി കരിയുന്ന മരണാദിതി-
യോ, യോ, വിഭോ, കരുണാദിതി ഭവൻ കരണ-
ന് ധാരണാദിതിനാൽ കളിർമെപ്പട്ടെ.

വാ, നാവിതം വലിത വാരിധി, വൻ വനങ്ങൾ,
നന്നു ഭിഗ്നരമിത്തമെങ്കെ നിറഞ്ഞു നിത്യം
മാനന്തി മാതി മഹിമമിവിടന്ന രാജാ.
ഭീനാവനത്തൊടുക്കേക്കാ, കളിയാടിടന്ന. 2

നന്ദ പുലോകമുഖം, ചിട്ടിച്ചിട്ടു
തന്ന പുലോകമെ വിലസുന്ന വാരിത്തമുറേ,
കന്നിപ്പു കേര തൊലിൻ തവപാദപത്തം
വരിച്ചിടന്നിട്ടു വലച്ചിലോഴിച്ചിപ്പൊൻ. 3

ദെറിപ്പൊഴിച്ചിടുന്നതന്ന, നിൻ പാദത്തൻ
പററ പുലോകമെങ്കെ കി ക്കു പാദം
ദെറിപ്പൊഴിച്ചിടുന്നത വെളിച്ചമേ മേമേ
പററ പുലോ പാദമേ പാദമേറണം അൻ. 4

എന്നു ഉൽകൃഷ്ടമായ വിപാദഗതിയാണിത്! വിശേ
ഷിച്ചു് ആ ബാല്യത്തിൽ! അത്യാതിതന്നുള്ള മെച്ചം.
ഈ വാസുദേവമൃകത്തെ പിന്നീട്കേരളീയ ഭക്താഴ്ചകൾ
വേഗമിളക്കത്താൻ എന്നു കവിന്റെ നിർവ്വഹണവത്ത
നോക്കൂ.

44 സകലതോഗിതനന്ദിനമുദമ-
തതികവൽക്കേരള നിൻ പാദപങ്കമം
അകത്തുകൾക്കൊക്കി വരുന്ന രാ-
പ്പകലിവൻ കലിവന്മലന്നാകിനി"

എന്നിങ്ങിനെ തമകല്പാസരത്തൊടു കൂടിയതാണ്
തൽകൃതി.

“വേദനേരയിങ്കേ, പല കണ്ണുസം-
 വേദനാമൃണയും തന്മസ്മൽ
 അവരും പ്രതിഭാകരയിന്നിങ്കേ
 കവരവൻ വഞ്ചനിക്കാക്കൊലാമ”

എന്നു് ആ ചാലൻ ഉള്ളുകി പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ടും ആ
 പ്രതിഭയെ മാത്രമല്ല, അതു് ഉപേക്ഷി വെച്ചിരുന്ന അ
 ന്നെയെല്ലായിടും ദൈവം കണ്ടുപിടിച്ചുവെ, ആ തന്മസ്മൽ
 തട്ടിക്കൊണ്ടു പോകയാണല്ലോ ചെയ്തതു്.

ആഹ്ലാദകരമായ ഭാഷാസാമന്യത്തിന്നു് ആ ദണ്ഡാഴ്ച
 കത്തിയേ വേറെ ശ്ലോകങ്ങൾ കൂടിയും ഇവിടെ നിക
 രമം—

ചിമിദിൻ വേസിന്ധവിധരതിതരം
 തിരയച്ചിടലത്തുവയം വിധയം
 തക്കെഴും തവ സൽകൃപക്കേണിതര-
 സ്തകണമേ കണാമദൈവകൃപാ

1

തവ, മമേശവിയാത്ര മുഖാമര-
 പ്രവരമദമോനസഹാനിങ്കേ,
 സുരമരകവരുന്ന വനയെഴും
 ശിഖരമേ വരേണി വഴങ്ങുവൻ

2

വിമലതരമലഭാനിനി, വാലനരം
 മേഹിതം മേഹിതന്നിൽ വ ഉണ്യവൻ
 ഇനി ഭവാനി, ഭവാനിസിന്ധതൻ
 സുതംഗം തന്നെ തവ നോക്കുകൾ.

3

. എന്നീ പദ്യങ്ങളിൽ അനർഗ്ഗമമായി, സമൃദ്ധമായി
 പ്രവഹിക്കുന്ന മധുര-മാർദ്ദവ്യം എന്നു സാരമേഹ
 നം.

അകമഴിഞ്ഞുവന്നാശിനി, നീ കൂപാ-
മികവെഴും കടന്നൊട്ടുതുണകിൽ
വികസ്യേഖിവിളഞ്ഞൊരു വിശ്വീയം
സുകവിയാം, കവിയാമിവനാലിപ്പം.

1

കുവനവാസിജനം തലയാട്ടിടം
കവനമീതികളുണ്ടു മഹാമതി,
അവ നമുക്കണവാനെ കയ്യിലാ-
മിവനങ്ങ, വനമേക്കണവതിനെ!

2

വികൃതിവിട്ടു മുമ്പൽ പരേസവക-
പ്രകൃതിയായ്, കൃതയായ്, ചതിയറിവൻ
സമകൃതപരപൊഴിക്കേൾക്കു സൽ-
സകൃതമേ, കൃതമേക്കുമഹാ, നന്മ."

3

തെളിഞ്ഞുവഴിഞ്ഞ കേരിവാങ്ങാൽ ഇത പ്രാർത്ഥന
മയ മേവി കൈകൾക്കായിട്ടുണ്ട് നിശ്ചയം. മഹാശാ-
കൻ അദ്വൈതം ദേവിയെ സ്തുതിക്കുമ്പോഴെയും ഇതി-
'മുഖമെത്രയോ ഉയർന്നുണ്ട് എത്തിയിരിക്കുന്നത്'. ൧
കുമാരപുത്രപ്രഭുത കളിമുഖ ആ മഹാമയ വിചാരപഥ-
ത്തിൽ അദ്വൈതം സമഗ്രവും സമോഹനനരും ശ്രീവി-
കുന്നതു് ആ മേവീശ്വരത്തിൽ കാണാം.

മന്നായ്കാണാം പ്രപഞ്ചമുച്ചിതമുഖ മഹാ-
ണനതിലും ശാഖാമന്ദം

മിന്നാകാലം മരിക്കും പ്രകൃതി, സകൃതികൾ-
കിഷ്ടസിംഹിസമഗ്രപേ;

இருவருக்கும் உட்காணும் இடமாவது, தனி.

അനന്തം പഠിപ്പിക്കുന്ന രീതി

മനസ്സാലോചനാലോകം, അഗതികളെ.

അറബിയിൽ എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടത്?

എന്നിങ്ങിനെയാണ് ആ സ്വരം ആരംഭിക്കുന്നത്. നാ
നാപാതരിൽനിന്ന് ഏകരൂപം കാണുകയെന്ന ആ
വേദാനുശാസതിൽ ഇവിടെ കവിതയുടെ സങ്കല്പം എന്തി
നാഴിത്തന്നിരിക്കുന്നു. കരുതേണ്ടതാണു പൊതുജനങ്ങളിൽ
ആളു ഇതിലെ ശബ്ദപ്രയോഗമനുഭവമേ, ആദ്യലക്ഷ്യം
കേൾവുമാണ്. ജഗദ്ഭവകരണം എന്തെന്നു പൂർവ്വവിവര
മില്ലെന്ന പ്രപഞ്ചശബ്ദങ്ങളുടെ കൂടെ എന്ന് മനസ്സിലാ
ക്കിയത് എന്താസ്പദം! ഇങ്ങിനെ സങ്കല്പം കഴിഞ്ഞത്
കവിതയുടെ ആദ്യലക്ഷ്യത്തെ പ്രത്യക്ഷമാക്കുന്നു:—

கருணாநிதி மருத்துவப் பல்கலைக்கழகம்

உணவுப் பானங்களிலிருந்து -

മേലേ ഭാഗം **പിന്നാല** **പ്രവർത്തികൾ**

ജൂന ഗവൺമെന്റിലെ,

ചോദ്യങ്ങൾക്കുപേരും ഓട്ടിവിവരിയുമു-

സംവൽക്കരണം, അവിദ്യ.

മലയാളം പത്രം

ഗവർണ്ണർ ജനറൽ.

ഈ ദൗരം പൂർത്തിയാക്കിയ സംസ്കരണവികരണ ഉന്നയ ഏകാഭാസികൾ അത് ചെറുകുറ്റിപ്പണിക്ക് സമാനതയുണ്ടാകെ മാറ്റിയിരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇവർക്കു നമുക്ക് നോക്കിയും വർദ്ധിച്ചുവരികയും ചെയ്യുന്നതിൽ, പൂർത്തിയാക്കിയ അനുകരണവും അ

മലയാളം മലയാളിയിൽനിന്നു. സംസ്കൃതത്തിലേക്കു പൂർവ്വകവി പ്രയോഗം മനസ്സിൽ കടന്നു നല്ലവണ്ണം മെതിച്ചതിൽപ്പിന്നെ, സ്വന്തം ഭാഷയിൽ, സ്വന്തം സ്വന്തി പ്രകാരത്തിൽ സ്വന്തമായിത്തന്നെ വെളിച്ചപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിട്ടു.

ഇങ്ങനെയൊക്കെയുള്ള കൃതിയെക്കുറിച്ച് 'അതു' 'അതുകൊണ്ട്' എന്ന ആശയങ്ങൾക്കു കവിതകൾ ബാധകമല്ലെന്നതിന്നു കാരണമുള്ള നോക്കൂ:—

ശ്രീകൃഷ്ണാക്ഷിതാ ഭഗവതുമായമിതി.

ന മദമേ, മദമേ.

ശ്രീകൃഷ്ണാക്ഷിതാ ഭഗവതുമായമിതി.

അതി ഭഗവതുമായമി

ലോകാക്ഷിതാക്ഷിതാ, അപരമയമയമേ.

മീച്ചിതാക്ഷിതാ.

മദമേ, മദമേ, മദമേ, മദമേ.

മദമേ, മദമേ, മദമേ.

1

പ്രാണാശ്വാസി നന്നാവിധവിധികളോടെ

നന്നാവിധവിധികളോടെ

അങ്ങനെയോ നന്നാവിധവിധികളോടെ.

അങ്ങനെയോ,

നന്നാവിധവിധികളോടെ, വിധികളോടെ.

നന്നാവിധവിധികളോടെ.

അങ്ങനെയോ വിധികളോടെ, വിധികളോടെ.

അങ്ങനെയോ.

2

ചിതപ്പുമാല ചീകയാകെ, ചിണിചിണിനിനക്കും
 ചിത്തമാനന്തൃയംസ-
 കരംപ്പുരോരംവെട്ടത്തും കവതിവെട്ടലും-
 ചിതമാലയെ ടുഗിയായും,
 ചെറുപ്പമാതിൻ മണമുൾമലർ കനിവരായ്
 പുഷ്പപാദംവീണയായും,
 നിതർപ്പ മീനക്കുടി, നിൻമാനസമഹിമ വെളും-
 ചന്ദ്രി അറന്നെന്തറിഞ്ഞു! 8

ശ്രീചക്രത്തിൻനടക്കും, ശ്രീതലനാട്ടുതേ-
 തെട്ടിലും, പട്ടംകൈയ്യ-
 ശ്രീചക്രത്തെപ്പിളപ്പുന്നെങ്കിടമൊരിക്കലും
 തന്നിലും മിന്നൽ പോലെ
 വാലപ്പംശ്രദ്ധി വർദ്ധിച്ചവരക്കേ സേന-
 ഗ്രാത്തിലും നിജമാപ്പു
 നിഖരമെന്തറിഞ്ഞു തന്മിമ മഹിമ മഹിമ-
 യത്രക, വ്രാധിവാസേ

പ്രാപഞ്ചിക സുസ്ഥപത്തെ മുങ്ങിമതിയാക്കി, ദി
 വ്യസന്തംലകാരങ്ങളാൽ പകർത്തുന്നതാക്കി, ജനസ്യ
 മന്യഹൃദയത്തിൽ മ്പടക്കിക്കൊണ്ടു് അന്നസ്യ ഹരം
 മായ പുഷ്പകവികൾ നേടുകയാണുമാരതിനെ ഇതിലവി
 കം മനോരാജാവിൻ മാ ശിലാക്കുന്നതാണു് ആക്കായി
 ടുണ്ടു് ഈ നൂവത്തിൽതന്നെ മേവിയിൻ ഇപ്പോഴ
 മേതെ സമൻസിന്റെ ബീജം പോലും കറികു
 ണന്നുണ്ടു്

മൃദേവം തീച്ചു, നീർ, കാറ്റിറയുടെ ഗതിയെ
 മുറുവാൻ വേണ്ട മാർഗ്ഗം-
 ഇതേ മൂന്നാഴി തുടർത്തി ത്രിതൂണിമയരം
 ലോകമത്രയെ നീക്കി,
 കേരളവാലായും പൂണിന കറവു തീ-
 കുന്ന നീ ശിശുവിപ്പൂ-
 വീരേ, അപത്രികോണാഗമിപരപരേ-
 ശിശു ക്ഷയിച്ചിടേണം.

ഇനിമിതര ഇരപമിതംവരഗൈപ വിശ്രുതാൽ
 സമസമയമിതംതന്നെ.

സമഗ്രാ മരണമേണമച്ചുളി കളവരിനം-
 താസകാകേരിച്ചു-
 മന്നരേത, ചാട്ടമേൽക്കുമതിനിര കളി-
 ചിട്ടു നീയെന്ന കേൾപ്പു
 പരമം പിന്നാഴി വേറിപ്പോല മര എഴുതം
 ശ്രദ്ധയാക്കുന്നതിന്നും
 മരേ, ചാരം മുരക്കുന്നൊരു നിയമമെഴും
 നീവകാശൻറ മാർഗ്ഗം.

ഇതിൽ, മരണം, പട്ടികളായ്, കാക്കളിൽ,
 അമരനും, വേറിൽ, ചാക്കു മുരക്കു, നീവകാശൻ
 എന്നീ ചാക്കളിൽ മുഴച്ചുനില്ക്കുന്ന പക്ഷിതം കാക്കളേന്ത
 ളും അധികമധികമേന്തും.

കാലഗണിത ചാലപോലേ കളനകളിതം-
 ടുന്ന കൈവെളിച്ചം,
 ഫേലാ ഇതാകാൻതം ഉദമുണ്ടിയ-
 പ്പോയിലയലച്ച പൂണും

നാലാളു പുരുഷന്മാരുണ്ടിടലർ വിരൂപ-
 മദുരതകളിൽ
 ചേലാൽ ഗുണം ലവിട്ടു നവമയ മേ,
 മേഘിമേ മേഘസംഭവം.

ഏന്ത് ആ സ്വപനം കവി ഭൂപസംഹരിക്കുന്നു. മര
 ദിവാപന്തൽപ്പുലയും മോഹിനരൂപമെന്നു! കരളാണി
 യാലായിൽ നൂലാലയം! മകയാളുവെച്ചിൽ കളു
 ളുണ്ടാ! ചോരയെങ്കിൽ ചാതുരന്മാ! അന്യങ്ങളു!

അലകളുണ്ടുപുണ കർ കണ്ട ഇവ മേവിലാസം
 പോലെ തന്നെയാൽ അദ്വൈതത്തിന്നുണ്ടായ ആ
 മോഹവിധാസവും. ആ മോഹം എന്തു ഇന്ദ്രിയിയത്തിൽ
 പ്രസ്ഥം വ്യാപ്തം അതിൽനിന്നെല്ലാം കളമെടുത്തതാക
 കേൾക്കാത്തതാകട്ടെ. വേദം ഗദ്യങ്ങൾ നീട്ടിപ്പോയി
 പഴയവേദം ഇവയും, മേഘമേഘിനാൽ അതു
 ഹൃദ്യമാവരുതാൻ ഇന്നാട്ടു ലേഖനസംഭരണത്തിന്
 യുദ്ധപുനർകഥനം എന്നാൽ, അതു പണ്ഡിതന്മാർ
 മേഘിൻ പട്ടുതിരുവോട്ടാലും ഏറ്റവും പ്രാബല്യ
 മേഘമേഘിനീരിക്കുന്നു.

നന്മർമ്മാതിൻ പരിചിതം തുടങ്ങുന്ന ചെ-
 തം, മേഘ പണ്ഡം-
 മേഘമേഘനാൽപെട്ടമേഘിനാൽ
 ചേർക്കേണ്ട മേഘി
 ഉണ്ടാണു, ഉണ്ടാണുവെണ്ടാകിലും
 നന്മർമ്മാതിൻ-
 ചേർക്കേണ്ടിയിട്ടുള്ള കരുതവും
 മേഘമേഘനാട്ടുകാരിൽ.

ഏനിക്കനെ ഹരനേവർവശാവലിഞ്ഞപ്പററി ബാമ
കണ്ണപ്പണിക്ക് സുസ്വദത്തിന് പരദിയപ്പൊരം അത്
ബലവതർക്കിയും സസന്ദർഭം ഏറ്റു ചരദവ
തായി.

ചെരുന്നേർ തമ്മെട ഹിതമറിഞ്ഞീമഹദ്
കാതതി തന്നെ
ചെരുന്നേപ്പുന്താസരധികവണിക്സംഘ-
മൊന്നെപ്പട്ടത്തി
യീതൊന്നും ചിലരെ ദൈവദ്രിച്ഛ സ-
ദാജ്ഞിയി-
പാകം കണ്ടിട്ടിതു കവികമുഖമതീത-
ചരദിതൃഷ്ണ.

ഇത ഭരണമിതകൂടി ഏലിസബത്തിനെയും ഇത
സ്തിത്യകേവലിനെയും കാണുമ്പോൾ അതുകൂടും അ-
ത് ഏതായാലും

പരമകളിൽ പരി പരപരതയുള്ള-
തമ്മെടകൂടി-
കൂറത്തുള്ള പരവതകുഴങ്ങുക
ചെറുകുഴം
കൂറത്തുള്ള പ്രകളിതകിതപരം
മെഴു, രണ്ടാം
മുറത്തിന്നും തന്നതുകിതകുളിതയ-
മെഴുതിതന്നതും

അന്നു മകിളകൾകുരുമുഖം കൂതമം
പുതമുതി-
മുത്തപെടല ചതുരതിയാംകൂടാല
മല്ലം മെഴു.

ഹന, ദുഃഖനവനമുതിപ്പെട്ട,
 പിന്നെശ്ശമതി-
 നനം വനമു കലഹകലുഷീകൃതമായ്-
 തീർന്നുപോയ്.

എന്നിങ്ങിനെയാതെ ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെ ആദർശകാവ്യം ക
 വിന്ദുഷ്ടം കാണിച്ചുകൊണ്ടു്. ഗ്രേവുഡ്വിട്ടൻ സമ
 സ്തം അതിൽപ്പിന്നെ-

ശസ്ത്രാധാരകൃതമുതിർന്ന പാർവ്വത
 ജ്ഞിത കീഴായ്
 യാഗസ്തോതൃപ്രകാരമായ് ചെയ്തു
 ഹരനോവർവരം.

പിന്നെ, ആ വംശത്തിന് ഉന്നയി, ദേവശ്രേഷ്ഠ
 പ്രതിമകളായ ആദിതർഭരണശുഭകർമ്മങ്ങളായി.
 ശീലം നന്നാക്കിയുകൊണ്ടു് പതി-
 പ്പ്രതിരൂപം

മുഖം യഥാസ്ഥിതിജനകതിരേറെ-
 മറ്റിട്ടു, പക്ഷേ,
 മുമ്പത്തേറേ നവനവരസ്തോതരി-
 ചേർത്തുപോയ്.

കാലത്തിന്നൊത്തായ പൊതുജനാധാരമു-
 പ്പാർവ്വതജ്ഞാത.

എന്നതാണു് അനുജായ മുമ്പത്തെവം. പിന്നെ
 അറയതു്—

അക്കലത്തിൽ സ്രുതിനിമല നവനവര
 ലോകം നിമിത്തം
 വക്കുണ്ടിങ്ങൻ വളരെവലരെതെങ്ങി-
 യെന്നാകിലും അൻ

ദിക്കുലാദ്യ സ്ഥിതികളെ തിരഞ്ഞെടുത്തു-
 കിഷ്കിന്ധകാരം-
 മറ്റൊരു ജന്മം തുല്യമായ മറ്റൊരു ജന്മം
 പിന്നിടിച്ചു.

ഇതാദ്യം, ഇതാദ്യം എന്നീ പദ്യങ്ങൾക്കു സമീപം
 അക്ഷരം, സമ്പന്നം, അക്ഷരം, അക്ഷരം
 മിശ്രം.

സോമശ്രീകൻ തന്നെ തുല്യമായ
 മറ്റൊരു ജന്മം-
 മറ്റൊരു ജന്മം തുല്യമായ മറ്റൊരു ജന്മം
 മറ്റൊരു ജന്മം.
 സോമശ്രീകൻ, അക്ഷരം, അക്ഷരം-
 മിശ്രം.
 മറ്റൊരു ജന്മം തുല്യമായ മറ്റൊരു ജന്മം-
 മറ്റൊരു ജന്മം;
 മറ്റൊരു ജന്മം തുല്യമായ മറ്റൊരു ജന്മം-
 മറ്റൊരു ജന്മം-
 മറ്റൊരു ജന്മം തുല്യമായ മറ്റൊരു ജന്മം
 മറ്റൊരു ജന്മം.

അതിൽപ്പിന്നെ മറ്റൊരു ജന്മം മറ്റൊരു ജന്മം
 മറ്റൊരു ജന്മം.

മറ്റൊരു ജന്മം തുല്യമായ മറ്റൊരു ജന്മം-
 മറ്റൊരു ജന്മം-
 മറ്റൊരു ജന്മം തുല്യമായ മറ്റൊരു ജന്മം
 മറ്റൊരു ജന്മം

മെവരമുതൽപ്പതിയൊരടതിയെ-
 തിരുവ് മ് ക്കിഴ്ത്തി-
 കർമ്മഗ്ഗംവെക്കുകയും ചെയ്തു
 പരമേശ്വരൻ.

ഇതിനെക്കൊണ്ടു വിജയം മഹത്തരമായി ഉണ്ടായതി-
 ലും,

പണ്ടാഴ്ചയെക്കൊണ്ടിതരമെ-
 തിടയം കാണുന്ന-
 ഭക്താർക്കുണ്ടാകേണ്ടതിനെ-
 പ്രാർത്ഥന കൈക്കൊള്ളാം.

എന്നൊരു നല്ല അനുഭവം കേൾവണമെന്നും
 തന്നും:

പേരിൽ പ്രശസ്തനായിരുന്ന
 ചോളൻ ചോളൻ
 ചോളൻ ചോളൻ ചോളൻ
 ചോളൻ ചോളൻ ചോളൻ.

അതിൽ കവി കാണുന്ന സമയം ഇതാണു്:-

പേരിന്നല്ലൊന്ന, മറ്റു പേരില്ലാ-
 മറ്റൊരു മർമ്മൻ
 ചോളൻ ചോളൻ ചോളൻ
 ചോളൻ ചോളൻ ചോളൻ.

ഇതിനെ കണ്ടും ചോളൻ ചോളൻ ചോളൻ
 ചോളൻ ചോളൻ ചോളൻ ചോളൻ ചോളൻ ചോളൻ
 ചോളൻ ചോളൻ ചോളൻ ചോളൻ ചോളൻ ചോളൻ.

ചട്ടംനിർമ്മിച്ചവനഗതികൾ-
 കടാക്ഷം മെന്തെങ്കി,
 പൊട്ടുന്നതൊക്കെയും വി-
 ള്കുന്ന ചട്ടം നിർമ്മി,
 ചിട്ടയോടെ നഗരഭരണം,
 കടാക്ഷംഗാമിയെല്ലാം
 വിട്ടുപോയ ജനത നഗര-
 ഭരണമെന്നു

കല്പശ്രീയും, കളിനഖിയും, കാനിയും മേൽ
 വീരഗുണമായ ഒരു നാലാംപുലും വിധിവശാൽ അ
 ന്നരിച്ചപ്പോൾ -

ശമ്യശ്ചൈതന്യ പര പരം
 പ്രപഞ്ചാത് പ്രാപ്തിമം
 തുല്യതാംവിദ്യാമ തുണവതി
 നാണി വിശ്വാസമവ്യ.

ഇനി വിംശതാ മരമക്കുറിച്ചുള്ള കീഴ്ന്നമാണ്:-

കടാക്ഷപരം കടാക്ഷമെഴുവൻ
 കാക്കവൻ വന്നസാക്ഷാൽ
 പൂമരതാകം പരിവൃ പര പുണ്യ-
 കളാൽ പൂണ്യമാരി

സമരംബം വിട്ടൊരു കയ്യേ പൂ-
 ബ്ധിജനനങ്ങൾക്കുഗാനം
 കടാക്ഷപരം കടാക്ഷമെഴുവൻ
 വരേണീ നാണിമല്ലോ-

സേനാക്ഷോഭം സമരവിവര-
 കളാകലപ്പെട്ടുതന്നോ-
 കീനാടിനാഭിയമയിപരാം
 കമ്പനിക്കാമൽനിന്നും

അന്നത്തെ തേരനഖിയെടുത്ത -

മുത്രവഴുന്നവക്ക-

സ്പന്ദനമുണ്ടു പട്ടുതായ്-

മേൽമേൽ രാണിയത്രേ.

വിശ്വേന്ദ്രയെ പിന്തുടർന്നു ഏകപാർവ്വിയെക്കുറി
ച്ചു കവി പറയുന്നത് അപ്പോഴത്തെ പരമിതപര
മായ അദ്ദേഹത്തെപ്പോലെ-

അത്രുന്നാതിരാലും

വഴുതാർക്കും വളരെ വേദനാക

സി ധീമതിലും-- "എന്നാൽ".

ഇപ്രകാരം വഴുതിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു ആ ദിവംശവധി
യെക്കുറിച്ചുള്ള ക്കാണും ഇതിനെ സമാധിക്കുന്നു:-

അപ്പോഴെയെ പർവ്വതവതനാൽ

പഞ്ചമൻ ഞാർക്കുതാനി

നിപ്പാകിനുള്ളയിപനവിടുന്നിത്യയിൽ

മകുവർത്തി

തൃപ്പാദത്തിൽ പ്രണയക മഹാദേവകൾ

നിന്നൊളന്നാ-

മപ്പാലംമിപ്പുകെട്ടുമാളവല്ലാൻ

നല്ലതേകം.

പാരിനാഥൻ പട്ടമതി, പരീ ചുറ്റ-

മാവണ്യപൂർവ്വം

നാരിശ്രേണിതണിയിലകമാം മേടിയ-

തന്നെ വേട്ടാൻ

ചരകിതൃത്തൈപ്പുറമു വിഴിശ്രദ്ധനെ
 ദീപ്തിച്ചുപോയ-
 നന്നാദിജ്ഞാതൃകലകവികയെക്കണ്ടു
 കൂപ്പേത്തരുതേ.

തന്മയസ്തംഭംഗവുമഭിന്നമുഖ്യം
 നമുപതു-
 ശ്രീയംകൂടിസ്തമനി ഉപയം മേകിയം
 നമനിയാളും
 ഇഴയുമേകിൽ കൂപയമനിവത്സവ്യവും
 പൂത്തുനമുപം
 നന്മയന്മേകത്തികവെട്ടെ മയിക്കേണമേ-
 ചന്ദ്രനാദം.

ഇതിന്നു പറ്റനെ ഇനിയാരു കൂപാലനംഗമുക്കുടി
 തലമുക്കുപ്പുണികതരെ വകയായിട്ടുണ്ട്. അതിൽ ശ്രീ
 ദീപ് സാമ്രാജ്യത്തെയും തോളു ചക്രവർത്തിയെയും . കറി
 മൂർവ്വണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നത് സമുദ്രസംസ്കൃതം അർക്ക
 മനനം മെച്ചമാണ് .

നാട്ടിൽ പരിഷ്കാരസമ്പ്രദായം
 കൂട്ടിച്ചേർത്തു നാഥന്മാരോടും
 ശ്രീദീപ്തസംസ്കൃതം സമുദി-
 മെച്ചിന്ന മിന്നന്ന വിലാസപുണ്ണം.

1

മൃതിക്കുവന്നതുമെടുത്തിടത്ത
 സ്ഥിതിക്കുറപ്പാടമുയർച്ചയോടും
 ഇതിന്റെ അലാസമി നാലുപാട-
 മതിക്കുന്നതെന്നാലെ പടന്നിപ്പു.

2

കല്പദ്രുമപോലെയെ ധൂമകേശനും
കാമം വളർത്തുന്നൊരിതിന്നു കീഴിൽ
കാലത്തു വിദൂരത്തിലുൾക്കൂടെ
കാമിന്നു തരണം കളയുന്ന ഭവാനും. 3

സമനന്തദ്രുപാലതിൽപ്പൂവട്ടിൽ
കാമം സമധാനമിരുന്നിടത്തു
സീമന്തിൻ ള്ള ക്ലേശമുൾക്കൊ-
ന്നീ മണവക്കിന്നുളിരുന്നതുംഗം. 4

ഇതേട്ടു മാനത്തിലുയർന്നൊരി-
സ്തംഭാജ്യവൃക്ഷത്തിന്നു കാവലായി
ഉൾക്കൊണ്ടു പസുപാധംബസമനന്തരം
ഭോജ്യമുൾക്കൊണ്ടിതു സമൃദ്ധമേതും. 5

നാനാമൗഢമരപോലെയിന്നൊ-
സ്ഥാനംതാനും ഭംഗമലിനഭംഗം
താനെകനായിട്ടൊരു വീട്ടുപോലെ
താനെ ഭരിക്കുന്നിതു ചക്രവർത്തി. 6

കാലത്തിനും കാലത്താൽ മഹത്തി-
ന്നുലംബമേതൊരു വെളിച്ചമേകി
മേൽക്കുളുപ്പനെന്തെ മണ്ഡലംഗം
മേതന്നു മാനുപാതകിതൻ തുപാലൻ. 7

രാജസുവർമ്മത്തിനൊരിന്നതും
തേജസ്സുകൊണ്ടു പലിയാണിതും
പ്രജാഗണത്തിൽ സമവർത്തിതും
സേരജസുസമ്പന്നിയിരുന്നതായും. 8

വാദം നികൾക്കൊക്കെയും ശമ്പനം
 നന്നായ് ജഗൽപ്രണതനംബമിപ്പും
 ശ്രീരാമഭാരതപരനന്ദമകപ
 സാരം നമുക്കു സന്തംബമിപ്പും.

9

ഇതുകൂടയും ഇതുമുമ്പു പറഞ്ഞ ഹരനേരവർ
 വരഗവലയും ജോളുകൾകൊണ്ടു പട്ടമിരിക്ക
 കരയപ്പൂറ് എഴുത വെച്ചാൽ. അങ്ങനെയ്തസാമ്രാജ്യ
 ഗഥ എന്ന കളിപ്പാട്ടു പണകർ ഉത്തമീട്ടന്റേ
 അതർന്നന്ദകൂടം മീട ഭരണമുതലിയെ ഉദ്ധരി
 കാരം. പുലകവ്യാസ ഭാഷാപണ്ഡിതനാണെന്നു പണി
 കർ ഇതെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നതു സാക്ഷ്യം —

വരദയും പ്രാണങ്ങളും പരമിപ്പുന്ന നിന്ദാമ-
 സന്തരം പരമമായ നല്ല നന്മയും,
 ജാതകോഴിപ്പോലെയോ മറ്റോ മനസ്സാക്ക
 ഭൂതകരങ്ങളും, പഴയയെടുത്തവയെല്ലാം
 വാദംകൂടാതെ മറ്റൊന്നും നൽകുന്ന
 വരപദധിതനാകെ നൽകു വൃതത്തിനും,
 പരമപരമാത്മജന്മമേ, കണ്യനാർ
 ഗർഭമേ നൽക പ്രദാക്കങ്ങളെ മറ്റേതും,
 ബലസന്നമം പരമമല്ല പട്ടമവും
 ഉദ്ധരണങ്ങളും മറ്റൊന്നും നൽകയും,
 സാമ്രാജ്യമേപ്പോലും സാമ്രാജ്യമേപ്പോലും,
 സമുദായവും ബ്രിട്ടീഷ് സാമ്രാജ്യം ജനിക്കും.
 ന്യായമേ പരിപൂർണ്ണമാക്കിയിരിക്കി-
 യാമ മേ കരകോഴി മനസ്സാക്കയും,
 സന്തരം കർമ്മവും മലകൾ മെലയാ-
 മേകമനിയെപ്പോലും കാണാൻ സാമ്രാജ്യത്തിൽ

അന്യമായി അഭിമാനകാര്യം കല-
ന്നുമാറിത്രംപോലെ കലനോടെനിതിൽ
വാഴ്ചയും വെളിച്ചവും എഴുതാത്തതായും
സത്യം സ്നേഹിയും ഗാന്ധിയും വളർത്ത
പത്മനാഭനേരിയും പത്മപ്രസാദനേരിയും
പത്മനാഭനേരിയും തമ്മിലും സുഹൃദ്യത്തേ
ന്നെക്കുറിച്ചും അക്കാദമിനേർക്കും അയ്യപ്പ
പത്മനാഭൻ മുഖവർത്തി നിൽക്കും കഴിഞ്ഞു

[illegible]

உய=

തന്നിട്ടുള്ള 50 രതിയില്ലാതെ 3 വർഷം
കുറച്ചുപോയ അല്ലാത്ത വാങ്ങിട്ടുണ്ടാകാമെന്നു.

കണ്ടതിലൊരതിന്നു കൊണ്ടുപോയെന്നു വീണ
കണ്ടതിൽ നകവെച്ചു കണ്ടിന്നു കൈറിട്ടവൻ
പുട്ടുവാൻ മുതിർപ്പോര കാരകൾ പരിചിട്ടു
കൂട്ടകാരനൊരമ്മിരിക്കിച്ചുക്കൊന്നു വേണ്ടു !
പാപിചെയ്യുന്ന കിടിലമാക്കുമ്പോഴാണു
ബാലന്മാർ കലാശിച്ചുവെന്നോർത്തുകിന്ദരം
മാറ്റുന്നവെഴുകൊണ്ടു പിന്നാലേപോയോളം
മാർഗ്ഗമുൾ നില്ക്കുമ്പോഴൊക്കെയു മുട്ടി;
കെട്ടിയ നകകുറിക്കൊട്ടകത്തിന്റെ തോളിൽ
പെട്ടു ചാറ്റം കേൾക്കുന്നിന്നു നീയോ പാൽ;
പേരുകുന്നവേഗംകൊണ്ടു ചാറ്റംകൊന്നു നറു-
ച്ചുകയറ്റിട്ടു ഏഴു മതിയിരിക്കുമെന്നാൽ

ഇതത്രയും വഴിക്കുമ്പോൾ ഇക്കാരെ തർക്കമു-
ണ്ടെന്നു് ഏങ്ങിനെ പറയും! മാരകത്തിലേ കെ-
ളിന്നു മനസ്സു തവെച്ചുകൊണ്ടു് ചാറ്റമുഴുപ്പുണക്കി
സ്വന്തമൊന്നു നോക്കു് കഥ പറയുന്നതായ്കൊണ്ടു് ഇ-
തിനെ ഗണിക്കേണ്ടതു്. മേൽമേലേ ആശയത്തിലോ
കൂട്ടം പരമ്പരയും ഇതാൽ കലർന്നു ചാറ്റം. അനർത്ഥ-
വും നിജമവും ചുരുക്കമൊഴികെ ഇക്കാര്യത്തി-
ന്നു് മറ്റൊന്നിന്റെ പകച്ചുവെന്നു്, തർക്കവും
കൊണ്ടുതരമിൽ ചാറ്റമോ ഏതുവെണ്ണം കൊണ്ടും
നിഷ്പന്നിക്കാറുണ്ടല്ലോ. ഇതിലധികം ഏതുവേണം വി-
വരണത്തിന്നു് ഉൾകൽ.

മകിഗീതരിൽ ഉണ്ടാകുന്നല്ലോ നാം ഇപ്പോൾ
കണ്ടതു്. ഇതിന്നു കാരണമെന്തെന്നു് നോക്കേണ്ടി-
യെന്നും. മുമ്പിൽ മകി പറയുന്നതു് -

ഇക്കൂട്ടത്തുകൾ കട്ടിക്കാരെക്കാൾ ചെറിയ രേഖകൾ
 പ്രകാരമുള്ളതാണെന്നായിട്ടില്ലെന്നതുകൊണ്ടും,
 മറ്റ് ചെറുനമ്പരകളെല്ലാം അനന്തരമായിട്ട് തെളിയും
 കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനാലാണ് മറ്റൊന്നിനും.

உயர்த்திக் கொடுத்தீர் உதயப் பகலுரைப் பரவணித் தூயிற்!

ബ്രഹ്മണീകരായ കന്തിന്റെ മണിപോലെയന്റെ മൃതികൾ;
 ശുദ്ധമോശെയെങ്കിലും ധർമ്മമല്ല പലതായും.

അനുഗ്രഹം പെരുത്തുമെന്നു നന്ദിപ്പെട്ടതെങ്കിലും
 തന്റെ അഭാവത്താൽ പിന്നെ മറ്റൊരാളെ ഉപയോഗിച്ച്
 അതിനായിട്ട് നിവൃത്തി കൈക്കൊള്ളാൻ സുഖരാജ്യൻ
 സൂചിപ്പിച്ചതും നിവൃത്തിയുണ്ടാക്കിയിട്ട് അയാളെ

എതുസുഖമോണന്നതു ദർശനം
 ഹൃദയനി പിന്ന പ്രതിജ്ഞമെടുക്കിപ്പൂ;
 ഇന്ദ്രനാഥൻകിരാൽ പിന്നെ മേ കയ്യാനി-
 തന്മനം നീയൊ പോലനാപുതുനം.
 പാതാളമൃഗം നിവൃത്തൻ മരണകര-
 ണമരണകരം നീവമയ്യുന്നിതെന്നെയും.
 ഇപ്പോൾ കരുന്നന്നിപ്പോൾ പ്രശസ്ത-
 നപ്രശസ്തം പോരിനിവൃത്തനാമരണം.

നീയെന്നമരണനിപ്രാപ്തികാരം,
 വന്ദാമേ അവൻ നന്മൻ തമ്മിതും.
 മരണമെപ്പോൾ ശകാരം പൊരുതൻ,
 ഹൃദയമേറീടും പൊതുവേ സന്താൻ,
 അപ്രിയമേകാൽ പ്രശസ്തിപ്പിച്ചൻ;
 വിപ്രിയം പൊതുവേ വിശ്വനാമരണം,
 ഇത്ര മഹാമഹത്വം ചെല്ലവെന്ന-
 യെന്നമകിട്ടുന്നെന്നമകിടവൻ,
 സത്യം, മരണം, മരണം, നന്മനും,
 ഇപ്പോൾ, നന്മനും, നന്മനും,
 എന്നീ നന്മനും മരണം മരണം,
 യന്മനും പരമം മരണം മരണം.

പാണ്ഡിതന്മാർക്കുപോലും ആതു സുഖമാമതല്ലാതെ
 മരണമകരം. ആത മരണം പാണ്ഡിതന്മാർക്കു
 മരണമകരം പാണ്ഡിതന്മാർക്കു സുഖമാമതല്ലാതെ
 സുഖമാമതല്ലാതെ മരണം.

ഈ മരണിത മരണമെപ്പോൾ പണ്ഡിതൻ പെ-
 കട്ടനാമകരിയ മരണമകരം മരണം മരണം.

കിടത് പ്രസ്തിദ്ധയെക്കുറിച്ചു നികത്താത്തപ്രകാരം, ഉ
ടൻ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞുകൊടുത്തത് എഴുതിപ്പിച്ചതാ
ണിത്.

“അമ്മേ, മറ്റൊരാൾക്കിരുന്നെന്ന് നീയോ,
കുടുംബത്തിനുള്ളതായി വാങ്ങേണ്ടതാ
നിനക്കു വന്നതും കഴിവുള്ളതല്ലനി-
ന്നെയ്യുകൊണ്ടിട്ടുള്ളതാകുമായം” എന്നു ശപി
ച്ചുകൊണ്ടാണ് തന്റെ പണിക്ക് അറുപതിപ്പിഴക്ക
ണത്.

“അദ്ദേഹമാണ് അവിടെയുണ്ടെന്നു
തന്നെപ്പറ്റിയാക്കുകയോ തന്നെപ്പറ്റിയൊക്കെ
തന്നെപ്പറ്റിയെന്നു നീ നിശ്ചയിച്ചു-
ണ്ടല്ലോ” എന്നു മനോഹരം... എന്നു പ
ഴിച്ചുകൊണ്ട് എവിടെയെങ്കിലും പറയുന്നു: -

സന്തോഷത്തിൽ പ്രാപ്തം എന്തെന്നും
വിദഗ്ദ്ധരായവരിൽനിന്നു വന്നതും;
പ്രതിഭാശാലിയായവർക്കു കൈമാൻ
കൊടുത്തിൽ ചെല്ലാത്തതായിട്ടുള്ളതും,

കുറച്ചിൽ കണ്ടുവെള്ളം കഴുപ്പൻ
കുറച്ചിൽകൊണ്ടു കൈമാൻതന്നതും
നിശ്ചിതവെള്ളം കണ്ടുവെള്ളം കണ്ടുവെള്ളം
കിട്ടിയെന്നു കൈമാൻതന്നതായിട്ടുള്ളതും,

ധിമതിയായവരിൽനിന്നു കൈമാൻതന്നതും
കൈമാൻതന്നതായിട്ടുള്ളതും
വിദഗ്ദ്ധരായവരിൽനിന്നു കൈമാൻതന്നതായിട്ടുള്ളതും
സുഖവ്യക്തികൾക്കു കൈമാൻതന്നതും,

നിരോധനം കാമകനാശിപ്പുണ്യ വി-
ത്തുപായമില്ലാത്തതുകൊണ്ടാണുള്ളതും
കവിരക്ഷിക്കേണ്ടതെന്നു കൊടുത്തു കാമനെ
കരോനെ കോപമൊഴെ മധിപ്പിച്ചു,

ഇതൊക്കെയും മറന്നുപോയെങ്കിലും
വെപ്പതുമ്പോൾ, വെളിയമ്പരച്ചു തിരി;
സമുദ്രവും ഭൂമിയൊന്നുപോലെയാക്കി-

ചുവപ്പു ചുറ്റുന്ന നിരാപിശാചികേ!—എന്നിങ്ങി-
നെ അതിൽ നിശ്ചയനിശ്ചയിച്ചുകൊണ്ടു പാടിയിരിക്കു-
ന്നതു് ഭാഷനന്തനത്തിലെ വാക്കുകൾക്കായി ഇന്നതിന്നു
പരിമളം വീ മിക്കൊണ്ടു വിട്ടുപോകുന്നു.

ഇനി നമുക്ക്, ധാരാളങ്ങളെ ഉന്നതജാതം ശമി-
പ്പിക്കുവാൻ ധാരാളങ്ങളുണ്ടാക്കി ഉണ്ടാക്കിയ ആ നി-
ശിസ്തരും കന്യാതം അല്ലം സേവിച്ചുണ്ടാക്കിട്ട് ഇതേ അ-
ദ്ധ്യായം മുഴുവിക്കാം. അതിലെ ചില ഉപാലപ്പട്ടിക നാം
കണ്ടുണ്ടാത്തതെന്നുവരും. അദ്ദേഹം ചെറുപ്പത്തിൽ
എഴുതിയ ഒരു ശതകമുണ്ടിതു്.

പരോപകാരം ചെയ്യാതെ പണം വെക്കുന്ന മത്സ്യനിൽ
പരം വമ്പുതരം ഭൂമിയുടൻതരം വെച്ചുവന്നതാം.

§

നന്നല്ല വിദ്യയില്ലെങ്കിൽ സൗകന്യംചെന്ന നാരിയുടേ;
പാലൊഴിക്കാതെ ചായയ്ക്കു ചെലവില്ല മധുരീതിയുടേ;

§

'കീഴ്ത്തിയെന്നു മത്സ്യനും പാൽനീടിൽ മുട്ടുണ്ടു വരും;
വെളിച്ചം ചുറ്റുമേകുന്ന വിളക്കിൻചോട്ടിമുഴങ്ങിയതും.

4
കവിതാമൃതതരളത്തിൽ ദ്രവിവിദ്യ വിളങ്ങിടാ;
സദ്യ പപ്പമിളെല്ലിൽ എദ്യമായി വരുന്നിരോ?

5
ദൃഷ്ടവ്യം തീർത്തു കീഴിൽ
പൊക്കുന്നതി ശുചിപ്പതിൽ
സങ്കാഢിനോടു തൻ കീർത്തി
കലാൻ നോക്കുന്നതാം തുടനും.

6
അസ്തമകം തഥാധാരം പുസ്തകം ശേഖരിക്കണം
അതരദരഭരന്യം ജീവൻപോത രേനിയമമൊന്നുപോൽ

7
ഉദിതൻറ ശയോദയം ധരിക്കുന്നില്ല വിത്തവാൻ;
ബലമുണിപുഷ്പം ശസ്ത്രം മോഹമഹ ധരിക്കുമോ?

8
ഉൾ കാഴ്ചം ലഭിച്ചിരുന്നെഴുതരുതൻ തരി,
താൻപിഴയേറു മരിച്ചിട്ടു മീൻപിടിക്കുന്നതാക്കുവാൻ!

9
വിദ്യയാൽ കേമനെന്നാലും മദ്യപൻ തള്ളിക്കണവൻ;
നഞ്ഞിട്ടാൽ പാലെഴിച്ചുളകഞ്ഞി മന്നാകക്കിടമോ?

10
കവിയും മദ്യപനത്താൽ കവിയും മാനുനാശക;
ഒന്നായല്ല പഴത്താകിൽ തിന്നമോ വല്ല മരണവും?

11
അസമ്മത്ത് മദ്യപൻ തൻ പ്രസംഗം കേമമെങ്കിലും
പാ,മുപ്പമേൻതു തന്നാകിൽ നാമുതുമി കട മേമോ?

നാലാം മുതലം:

[illegible]

നെന്തെങ്കിലും തുണയ്ക്കുകയും അക്കാലത്തും ഇക്കാലത്തും നവകവനങ്ങൾക്കെല്ലാം ഭൂമിക്കല്ലാതിട്ടാണ് വാലപ്പേത്തിന്റെ വിജ്ഞാപനം. ഇതിൽ ആകെ ഇരുപത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ മാതൃകയെങ്കിലും അവ ഇരുപത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിയിലെ നൂറ്റാണ്ടുകളെപ്പോലെ കേരളസാഹിത്യത്തിന്റേതല്ലെന്നും പരസ്പരാനിധികളായ. അമ്മയുടെ ചോദ്യത്തിൽ വിശദീകരിക്കുന്നു.

അങ്ങിപ്പോയോ തമ്മിൽ, കടലിലെത്തുക-
 പോലെ കൂലിയാളം
 ഭൂമിപ്പോയോ മൃഗം, കൂലിയിട്ടുകിട്ടും
 കാര്യമാണെന്നിവിടെ
 ഗണ്യമാണെന്നു വേദകപ്രകൃത മൃഗം
 കൂലിയാളം കേരളം
 തമ്മിൽ, കടലിലെത്തുക പോലെ പുതിയ
 നീലിനാസകളോടെ—

എന്നാണ് ആ വിശദീകരണത്തിന്റെ ആരംഭം. കൂലിയാളം കൂലി പോലെ കടലിലെത്തുകയും തമ്മിൽ ഭൂമിപ്പോയോ എന്നും മാനവജാതിയെ കവി പറയപ്പെടുന്ന അർത്ഥം, മൃഗം മനുഷ്യൻ അർത്ഥം എന്നു വേദവേദപ്രകാരം കേരളം മൃഗത്തിലായും. ആ മൃഗം മനുഷ്യൻ അർത്ഥം കവി മൃഗങ്ങളോടൊക്കെ പ്രകൃതിയെപ്പോലെത്തുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. മനുഷ്യജാതിയെപ്പോലെത്തുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. അതിനാലാണ് അദ്ദേഹം മൃഗത്തിൽ മനുഷ്യൻ എന്നും പറയുന്നത്. ഇതിൽനിന്നും അവൻ, പ്രാപഞ്ചികകോളിയാളന്റെ നടു

വിൽപ്രെട്ട് എത്ര ദാരുണമായിട്ടാണ് കഴയുന്നതെന്ന് എവർക്കും കാണാം. അവയെ, ഇനി ഇത്, വെറും മണ്ണിൽ നിക്ഷേപനം വെടി വീണുകിടക്കുന്ന പെൺകൊലയാൾ. ആ കൃത്യഗ്രന്ഥയുടെ തേരത്താണ് ഇതേയർ. ഇത്രയും കഷ്ടകഴിഞ്ഞാൽ ഹോ, കഷ്ടം എന്ന് ആൾ നിന്ദിക്കുകയായിട്ടു നിമിത്തം

വീര്യവീര്യമുള്ളതിൽ നാട്ടാമെല്ലാം ഭരതൻ കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാലം. ആ മണ്ണാൽ കഥകഴിഞ്ഞുകൂട്ടാൻ; വെള്ളപ്പൊക്കം ഷോക്കു രാഗധാരകൾ; നീട്ടിക്കൊടുക്കുവാൻ തിരിയല്ലാതെ മടങ്ങി വരിക - ഇനി എന്തു വേണം മനോരമത്തിന് അവിടെ അമ്മിനെ വെട്ടേക്കാവുന്ന പ്രകൃതിയുടെ ദാരുണതയെ അളക്കേണ്ടതാണ് കൂടെ കറുപ്പിച്ചുമാത്രം വേദിയുടെ കോപ്പകളെല്ലാം മറ്റു മേൽ, എന്നാൽ-

പ്രേരം, വിരൂപ, അപം, മേടിവരിവല-

അതുകൊണ്ട് കെട്ടിപ്പിടിക്കുക-

സ്തോത്രം സ്തോത്രം രാജശാലകളു വന്നി.

അത്, ലുപ്ത നല്ലതായി

"അതേ, നല്ലതായി" എന്ന് കവിയാകാംപ്രം ഏറ്റുവാങ്ങാൻ തക്കവണ്ണം നാം ഇത്രയും കൊണ്ട് അവരോട് കൂടി. ദാരുണമായ പ്രേരം, പെട്ടെന്നുണ്ടായ നഷ്ടത്താൽ, ഇന്നിതെന്തെന്നുള്ള വിഭ്രാന്തി, ദാരുണമായ സ്തോത്രം അറിയാതെ, എന്തെന്നെന്നായിരുന്ന വിഭ്രാന്തിയെ അപം, എന്നിതെന്തെന്നു കേൾക്കുന്ന മനസ്സിൽ കിടന്ന് അതിൽ അല്ലി അലമ്പുമ്പോൾ മേൽ പ്രകൃതിക്ക് അതിനുള്ളിൽ പ്രവേശിക്കേണ്ട! അഥവാ വേ

[illegible]

കാണാത്തതുകൊണ്ടുണ്ടായ ആ പൂജ നൽകാത്തതായതിൽ നിന്നും പതുക്കെ ഉണങ്ങുന്നു. ഭാരതം രാജ്യം സർവ്വതോമുഖമായി ആവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പണിപ്പെട്ടതും, വെറുപ്പും നായകന്മാരുടെയും ആശയങ്ങളുടെ ആവർത്തിച്ചതും, പിന്നീട് അവനായി നിൽക്കുന്നതും ദൈവത്തിന്റെ പുനർജന്മമായ വിശ്വപ്രഭാവം കവിനുള്ള കൈപ്പറ്റിയതാണ്.

പ്രേശ്വിറ്റരും പരമേശ്വരനും തമ്മിൽ പ്രേമാർത്ഥ
വിരമം ഉണ്ടാകുന്നതാണെന്നു കേൾക്കുന്നത് ആദ്യം.
ശരീരവിലേക്കും നല്ലൊരു പാത്രം ഉണ്ടാക്കുകയും
നന്നായ്ക്കുറിച്ചുവെക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ആദ്യത്തെ
കുറിയ്ക്കൽ കേൾക്കുന്ന തന്നെക്കുറിയ്ക്കുന്നതും ഉയ
ർന്നിരുന്നു. തന്റെ പ്രേമാർത്ഥയെ നല്ലൊരു
കുറിയ്ക്കൽ കേൾക്കുന്നതും ആദ്യത്തെ കുറിയ്ക്കൽ
യെക്കുറിയ്ക്കുന്നതും. പക്ഷെ ശരീരം ഇതി
ൽ കീഴ്ന്നതും, വഴിയിൽ സുഖവും ഉണ്ടാക്കുകയും
എന്നത് ആ പരമേശ്വരനായ തന്റെ നോക്കി
ത്തന്നെ ആദ്യത്തെ കുറിയ്ക്കൽ ചെയ്തു. ആദ്യത്തെ
കുറിയ്ക്കൽ, കേൾക്കുന്നതും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നു കേൾക്കി,
വരുന്നതും വഴിയിൽ കേൾക്കുന്നതും അതാണെന്ന
തിൽ പുറത്ത് ഉണ്ടായിരുന്ന ഇതും കേൾക്കുന്നതും
ആദ്യത്തെ കുറിയ്ക്കൽ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നും എന്താണ്
അവന്റെ ആ
ശംസ. പ്രാണത്തിന്റെ പരമേശ്വരൻ ഇതിലധികമു
ല്ലം അതാണിതിൽ സരസ്വതീയല്ല. അതും ഉയ

മേനിന്ത് പെട്ടെന്നുവൻ ഇതര സംസാരമേനിലേക്ക്
പതിക്കുന്നു;—

ആശാമേവം നിമിത്തം ചിലതിവരമെ-
യുന്നതത്രേ, മകിച്ചാ-
മേശ്ശൻപോകം അശാസ്ത്രവുമിതികളുറിയ-
നാൽമയ്യോ, മേത്തക്കം,
മേശ്ശാമേവം സാകം സൂത്രപരമമു-
ത്തീട്ടുവാൻ അപചിന്ത-
മേശ്ശാമേവം മനസ്സിന്നന്തരമിതരയു-
ത്തപമേ, മിന്നമിന്നം.

ഇതാണ് അവനിലുള്ളതെ പഠനത്തെ വിചാരം.
അവൻ കണ്ടനന്തരോച്ചാനം കേവലം ആശാമേവം
യി പകരമകകാട്ടം മനസ്സാണ് അന്തരതമണ്ണ
ല്ലേ, എന്ന് അറുൻ ഉണ്ണൻ. ശാസ്ത്രമിതരതതി
സൂക്ഷ്മമായ ഗതി ആകും അറിയാവതല്ലെന്ന് യഥി
യ്യിക്കെന്നപോലെ അറുൻ മലയ്ക്കു. എന്നാലും,
പ്രേയസിയിൽനിന്ന് തന്നെത്തു വേർപെട്ടുനില്ക്കും. സൂ
ത്രമനിധിയായ അറുൻ സൂത്രവശം കണ്ടിട്ടേ അ
വരൻ മനസ്സിന് നില കിട്ടുകയുള്ളൂ. പത്തതിൽ
നിന്ന് അവൻ ഇറക്കേക്കിവന്നപ്പോൾ ഇഹത്തിലാ
യി അവൻ നോട്ടമെല്ലാം. കണ്ടത്താൽ പിന്നിമി
യകയാണല്ലോ ഉടനത്താകക. അൻ പിന്നിലായ
ഇ മേയ്യത്തമേയ്ക്ക് അവനെന്ന നേക്കി. ഇതുത
ന്നയാണല്ലോ ആ നന്തരോച്ചാനം എന്ന് അവൻ ഉൾ
ക്കളിക്കുകയോ. ഇനിയും അതിലേക്ക് ചെല്ലുവാൻ

അവൻ ആരായി അതുകൊണ്ടാൺ അവൻ പറയുന്നതു്:

ദേവന്മാരുള്ള നാടും നരകവുമിവിടെ-

അന്നെ അങ്ങനെയെന്നു്.

ലാവരേട്ട, നാം നയിച്ചു, പ്രണയമനുഷ്യനീ-

ജീവിതം സന്ദൃശ്യമുഖം;

ജീവൻ മേഖലിൽ ധൂമ്രം, ജനനമണയക-

ന്നുകിലീ നാമെന്തെ-

ഭൂമി അൻ വേദമേ പ്രാപ്തമിതപരവിത-

നരകവും ഭൂമിയും.

എന്നാൽ, ഇഹത്തിൽ അവളുടെ സ്വഭാവമെന്തു് എന്ന് അവൻ, പിന്നെ, തിരുന്ന.

അയ്യപ്പനുള്ള ലോലാ, അയ്യപ്പനയിട്ട-

അന്നെ അങ്ങനെയെന്നു്.

പേരടങ്ങാൻ തുനിഞ്ഞി, പ്രിയനിലകരവി-

അയ്യപ്പ നീയെന്നുമുഖം

അയ്യപ്പൻ വാഴ്ത്തില്ല, അയ്യപ്പനിലകരവി സമയം-

അയ്യപ്പൻ പ്രേമസാരം

പേരടങ്ങാൻ ജീവസമുച്ചയമുഖം പര-

രമിതെന്നുമുഖം.

ഇപ്രകാരമുള്ളൊരു കഥയെന്നപ്രകാരം കൊണ്ടു പ്രാപ്തമാൺ ഇഹത്തിൽ സ്വാനും, അയ്യപ്പൻ തുനിഞ്ഞിട്ടെന്നു് യാതൊന്നും വേദമടക്കമല്ല അവർ ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. അവർക്കുള്ളതെല്ലാം അവളുടെ പ്രേമയായതിനാൽ, അവളുടെ ധൂമ്രം ജീവിതം മീനമാൺ. ഇങ്ങനെയുള്ള ദിവ്യപ്രേമത്തെ അന്യകാര

തെൻ നീക്കിക്കൊണ്ടു് ഗന്ധമങ്ങളിൽപ്പോലും കടന്നു
 ചെല്ലുവാൻ തക്കവണ്ണം വേഗവത്താണല്ലോ. ചാരിത്ര
 തെരക്കൊണ്ടു് ഉന്നതകൊടുതൽ ഉൽകൃഷ്ടബീവിതം, പരേ
 കലണങ്ങൾക്കു് വിഷയമാകാത്തതൊക്കെയു്, മധിമതിലു
 ള്ളതാകവാനും.

സദാനന്ദംവെപ്രകാശപ്രവൃത്തി പുരൂഷം
 മിവ്യക്തങ്ങളേതേ-
 പ്രാദോവാതേത നജ്ജിതപ്പരിഭാസ നിരന്ദം
 കരണത്തിൽക്കിട്ടെപ്പു;
 ഘോരമൊഴുപ്പുഴൽക്കുറന്നിടമി, ചിട്ടകു-
 ന്നതാം വൃത്തിതരക്കു-
 ന്നൊരാപ്പു വെഗുവണമ, ഗുഹകളിലൊതനം-
 ഉള്ളതാ കേളിപ്പെടുന്ന.

അമ്മിനെ കേളിപ്പെടുവരിൽക്കൂടി ആ വിരോധ
 ത്തകൻറ മനസ്സു് ഇനി ഇതാ നടന്ന ചെല്ലുന്നു;
 ഭൂതിഷ്ടം ദാസി പരമവന്ദിതയുടെ വിപുല-
 ഹൈന്ദവസ്വയം, ലക്ഷ്മീ
 ധ്വാനിക്കുന്നതാ യുക്തപ്രവണത, സമുദ-
 ദേവതൻ ദാതാ ലാസം,
 നീതിയരം നിർമ്മലസ്വം തുണക്കേൾക്കളാൽ
 പുണ്യമായ് വാണിജ്യാ
 വരതിപ്പാനുവതാണോ ഏതെന്നില ചെറു
 മരംസദൃശീകരണമായ്.

ചിരഞ്ജീവികളായ ചാരിത്രയശോനാധികളെ ആധു
 നീകകാലത്തിൽതന്നെ അവൻ കണ്ടു. അവരിൽ ജപ
 ലിക്കുന്നതേങ്ങോ അതുതന്നെയാണു് തന്റെ പ്രേയസി

യിലും. കാലപ്രചോദിതരായി അവർ കൈയിൽ
 പ്പിൽനിന്നു ഖിലത്തെപ്പറ്റു പറയു കാട്ടേണ്ടിവന്നു. ഇ
 വർഷം അങ്ങിനെയാല്ലോ വേഷിപ്പനതൂ. അതുകൊണ്ടു
 ഞങ്ങൾ തുണകാത്തിൽ വല്ല ഹാനിയും?

ഇങ്ങിനെയാക സമാശ്വസനത്തിൽ അവർ ഏ
 ററിമറിച്ചു ശോകഭാരം കനക്കൂടരുതുകൊണ്ടു ഓടാൻ ഇ
 ടിങ്ങു വീണുപോയത്! അവർ പിന്നെയും സംസാര
 ത്തിൽ മുങ്ങി.

ഏതാമാലും കൃതാന്തൻ നീങ്ങുകാകകൾ

നീന്നിൽ വെച്ചു, ഇതാ-

ശ്രീനാഥം മഹാമന്ത്രി താണിയുണ്ടി-

പുണ്യനമ്പരതൊഴുതി,

വീതയംവേ വിശ്വേശ്വരതീർത്ഥിലെഴു-

കാത്തിരങ്ങി, കടക്കം

വാതാവേശൻ പ്രപഞ്ചത്തിൽനിന്നിറുക-

പ്പെട്ടു നീ ലോട്ടിലായി.

ഇത പരമേശ്വരനോടുകൂടി അവർ മലയത്തി
 ന്നിന്നു കൈവട്ട് മലയത്തിലേയ്ക്കു വലിയുന്ന -

അകപ്പാടേ വിമർശിപ്പിച്ചുവതിനസാ-

ദ്ധ്യങ്ങളാകുന്നു നാനാ-

പാകം പറന്നു മിന്നുപ്രകൃതിയുടെ വികാ-

രങ്ങൾ വിശ്വേശ്വരതീർത്ഥം;

മേലാകം മംഗലം, നന്മൻ നന്മ വെളുത്ത-

സ്വാമിയും തത്വം, മതങ്ങൾ

പോകട്ടെ, സംസാരമോമലകളിൽനിന്നു മടക്-

ക്കെട്ടിയിൽക്കൂട്ടാമോ?

ഇങ്ങിനെയുള്ള വൈരാഗ്യത്താൽ ജ്ഞാനത്തോടെ
ധീനനായി നോക്കിയപ്പോൾ

യീശുക് സർവ്വസൈന്യാധിപനുടെ കരവ-

ളഴിപണയെ ചെങ്കോ-

ലിക്കണിന്നും നമിക്കത്തൊരു പഴയ ചോ-

ശക്കി മീശെ തരിപ്പു

സമാധാനം തൽപ്രയുക്തം നിജമന്തസരി-

ച്ചിന്ന ലോകങ്ങളെക്കൊ-

നേർത്തൊക്കെപ്പിടത്തിൽ തിരിയുമതു കട-

തെ ദിവാനായതല്ല.

എന്നു് ആ അലംബ്യമായ വിധിയെ സദാചരി
യാതി അറുൻ കഷ്ടത അവിടെ നിന്നുകൊണ്ടു്—

ലോകങ്ങളെക്കൊണ്ടിങ്ങും പറ്റുമ, കവിതകൾ-

കേളുള്ള സൽക്കീർത്തി, വിചാരി-

മാലംകൊണ്ടുള്ള മാനുഷമിതി, നോചത്ത-

കൃപയും വൻപ്രകാശം

ഇതെല്ലാം വന്നുനിൽക്കുന്നമയിലൊക്കെ

പതിവു തക്കട്ടാക്കി-

തൻ വരുമാലയിലുലകൃതതയിലൊട്ടവിൽ

ചെന്തമേത്തന്നു വാഴും.

എന്നു് അവൻ നന്നുമാക്കിൽ കൂടി ഏകത്വ
ത്തിലേക്കു തിരിഞ്ഞു. അപ്പോഴൊക്കെ ലോലമനസ്സി
ന്നു് ലോലമനസ്സു പോയ്! വീണ്ടും കരുണയെ തൻ അതു വീ
ണ്ടു. ലോകത്തിലെ സുന്ദരസൃഷ്ടിയൊക്കെയും ശോകാ
ധീനമാകുന്നതു അവൻ മനസ്സാക്കി നോക്കി. പ്രഭാ
തപ്രകാശം കൂടെ കൂടെ സൂര്യചക്രം ഗണ്ഡംപോലെ പരല

ഇീഖീഖരംഗമായ പനിനീർപ്പൂവ് ചാവിവിപത്തിനെ
ക്കുറിച്ച് ചിന്തയേതും കൂടാതെ ബാലജിത്യകാര്യേന്ദ്ര
ത്തിൽ ആനന്ദിച്ചുകൊണ്ടു നിന്നിട്ട്, ഭദ്രകർമ്മ പട്ടച്ച
ദയയെപ്പറ്റു ചുരുങ്ങിക്കൊണ്ടു.

കാമൽപ്പു വെണ്ണിലാവിൽക്കുളിർക്കതോട കളി-
ച്ചൊട്ടു മുറുപ്പു പൂമ്പു.

കഷ്ടമോലാതൊ, സ്തംഭപ്രാപ്തിവിതരിവിള-
ക്കുന്ന മറ്റു മരുളി,

ആ മറ്റു മൃഗങ്ങളിൽക്കുളിർക്കുവ-
ക്കുന്ന മരുളി.

തുമ്പത്തിൽക്കുളിയാലെ വിശദമനിയുമാ
തന്നെ ബാഹ്യം പൊഴിച്ചു.

ഇതിനെ അനുരാഗം ചേർന്നപ്പോൾ അവൻ സം-
സാരത്തിൽത്തന്നെ വീണ്ടും മുക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ചാവിവി-
പത്തിൽക്കുളിർച്ച ചെല്ലവൻ അവൻ ആദ്യമായി.
വേദാന്തദീപം ശക്തിയാൽ പ്രകാശിക്കാത്തതായ ബ്രഹ്മ
നിഷ്ഠാമർദ്ദം ആ ചെല്ലവൻ ഉദ്യമമായി. ആ വഴി
കൊണ്ടു മട്ടിൽ ഇനിയും ചുറ്റപ്പെടുന്നത് ആത്മവഞ്ചന
യാണെന്ന് അവൻ അറന്നി. അവൻ പ്രകൃതിയിലെ
കുളിർക്കുന്ന മരുളിയായ്.

പരതിവൃത്യപ്രസാദംകൊണ്ടിരുള ചരമം,
മൃത്യുവിഷമം തട്ടി-

പ്രതിഭാസം നൽകുമെന്തിങ്കുവതിനിനി-
സാക്ഷ്യമല്ലെന്നു മിക്ക,

പാതിപ്പെട്ടും വെച്ചുക്കളവലിയിലക-
പ്പെട്ട കാലഘട്ടത്തിൽ-
വരതില്ലാത്തപ്പോയിട്ടിരിക്കിടയവളക്കൊക്കെ-
മീവിതം അഭ്യുത്തം.

എന്ന് അവൻ ഇനിയൊരു അവസ്ഥയെക്കുറിച്ചു് പരി-
തപിച്ചു. അന്നതരം,

നീലക്കുർച്ചിമണിനൂൽനി, കൊടുത്തു
മിന്നൽപൊളുന്ന നാഡീ-
അലത്തിൽക്കൂടി, ദീർഘശ്വാസനന്നിളകവേ,
ബാഹ്യവസ്ത്രം വരുന്ന
പാലരും വാണിയൊരളു, തവവിഹാരവിചാ-
രങ്ങൾക്കൊളിളക്കം
കരവതിന്നൊരതിരിപ്പു, കണവതരം കര-
ക്കെട്ടിതാ പൊട്ടിത്താഴും.

എന്ന് ആരെവെങ്കിലും പ്രകൃതിയിൽച്ചെന്ന് വിലപിച്ചു
തുടങ്ങി. തന്റെ പ്രണയിനിയുടെ ആ അപ്സാരസുന്ദര
മാരു ബ്രഹ്മക്കുന്തിയെ അവൻ നേട്ടിൽ എടുത്തു
നോക്കി.

പ്രാലയകാലത്തുപോലെ പരിഭ്രമവരപു-
ണ്ണനാശാശ്വാസത്തിൽ
കാലവെക്കാരെ, നൈസ്കീകമധുരിതയെ-
ത്തൻ കളിത്തൊഴിയാക്കി
മാലയം മാത്രമാക്കുന്നിതലൊട്ടു മുഖ-
ബ്ദത്തിലൊത്തപ്രസാദം
മേലേ മേലേ വളർത്തിയ്ക്കുവതി ഭൂവനം-
ഗത്തിൽ നന്നാട്ടിളങ്ങി.

തന്റെ അവസ്ഥ ഇനി എന്താണെന്ന് അവൻ
നോക്കേണ്ടിവന്നു:—

അന്നോ, നീക്കെട്ടി മുടങ്ങാതെ നയനതടം
വിജിതജിതജിതജി-
പ്രീനോൽക്കണ്ഠാപരീതൻ വിഹേവിഹ്വര-
ധൂസരാംഗങ്ങളോടെ
മാനോഭംകണ്ഠി, മുളം ചമലമിടകൾ-
നമ്മു മാറ്റം ചവിട്ടി-
അന്നോദോജീവിതാനന്ദനഭിരൂപം-
ദേഹി വാങ്ങേണ്ടിവന്നു

ഇത് അവൻ ഇനിയൊന്നും വേണ്ടതാണ്. അ-
തിനു പ്രാപ്തം, അത്യാനന്ദമേതെന്നു അവനുള്ളത്
എത്ര കൊതിയ ശോകം!

പ്രാപ്തകലം വരുന്നതും തനിച്ചകലം-
സ്തംഭകംപോലെ പാടും-
ഗീതകലകൊണ്ടു ഘണ്ടാജ്ഞി വെളിച്ചമു-
ച്ചോരു അന്നോദോജി
പ്രേതമെപ്പോലെ ദുരന്തംനയ്ക്കുകിലൊളിവ-
ദേഹനശ്ചര്യ പതകം-
കൈതപ്പുവെന്നു നോക്കിത്തുടങ്ങിയൊഴുക്കി-
പ്പുട്ടമെ വരേണ്ടിയാ.

ഇതു കഴിഞ്ഞാൽ സുഷണത്തിലാണ് ചിന്നത്തെ
അയ്യവയം. അവിടേയും സകലത്തിൽ നില്ക്കുന്നത്
ഇതേ വിധാപം ഇങ്ങിനെ അടങ്ങുന്നു:—

വരവ്വരസംഗമം വിരയഭയപുരാ-
 രാജവല്ലഭകലരത്ന-
 സ്തംഭീകശ്ലോകം രാജാജിപ്രമപൊഴുതുപയോ-
 ധരതരുണനടത്തി
 ആനകം ദാനവമരയ്ക്കി, അവതരവരമ-
 യുള്ള വെണ്ണീർ കിടക്ക
 പ്രേരക്കുട്ടിൻ പട്ടെത്തും കർപ്പൂര ലഭ-
 ല്ലോഷധീകന്ത മേഖിൽ.

വിശേഷിച്ച്—

സനേതം സുപ്രഭാതോത്തമയിര പുര-
 ത്തന്ന പക്ഷിഗുണരതിൻ-
 ഗാനരത്നമൊ, ഗവാക്ഷരവഴി മിനമണിരത്ന-
 കൈകളാൽ പുൽകയാമൊ,
 തേനന്താ വാണിയാമൊ, മുടവയൊഴി സമീ-
 പാലു നിന്ദ ഭക്തവനിത-
 യ്ക്കുനം പറവിലു, നിർകണ്ഠകൾ നിയതിനിയമം-
 ഗത്തിനാൽ മുദ്രാതരം.

ഇങ്ങിനെ ഇവ വിഖ്യാപനങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കു-
 ണ് കേരളസംഹാരം തൊക്കെപ്പോഴും ചെയ്തിരിക്കാൻ കഴി-
 ഞ്ഞതുപോലെ അതതുനാമയ വേദപ്പുരനാടെ ഭരണ-
 കരസമ്പ്രദായമായ ഇത്രയും ദണ്ണേതരങ്ങളായ പതി-
 നൊട്ടം മററാക്കും സാധിച്ചിട്ടില്ല. ആജോലനമുതൽ
 എന്ന സംഹിതയുടനും ഇവ വിഖ്യാപനങ്ങൾ ഏതൊരു
 പദ്യത്തിലും നിറഞ്ഞുവഴിമുണ്ടുണ്ട്.

ഇനി നാം വിശ്വപ്രപം നോക്കിയാലോ! പ്രകൃതി
 യുടെ ദിവ്യസൗന്ദര്യവും, മനുഷ്യന്റെ ലീലാവിഖരം

മും, ചിന്തയുടെ ഗംഭീരമായവും, എല്ലാം നവോത്ഥാപ
കമായി ഇല്ലാത്തതും ഉൾക്കൊള്ളിച്ചുള്ള ചിന്തകാവും
കേരളസാഹിത്യത്തിൽ അവനായില്ല. ഇതിലധികം അ
തിന് എന്തുവേണം പ്രശംസ. നവോത്ഥാപനമായ ക
സവിശേഷതയിന്റെ കാര്യം ഉറപ്പാണ് അതിലേ ക
കളെ പറ്റിയും. അതിന്റെ ചിലതുകൾ നമുക്കിവി
ടെ എടുത്തു നോക്കാം.

ചിത്രാശ്രമവന്ത പകരേറിയ ചിത്രകാരൻ
മുമ്പേ കറുപ്പു ചുവന്നചിത്രപരമ്പരയെല്ലാം
കൈകൾക്കിടയിലൊഴുത്തു നിവർത്ത. നേരെ
ചെയ്ത കൈയ്യെഴുത്തു ശിഴ് വേകി മിന്നുകിട്ടന്നോ!

രക്തമേയ്യപ്പൂതനി വീട്ടിന് തട്ടുപോലെ
കണ്ടെന്ന കണ്ടുനിന്ന കലരും നല്ലിൽ
വെണ്ണപ്പുകാണിയിവർത്തുകൾക്കുമാല
വെണ്ണ ശിടുന്നതിന്നു തുടങ്ങിയവനോ?

ആകാശം, ഭൂമി, മരങ്ങൾക്കിടയിലൊന്നിവിടെ-
കലാണിട്ടു വായിപ്പിഴിപ്പെട്ട വെണ്ണവെനോ!
മിന്നുകെതിർക്കുന്നകവി കൈയിട്ടിട്ടു
കാണിക്കാത്ത കരിവെൻ പാലിനുമേലോ?

അങ്ങോട്ടുനോക്കുക, ചെങ്കുട്ടി, വെളുപ്പു, പച്ച-
യെന്നീ നിറങ്ങളെക്കൊണ്ടൊക്കെയൊക്കെ
ചെറുക്കൊമ്പുമാലകൾക്കു നീറത്തു-
പോയെന്ന പോയതയുടെ ചന്തമിതനിട്ടെന്നോ!

കല്ലോലമേലകളുടിച്ചു വിട്ടതൻ
വാമശിശുവുമായി നീക്കത്തോ

വന്നതാടിത്തുടച്ചതെന്തിന്നു നേരം
മാത്രമുണ്ടെന്നുതന്നെ പരന്നതുമോ?

ആദിത്യമീ പരമകിരണമു കണ്ടു ചന്ദ്രം
മോഹിച്ച് വിരൂപഭവഭൂതനായതുമോ?

അല്ലെങ്കിൽ, മസ്തകപത്ര തരസ്സകത്തിൽ
ഗോമേകകെട്ടുവെച്ചു കളിത്തേക്കു ടന്നോ?

ലോകകൈമിട്ടി മേന്മയ്ക്കു നീക്കം പാത്താൻ
നമ്മളോടൊപ്പമിരിക്കുവതിന്നു വേണ്ടി
സേവകസ്തപിത്വമനുഷ്ഠിക്കുകയെന്നു നീററിൽ
മുക്കുന്നതും അപനയനമെന്നു വന്നതാൽ.

ഇതിനേതാണ് വിചാരിച്ചതിലേ അസ്തമയവ
ണ്ണു. നന്നായണ്ണുതന്നിരുന്നതായ സന്ധ്യമേഘിതം
യി ഇത്രയും കടന്നിരുന്ന സാമിന് വിവേകം-ഇത്ര
യും ഉണ്ടാകുമായ വാക്കുണ്ടാകും ഇത്രയും നവ്യകം
ന്നി പലന്നുതിൽ കൈകളായിട്ടേ ദൈവത്തോടു കവിത
യ്ക്ക് സമർപ്പിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളൂ? ഇന യിതും ബഹു
മുക്തിപ്പെടുത്തിക്കൾ നമ്മളോടേ നോക്കി അപൂർവ്വമായ
അർത്ഥം ആ മിന്നാമണിമാർ.—

ആകാശവീഥിയിലുടക്കുന്നതല്ല കൈ-
ത്തോന്നുന്നതല്ല മറ്റൊരു ചിന്തി,
മേഘവർദ്ധന വരുന്നതല്ല വഴിക്കുതിർപ്പും-
മേഘമേഘങ്ങളും പൊന്നുകൾക്കും പൊന്നും.

വിജ്ഞാനശാസ്ത്രവിവിധവ്യക്തികൾക്കുണ്ടാകു
ന്നതായതന്നെ ഗന്ധകളു പകിക്കുണ്ടാകും
വിദ്യയ്ക്ക് പ്രയോജനമിവരുമെന്ന് പൂർവ്വം
അറിഞ്ഞു മറുതാക്കുന്നതിലുള്ള പദ്ധതി.

വിൻപൊതു അൻനടുവിലൊട്ടു വിൻതരിന്നും,
 മെടന്നാമ്പലക്കുടകൊക്കെമാലപൊല
 ഉന്നിട്ടുടമയുഗ്ഗണവിലൊക്കെത്തരോരോ
 ചന്ദ്രക്കലപ്പുഷ്പഗോളകളായിരിക്കും.

ആത്മീയമെന്ന ഗതികൊണ്ടു മനുഷ്യരോടു്
 തരോവിളാസമറിയിക്കുവതിന്നു വേണ്ടി
 സമ്പൂർണപ്രപഞ്ചത്തകളൊത്തൊക്കെ-
 മിക്കത്തുമുതൽഗത മഹത്തൃതകളേകദേശം.

കീറപ്പഴമ്പുടവപേരമെല്ലാ മൃഗം ശരീരം
 കൈവെട്ടു സൂക്ഷ്മമേഖലയെ പുഷ്പവാരാമർ
 മേഖലമുതൽമുതൽ യിത മതപുഷ്പ
 പോകുമ്പോഴീവിധമേ ക്ഷിതമായിരിക്കും.

അല്ലെങ്കിൽ, മീശ ചെന്നു മൃഗമെന്നതാമ്യം
 ബ്രഹ്മാണമതാണെന്നതാണു ഭാഗതീയനാക്കി
 നോട്ടത്തിനൊക്കെ ചിലകല്പകളെന്തെങ്കിലും
 നീലാംബരകൊപ്പമിരിക്കുന്നതായിരിക്കും.

ഏതെങ്കിലും, പ്രകൃതിസന്ദർഭം, യമപ്പു
 ലക്ഷ്മീവിമലസവിവേചിത പാത്രമായി
 അക്ഷരാവകമേൽക്കുന്നതാണു വശമു-
 നക്കുതലോകമെപ്പരിഷ്കരണമെന്നും.

ഉന്നീതകേതു, പരിമണ്ഡലപ്രസംഗം,
 സന്നദ്ധതീയതി, നൂതനകവിപ്രകാശം
 ശാസ്ത്രാനുസാരഗതി, സാമൂഹികനാശമുഖം
 നക്കുതലോകമെപ്പരിഷ്കരണമെന്നും

എത്രകൊലായ നക്ഷത്രമാല! ബാഹുസംഭവസമ്മേ
 ഞോളം കാതരിരുന്നിട്ട് കൈമുട്ടിക്കിട്ടിയ ചുധാക്കു
 മാണം വിശ്വപ്രപം. ആ അനന്തരം ഭക്തിയിലേ ഇര
 കതിരുകൾ മാത്രമാണ് സമ്പൂർണ്ണനയിലും നക്ഷത്ര
 വിഖാസത്തിലും നാം കണ്ടത്. കവയുടെ മനസ്സ് ന
 ക്ഷത്രമാഴ്ന്ന പൊങ്ങിപ്പൊങ്ങി ആ ഏകത്വത്തെ സ്പ
 റ്റിച്ച്പ്പെട്ട അടയ്ക്കത്തക്ക. വേദാന്തങ്ങൾ ഇത്രയും മെണീ
 യമായ സരോശ്യവലാസം ഇത്രയും മറ്റുകൊല്ലമാ
 യ്പ്പലമക ഇവിടെ മരണമെന്നില്ലേ, നോക്കൂ:-

എങ്ങെങ്ങിങ്ങൊലയുന്ന മനുഷ്യവർഗ്ഗം,
 യെങ്ങിപ്പൊക്കുൻ കരയെവേസാക്കി വർഗ്ഗം?
 എങ്ങെങ്ങും മരിച്ച, മരിച്ച സൗന്ദര്യം
 സംഗീതം ഇത്രമിരുന്നല്ലോ നാം?

നാം തരിച്ചിട്ടുവാനു, കൊടുമുടിത്തോ-
 രംനാം കലിക്കുകയുല്ല, കഥിപ്പുറത്തിൽ
 എല്ലാമനുഷ്യർക്കു വല്ലതുവല്ല സത്യം
 മരണമുൾക്കൊണ്ടു മരണമുണ്ടു തന്നെ.

കൊല്ലം താണിരുന്നാശ്വതി, ലുപ്തമാ
 ചെന്നതുകൊണ്ടു 2 മരണമേക്കു നില്ക്കു ;
 സമാകമാശ്വതിയെക്കു സമസ്തലോക-
 വിത്തു, നാൽ പ്രകൃതിയെക്കു മരിച്ചുപോയ.

ആ വസ്തുത പ്രകൃതിയെക്കു പ്രകൃതി വികാ-
 രമാകമാശ്വതിയെക്കു സമാകമാശ്വതി,
 ആകാശ, ഭൂമി, ജല, മണി, മരണിയാശ്വതി-
 യാകമാശ്വതിയെക്കു പരമേശ്വരൻ.

സൃഷ്ടിസ്ഥിതിപ്രളയകാലോന്മേകതത 10
 വൃഷ്ടിപ്പെടുന്നതിനുവേണ്ട ന്ദോനമായുഃ,
 ഇക്കരയർകളർത്തികളീകുന്താ 2 ചാതുരതോ-
 രേലൂരയിടയുമിള തിങ്ങി നിറഞ്ഞിരിപ്പു.

ഔമതിർദ്വമന്തികളുവയരൊളി കൊഴിതാമ്ര-
 സന്തേ ത്വഗ്ഗീതകലകൾക്കുമാവേതന്തി,
 നേരയർ 3 ത 3 കളുടനു 3 മനുജരേ 3-
 മീവായുജീവിതസുഖമേത വളർത്തിടുന്നു.

നാളാഴ്ച കാണു തുവസക്കരണിവാറാൻ
 കരകുറുവസ്ഥിതി മേറു, ചാച്ചിന്ത ന്ത
 സ്വസ്ഥാദ കർക്ക സേവകി മിനാ ചന്ദ്രാമ-
 നോരോന മം കര 4 ന്നാതി 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

മന്നാമ ത മർഗ പരിണമേവിക്കണയാതി-
 ബ്രഹ്മാണയലേന പദ പ സ്ഥിതിയനുഭൂ
 പാക്ക പരമപുഴമതിർ പരിണാദീതി
 സൃഷ്ടിച്ചു ന്നാമദവിച്ചുവെ റൊക്കാളം.

അങ്ങോട്ട പോകിയതിനു മുമ്പു കാകവോള-
 മനേ 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100
 മനേ 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100
 ഉതുമിത്തേഴെ വലിയ ദണ്ഡമാങ്ങ, പിന്നെ-
 യകാമകൊമെ വീരീക്കകമാങ്ങ തേരം.

കർഗാമായ വേദാന്തഗഗനത്തിൽക്കൂടി മന്മഥപര
 വിന്യസേതേന്ദ്രേ ഇങ്ങിനെ ലീലയാ ചകിതവേദൻ
 ബദ്ധകൃഷ്ണപ്പണിക്കരാണ് ഇക്കാലത്ത്വിടെ നയിച്ചി-
 ട്ടുള്ള കവി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിചിത്രപര കർമ്മന
 വച്ച് ഇക്കാശ്വത്തിൽ വിരക്കുമേ ഉണ്ടായല്ല. മങ്ങാ

കരറത്തുനിന്നുപോയവൻ തൃശ്ശൂരിൽ
 പൂക്കുക്കുറുത്ത പൊടി പരന്നതുപോലെയാണു;
 അങ്ങനെയായിത്തന്നെ, ഭക്തി അനുഭവം-
 മരിക്കിട്ടുകൂടിയാണുവരികുപോലെയാണു,
 തുറന്നുവെച്ചിട്ടുള്ള പൂക്കളെപ്പോലെ പൂക്കു
 ചിന്നിച്ചുതന്നു ചെറുകാറുകൾപ്പോലെ.

സംഭവവികാരമെഴിയിട്ടു വളർത്തിയ
 'ചന്ദ്രപ്രഭാസ' കർമ്മം പൂർത്തിയാക്കി
 പണ്ടുകിന്നു പരന്നുപോയിപ്പോയി-
 കൂടെയൊന്നായി കയ്യിൽവെക്കുക.

പാട്ടു പരന്ന പൊടി പരന്നുപോയി നിശ്ചയ
 തട്ടിയിട്ടുണ്ടു മറയുന്നതു കഴുതപ്പിരി
 കൂടെയൊന്നായി കയ്യിൽവെക്കുക
 വെളിപ്പെടുത്തുക എന്നുവന്നു തോന്നും.

ഇതുകവിതാകൃതിയും ഇതൊരു അനുഭവം
 തന്നെ ഇതിനുമുമ്പ്. എങ്കിലും, ഇതുതന്നെയും ക
 വിതയുടെ വാഗ്ദാനം നൽകാൻ കഴിയുന്നതാകയാൽ.

കാലം കളിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും,
 പൂർണ്ണമായൊരു പൊഴിയുന്ന നിമിഷവെളിച്ചം,
 നിമിഷപ്പെടുന്ന ചെറുകാറ്റിനിടയ്ക്കു വെളിച്ചം,
 സമുദയത്തിന്റെ സമുദയമായിപ്പോയി.

എന്നു് അതുതന്നെകൂടിയെന്നു് കവി ആ ചിത്രത്തിൽ
 നിന്നു് മറ്റൊരുവിധേയം കാണുന്നതു്.

പ്രസ്തുത കാവ്യത്തിന്റെ ഉപസംഹാരത്തിൽ പലരും
 മധ്യരായകന്മാരെ നോക്കി അദ്ദേഹം പരിഹസിക്കുന്നു
 ഇ" എന്നും കേൾക്കേണ്ടതാണ്.

വൃത്താസം നേടിയതെ വ്യവസ്ഥിതികലനം-

വിചാരിതം പ്രയുക്തി-

പ്രസ്താവത്തിപ്രമാണപ്പടി തിരിയുവതി-

നമ്മെ സ്വരൂപങ്ങളല്ലാം

കൃത്യത്തിൽച്ചേർന്നു പിന്നെ പ്രകൃതിനിരുമ്മി-

ങ്ങെപ്പിടന്നിസ്സുദിക്കും-

സന്താപമുൾക്കാൾ സന്താപം മരിക്കാത്തവർ ഗരി-

ക്കത്തതയെ പൊളിക്കും.

ഈ രീതിയിൽ പുനിലപ്പുറത്തിലി വിതറിവിള-

ക്കുന്ന വെൺതീക്കളും, വി-

സ്താപകപ്പെടുന്ന അരാഗണവു, മരുതവം

പൂണ്ടു വീരുന്ന കാറ്റും,

കല്ലോലത്തല്ലിനാലും പറ്റുപടയമതി-

ക്കുന്ന വാലാഹികാരം

ചൊല്ലിടുന്നതു സമുദ്രപരമധീമ പുക-

ളിന്നത്തെന്നല്ലതെങ്കിൽ.

വീരും കാറ്റേറ്റവും പട്ടക്കൊട്ടികളിളക്കവ

മമ്മം പൂണ്ടു മരത്തിൽ-

തട്ടുംതന്നെ പൂച്ചേയ്ക്കുമ്പോൾ നിന്ന-

പ്പുറം മന്ത്രം ജപിപ്പൂ:

பெற்றுமற் புகுநாதுமொத கிளிகிலிதா
காசியாநாடு மான
பெய்யுநு பா டுகள்தகிலதுமவித்-
மொதெறிபுறமிக்கா.

പാലക്കാട് കടന്നിടത്തുകൾ മൂലം
 മൂക്കി മൂക്കുവെക്കുക നോ?
 താഴെത്തടൽ താരിൽ സപരമൻ മറി-
 ന്നതുകൂടി വീഴാത്തതെ നോ?
 മേൽത്തടൽ താരിൽ സപരമൻ മറി-
 ന്നതുകൂടി വീഴാത്തതെ നോ?
 പാലക്കാട് കടന്നിടത്തുകൾ മൂലം
 മൂക്കി മൂക്കുവെക്കുക നോ?

[illegible]

പുനിക്കർ ആ ഭാഗത്തോടുകൂടി മാരകശ്വാവിനാൽ ഹതനായ്. രാസ്തീലല്ലാതെ വെപ്പുസ്തീലല്ലാത്ത യ് രാജാക്കൾ ജീവിതം എന്നായ്, നാലുവട്ട് ഇങ്ങിനെതിരു നിക്ഷേപം ചെയ്തിരുന്നു. ഇന്നു മുരളിയെക്കുറിച്ചോ അമൃതനാഥി പാശ്വർ വെച്ചിരിക്കുന്ന ആ പത്മസ്തംഭത്തെ മറ്റേ ഇങ്ങി ഇറക്കിപ്പോയോടുകൂടി കരവല്ലവർ വെച്ചു. അദ്ദേഹം പട്ടണമുറപ്പോ, വ. സി. പാലകുടുംബത്തിൽ ജനിച്ച ആ അർക്കഭാഗവതിനാൽ വിശാഖനാഥി ഇപ്രാഗ്യാർ വെന്ന് ആ രാജാ ഇതൾ രാജാ മരുതകുട്ടിയെക്കുറിച്ചു എങ്കിലും, അതു ശരിയല്ലാത്തതായിട്ട് ഇന്നിന്നു വരും എപ്പോഴും പരമേശ്വരൻ വരും.

ബാലകൃഷ്ണനിക്കെഴുതുന്ന ഈ വിചാരം ഉപദേശകർക്കുവെക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേതൃത്വം ചെയ്ത ഗുരുക്കന്മാർക്കു കൈകൾക്കുടൻ നാം അടയാളമായിട്ട് പട്ടണ ഭവനം ഗുരുക്കന്മാർക്കു അദ്ദേഹം പ്രവർത്തിച്ചതായിട്ട്. ആ ഗുരുക്കന്മാർക്കു പാശ്വർ വിശാഖനിക്കെഴുതുന്ന ഇപ്പോൾ കണ്ടുകിട്ടുന്നിട്ട് പാലകീരോടി ഉണ്ടെന്നായ ഭാഗ്യമേ നമ്മുടെ മുമ്പിൽ കാണാൻ വന്നു. ഏതാണെന്നു ചോദിച്ചാൽ അതുകൊണ്ടു കൊണ്ടു ബാലകൃഷ്ണനാൽ വെച്ചിട്ടു സിംഹനാതിൽ, വെച്ചിട്ടു അന്നത്തെ ചക്രവർത്തിയുടെ അംഗങ്ങളെ വെച്ചു തീർത്തതിനും വേണ്ട, നമ്മുടെ നാൾക്കുണ്ട് പനിക്കർ എഴുതിയതായത് മാലതിരേവി. അതു എഴുതിട്ട് ഇപ്പോഴെയ്ക്കു ഏതാഴ് ഇത പതു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞു. സാഹിത്യകാരന്മാർക്കു കീട

മു്തേച്ചെടിപോലെ ഇപ്പൊഴും അത് കെളുക്കം വളർന്നുകൊണ്ടു നിൽക്കുന്നു.

“മാലതി! ഓ, അവൾ നല്ലൊരു പെൺകുട്ടിയല്ലേ. ആളുകൾക്കൊക്കെയും പ്രകൃതികൊണ്ടും അവൾ നൽകിയതാണ്. പരുഷത വെട്ടു പ്രദാനം. നല്ല ഒരു താമരപ്പൂവ് വളർന്ന്, നന്നെ പൊറ്റിയിൽ ആവശ്യമെന്തെങ്കിലും ഇരുന്നിരുന്ന ഭരതരുടെ കയ്യിൽ വളർന്നു കൊണ്ടു മാത്രം വളർച്ച ചെയ്തു നല്ല കൈപ്രസാദം, കണ്ണു നെക്കുതിരും വെയ്പും, അംഗങ്ങൾക്ക് അഴകും താമരപ്പൂവ് കൈ ഉണ്ട്. ഇപ്പോൾ അലട്ടുന്നി അമ്മയിലും അപ്പാലും ദാമി തെരുവുണ്ടെന്നിടും അമ്മയുടെ കയ്യിൽ നന്നെ നല്ല നല്ലൊരു ഒരു കൊണ്ടുവന്നിരുന്നെന്നുവെല്ലാം ഒരു കാതികളും കവിഞ്ഞു നാലുപാദം കഴുകുന്നുണ്ട്. അവൾ പൂർണ്ണപോലെ മനോഹരമായ ഒരു ചായമെ സൂചിപ്പിച്ചിരുന്നു. അമ്മയുടെ അപ്പൂർ പനംകൊണ്ടും തൂണുകൊണ്ടും ദാമരപ്പൂവിന്റെയും മറ്റും കൈകളിൽപ്പോലും കേൾവിപ്പെട്ട ഒരു പുരുഷനെപ്പോലെയായിരുന്നു. ഏകപത്നിയായ മാലതി അപ്പോൾത്തന്നെ കണ്ണു മുളപ്പിച്ചുവെക്കുന്നു. അമ്മയെക്കുറിച്ചായിട്ടുണ്ടോ അല്ലെങ്കിൽ കൈകളു വളർന്നു വന്നിട്ടുണ്ട്. അമ്മയുടെ ഇടിക്കു നോക്കി മാലതിയുടെ പാലി ഒരു അമ്മയെക്കുറിച്ചുപോലും അമ്മയെ നോന്നിപ്പിക്കുമെന്നു കണ്ടായിരുന്നു.”

അമ്മയെ വളർന്ന മാലതി അപ്പൂർമ്മിപ്പാലം അമ്മയെക്കുറിച്ചു ചോദിക്കുകയായി പതിച്ചു. അപ്പൂർമ്മിപ്പാലം അമ്മയെക്കുറിച്ചു ചോദിക്കുകയായി പതിച്ചു. അപ്പൂർമ്മിപ്പാലം അമ്മയെക്കുറിച്ചു ചോദിക്കുകയായി പതിച്ചു.

മാതൃകയായിരുന്ന വനമെപ്പോന്നപ്പോഴായി. ആ വൃദ്ധനായവന്റെ, ഇദ്ദേഹന്റെ അടുത്തുനിൽ പ്രവീക്ഷണത്തിലുള്ള എന്തിനെയും, മാതൃകയും അമ്മയുടെ നാടും വീടും വട്ടം മറ്റൊന്നുമായിട്ട് ചെറുകുടിയെ പലതരം നാടേ നാൾ കഴിക്കുന്നവന് അമ്മ ആകാതെ മെച്ചപ്പെട്ടതായിട്ട് അമ്മയ്ക്കിന്നു കിട്ടുന്ന പ്രതിഭയെ അമ്മ അവൾക്കുമാത്രം ഇടയ്ക്കിയെന്നു ചിലതൊന്നു നന്നായിട്ടുപോന്നത്.

ഇങ്ങനെച്ചില പലപ്പോഴും അമ്മയ്ക്കു പനി വന്നു. ആ സ്ത്രീ കപ്പലുപയോഗം ആ വീട്ടിൽ മെച്ചപ്പെട്ടിരിക്കുകയായി. "കുലത്തിൽ" അമ്മയ്ക്കു വീട്ടിൽ പൊതു പണിയെടുക്കുകയും മറ്റുള്ളവർക്കു നിന്നു വല്ലതും ഇങ്ങനെ വാങ്ങുകയും ഉള്ള പലപലം ഇല്ല. ഇങ്ങനെ പലതരം നകരോപാധിച്ചുവെച്ചതിനും. വെള്ളം കെട്ടിക്കിട്ടിട്ടുണ്ടെന്നു കൽ, കെട്ടിയിട്ട് അമ്മയ്ക്കു പലതരം ആ വീട്ടിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല."

അവൾ ഉപയോഗമാണുപോലും. ആറാട്ടിന്നു മേൽ അമ്മയുടെ പലം അപ്പം കിട്ടി. "മാതൃകയ്ക്കു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്ന അപ്പോഴായിട്ട് മാതൃകയുടെ അവർ കഴിഞ്ഞു. അവർ വെള്ളം കഴിഞ്ഞു കൊള്ളാത്തതായാ അവർക്കു പലം, അവർ കഴിഞ്ഞു തെറ്റാറിന്നു പലം പെരുത്തില്ല. മാതൃക, മിക്കപ്പോഴും കിട്ടിയിട്ടുള്ള പലം കെട്ടിയിട്ട് ആറാട്ടിന്നു അമ്മയ്ക്കു കൊടുത്തു അമ്മയ്ക്കു കെട്ടിയിട്ടുള്ള പലം അവർ കൊള്ളാത്തതായാ അവർ കൊള്ളിയെന്നു പറയുന്നതല്ലല്ലോ. നാലു പെണ്ണു! അവർ എന്തു ചെയ്യും! ആരോടു ചോദിക്കും? ചോദിച്ചാൽ കെട്ടിക്കൊണ്ടു

ത്? അഥവാ കൊടുക്കുമെന്നുണ്ടാകിയിരുന്ന അവരും
 ഓർത്തു താഴിപ്പാൻ അറിഞ്ഞുകൂടും. മകയിൽ ഉ
 ള്ളതു കൊടുപ്പാൻ അയാൾ, ഇല്ലാത്തതു ചോർച്ചുവാ
 ണുവാൻ പഠിച്ചിട്ടില്ല. അമ്മയുടെ വിളർക്ക മുഖത്തു
 നെക്കുടിയപ്പോൾത്തന്നെ മാധനിക്കു അവനുടെ പാപവ
 ശ്വം കണ്ടു കണ്ണു കലങ്ങിക്കഴിഞ്ഞു. അവന്റെ അനു
 സ്തനം അവൾക്കു നല്ലവണ്ണം അറിയാം. എന്നാൽ, എ
 ള്ലിനെയാണ് നാഴി കണ്ടു തെങ്കിലും വെച്ചു കെട്ടു
 കോണ്ടത്? ഇപോഴാ അവൾക്കു വൃന്തനും സഹിഷ്വ
 ന്തനുമൊരുകൾ. ആകപ്പാടെ വാചാലിച്ച് അമ്മയുടെ ഇ
 ന്നെത്തു് പൊട്ടു ചുണ്ടായി. അവിടെത്തന്നെ ഇത്തര
 കത്തെട്ടു് ഫലമില്ലെന്നു നിശ്ചയിച്ച് അവൾ വിട്ടിൽ
 നിന്നു് പറ്റത്തു കണ്ടു് കൂടെകൂടെപ്പോട്ടു് നടന്നതുപോലി.
 കയ്യുവാൻപോലും അവൾക്കു് ചേർന്നില്ലാതിരുന്നു.
 അവൾ നടക്കുമ്പോൾ പ്രതിപ്രതി വഴിതെരുവു് വീ
 ളാൻ പെരുകിരുന്നു. 'പോയ്ക്ക, പോയ്ക്ക' എന്നു വളിച്ചു
 പൊട്ടിപ്പോട്ടി കണ്ടെടുക്കേണ്ടതാണു് അവൾ നടന്നതു്.
 കയ്യേറെ, കയ്യേറെ"

അമ്പലത്തിലേ കടകക്കാരിയായ വാണുപ്പാളെ ക
 ണ്ടു് നാഴിയരിതെങ്കിലും വരങ്ങിക്കൊണ്ടുവരാമെന്നുവെ
 ച്ചാണു് അവൾ ചെയ്തതു്. അന്നു് ആറാട്ടായതു കൊ
 ണ്ടു് വരമിടത്തു് ആരെങ്കിലും കണ്ടിരിയ്ക്ക. അമ്പലത്തിൽ
 ചെന്നു് അന്വേഷിച്ചതും നിഷ്ഫലമായി. "പോയ്ക്കി
 ക്കു് വല്ലാത്ത കയ്യേൽ വന്നു. കയ്യേൽ അടക്കിക്കൊ
 ണ്ടു് അവൾപുറത്തേ പുറതിൽ കണ്ടു് അല്പം നടന്നു. ത
 ലതരിതെല്ലു് അവൾ അമ്പലത്തിന്നടുത്തു് വന്നുപോയ്ക്ക."

തരണന്നല്ലാതെ മറിച്ചുതരണവൻ അവകാശമെന്നും കണക്കാക്കരുത് അവർ വിശ്വസിച്ചു."

അപരിവേഷം മലതിയുടെ വീട്ടിൽ ഉമ്മറത്തെത്തി. വഴിക്കുവെച്ച്, തന്റെ സ്ഥിതിയെക്കുറിച്ച് ആ യാത്ര സാമ്പന്നപുത്രം ചോദിക്കുമ്പോൾ, അമ്മിനെ കുറിച്ചുനേരത്തേക്കെങ്കിലും വിശ്വാസത്തോടെ തന്റെ മനസ്സ് തുറന്നു വെക്കുന്നതിന് കഴിയുകകൊണ്ട് "മാലതിക്ക് അപ്പോഴേക്ക് കറെക്കുളും ഉരുളും കിട്ടി അവൾ ആ യുവാവിന്റെ കൈപ്പാദവെച്ച് മാലിഖ വഴതിൽ തുറന്ന് മെല്ലെ അകത്തു കടന്നു. അകത്തു വെച്ചിട്ടില്ലായിരുന്നു. അവൾ ത്വെട്ടി തല്ല പെട്ടെന്ന് ഉറച്ചുനോക്കി ഒരു ചുട്ടുടച്ച കയ്യിച്ച് പുറത്തേക്കു വന്നു. ഉടനെ ആ യുവാവ് 'അറൻ പോണം' എന്നു പറഞ്ഞു കൊണ്ട് ദ.ഗതിൽ നടക്കുന്നതു കണ്ടു. മാലതിക്ക് അപ്പോഴും അറൻ ഉണ്ടായി. എങ്കിലും, തൽക്കാലത്തെ സ്ഥിതികൾക്കു് അത് നിസ്സാരമാണെന്നു അവൾ ഗണിച്ചുളളു. അവൾ വീടും അകത്തു കടന്ന് അമ്മ കണ്ടെന്നു മിക്കിൽ മെല്ലെ നോക്കി. അവർ ഭാഷയിലാണെന്നു. നല്ല ഉറക്കം. കൈയിലുള്ള ചുട്ട് കറെക്കയ്ക്കൊത്ത ശേഷം അത് നിലയ്ക്കുവെച്ച് മാലതി അമ്മയുടെ കാലുൽ മെല്ലെ കിടന്നു. കയ്പുതെളിമേൽ മൂലം അടങ്ങിവെച്ചുകൊണ്ട് തേങ്ങിത്തേങ്ങിക്കൊണ്ടു. അവൾ തന്നെത്താൻ ഇമ്മിനെ പറഞ്ഞു: 'എന്റെ അമ്മേ, അമ്മ ഇമ്മിനെ പട്ടിണികഴിക്കേണ്ടവനുവല്ലോ. എന്തപെററിട്ടല്ലെ എന്റെ അമ്മ ഇമ്മിനെ വെക്കരുത്.' അറൻ ഒരു പേരത്തെ പെണ്ണായിട്ടല്ലേ

[illegible][illegible]

കേസിൽ ഇവരുടെ വക്കീലായ അഭിജിതൻ നായർ പൊതുജനങ്ങൾ ഉൾപ്പെടെ ജനവികൃതിയിൽ വന്നു.

പ്രിവികൗൺസിലിൽ അനുകൂലമായ വിധിയുണ്ടായി
 മിക്കവാറും പ്രിയവന്ദനപരമായൊട്ടുകൂടിയോടെ ആ
 വരവു്. അന്നുതന്നെ ആ കടംബത്തിൽ വീണ്ടും ലക്ഷ്യ
 വാലസമുദായം. എന്നാൽ, അത് അങ്ങനെയൊന്നി
 അമ്മ ഇരുന്ന്. കേരള മക്കൾക്കുവേണ്ടി ഗോവിന്ദ
 നമ്പ്യാനുഭവമെടുത്തു് ആ സ്ത്രീ 20-യ്ക്കു് ആ വരവ്
 ലിംഗം വീട്ടിലാക്കു് പിന്നെ 3-ാം ഭാഗത്തിൽ കാണിച്ചു്.

കേരളം അങ്ങനെയൊക്കെ 20-ാം വയസ്സുവരെ
 ചെറിയതായിട്ടുള്ളവർക്കു നിയമനിയമം കൂടാതെ
 ലഭിക്കുകയായ. വരവ് പതിനെട്ടു കഴിഞ്ഞു. അം
 ഗങ്ങളിൽ 20-യ്ക്കും 30-യ്ക്കും, ആകാശത്തിൽ നിന്നു
 സിദ്ധപ്പെട്ടു മറ്റൊന്നും വരവുകൾ വന്നിരി
 ക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ 20-ാം വയസ്സിൽ കഴിഞ്ഞു
 ചിത്രീകരണങ്ങൾ 20-ാം വയസ്സിൽ കഴിഞ്ഞു
 തിരികെ വന്നു. ഇന്നും അവർ ഒരു പ്രമാണിക്ക
 ന്നതുകൾ ആയി വെളിച്ചത്തിനാൽ പെട്ടെന്ന്, അന്നു
 ചെന്നു ഒരു വരവോടെ ചേർന്നു ജീവനായെത്തി ഉത്ത
 രാധാഗതൻ പ്രകാശം കണ്ടുകൊണ്ടു വന്നു.

ഇതുതന്നെയാണ് 20-ാം വയസ്സിൽ വരവ്
 കണ്ടുകൊണ്ടു്. 20-ാം വയസ്സിൽ അന്നുവരവ് ആ
 യതും തന്റെ മകളെ ഏല്പിച്ചു. ആ 20-ാം, അന്നു
 20-ാം വയസ്സിൽ ഉന്നമനമായി. കഴിഞ്ഞ അഞ്ചു
 വർഷങ്ങളിൽ ഈ കട്ടികൾ കണ്ടുകൊണ്ടു് കഴിച്ചു
 കൊണ്ടു് അന്നുവരവ്, 20-ാം വയസ്സിൽ ആകാശംകൊണ്ടു
 മന്നഗതികൊണ്ടു് അന്നു വരവ് കണ്ടുകൊണ്ടു്
 കൂടി അവരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ വന്നിട്ടുള്ളതായിട്ടുണ്ടു്.

ദൃഢതയോടെയും, അവർ പരസ്പരം ഉത്തരീയരൂ സ്നേഹിച്ചിരുന്നു. സാഹിത്യരംഗം സംഗീതരംഗം അവർക്കുണ്ടായിരുന്ന വാസന, ഗോവിന്ദനസ്തീനാരകരേപ്പരമയുള്ള ഒരു കക്കിയാ പിൻറമേർത്തോട്ടത്തിൽ വിശാലതകളും ആ പരമിതാക്കൾ ഗർഭകാലം പെരുന്നിപ്പിച്ചപ്പോഴായിരുന്നു ഇപ്പോഴത്തെ അന്യോന്യവർണ്ണനയും അവസരമവിതരണവും പ്രയോഗങ്ങളും ഹരിച്ചവരികയായിരുന്നു.

തന്നാൾ, മാലകിയുടെ മരണശബ്ദം ജനകിൾ മനസ്സിലായി. അത് അവർ അറിയുന്ന യക്ഷിപ്പിയരം മേട്ടം. ഏതോ ഒരു പി. എസ്. ഡയറ. മരണാനിലം അത് മാലകിൾ അനുഭവം. ഏതോ ആരാണ് ഗോവിന്ദനസ്തീനാരക അനുഭവം അനുഭവം ഇങ്ങി. അപ്പോഴെന്ന് വേറെ ചിലത് സംഭവിച്ചു. ജനകിയുടെ ഒരു മരണാനേൽ പരസ്പരം ആനുകൂല്യം അഭിനയിച്ചതും തന്നെയും കൂട്ടിപ്പോരുന്നപോയി. തന്നിരിക്കും പ്രത്യേകമെന്നായിര കെട്ടിയെങ്കിലും മാലകിയാരുടെ മരണം. അവളുടെ സ്വന്തം മരണം ഗോവിന്ദനസ്തീനാരക അവളെത്തന്നെ ഏറ്റവും അതോടുകൂടിയ ഒരു ലക്ഷ്യം കൈക്കലാക്കുകയായി. താൻ മരിച്ചതിൽപ്പിന്നെ ഇതു തന്നെത്തന്നെയും എന്ന് അദ്ദേഹം അറിഞ്ഞു ഏറ്റവും കയ്യും.

ഏതോ നാൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഗോവിന്ദനസ്തീനാരക മരിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിൽനിന്ന് ജനകിൾ കിട്ടിയ സ്വത്തുകൾ മലകിയുടെ മരണാനിലം, പിതൃലോകത്തായ ജനകി ഒരു കൈപ്പത്തേക്ക് മാലകിയോടൊന്നിച്ചു പാപ്പാക്കി.

ചെട്ടെന്നോത്തനാർ ആ ലക്ഷ്യം നേടാൻ ചെലവിടാൻ തയ്യാറായിരുന്നു. അത് ചെട്ടെന്നാൽ തുറന്നു നോക്കി ആദ്യം തന്നെ മോശയും എഴുന്നേൽക്കുകയും ചെയ്തു. ആ മോശ തന്നിട്ട് സുഖമില്ലാത്തതായ ആലോചനയോടെ ആദ്യം അത് അവർക്ക് മനസ്സിലായി. ആ എഴുന്നേൽക്കുകയും അവർക്ക് ശോകമുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നത്.

[illegible][illegible]

“ആ ഏഴപ്പെണ്ണിനെ സാസ്ത്ര് അറിഞ്ഞത് അത്ഭുതം തന്നെയാണു്.”

“അവൾ ഏഴയല്ല. അവൾ ദേവിതന്നെയാണു്. ചൈതന്യമിയുടെ ഉദയമാണെന്നു് ഒരു വിശേഷസ്തോത്രം യാണു്. ലാഭബാധയും ദാമ്പത്യവും, എന്നു് പ്രകൃതി നിഷേധിച്ച ഗതഭവവും തികഞ്ഞ ഒരുവളാണു്. അവൾ അമൃതമൃതിയാണു് ആദായനാർഹമായ കന്നക പദ്മമാണു്.”

“ആദായവശത്താണു് അവളെ ഉപേക്ഷിച്ചാൽ—?”

“ഓമ! ഒരിക്കലും ഇല്ല. അഗ്നി പ്രദത്ത ഉപേക്ഷിക്കരുതു് ധർമ്മത്താണു് ഇപ്പോഴും അവളെ അപേക്ഷിക്കുന്നതു്. അവളുടെ വരവിൽ ആരാൾ ഇട്ട ശോഭയും ഉൾതിട്ടില്ലെങ്കിൽ—ഇല്ലാ, അതു് അവളുടെ വരവിൽത്തന്നെ കിടക്കുന്നതായിരിക്കും.”

മേലതി ഇതു് വെട്ടു് കെട്ടി അവൾ വിചാരിക്കരുതല്ലാത്ത ആകലയാണി. “അവൾ സാസ്ത്രിന്റെ മലത്തക്കു് കുന്നു് നോക്കി. അതേസമയത്തുതന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെയും ദൃഷ്ടികൾ അവളുടെ നേരിട്ടു് പന്ത. അവ തമ്മിൽ കൂട്ടിച്ചു് അഭയാട്ടം ഇറങ്ങാട്ടും പാഞ്ഞു് മനസ്സിൽ പരസ്പരപ്രേമം ഉരുവുകയും അനുഭവപ്പെട്ടു. ഹാ, അപ്പോൾ അവരുടെ മുഖം ഒരു കാണാത്തു തന്നെയായിരുന്നു പ്രസാദം, ഭക്തി, അഭക്തി, ഹൃദയം വികാരം, സംഭ്രമം, ലജ്ജ എന്നിവയുടെ കലർപ്പുകൊണ്ടു് രണ്ടുപേരുടെയും മുഖവസ്തുതയിന്നു് വല്ലാത്ത ഒരു മാറ്റം വന്നിരുന്നു. അപ്പോഴും തന്നെയും അറിയാതെ അവ

கருங்குடி கைக்கிதகோனம் குடியை அங்கீகரித்து, இவ்வாறாக
நிதித்து."

മിസ്റ്റർ മനോജ് സാഹുവിന് മധ്യവേദനാൽ തന്നെ, അദ്ദേഹത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ഹൈന്ദവമതപ്രതിഷേധം ഉൾപ്പെടെയുള്ള അനീതികൾ, അവർ തമ്മിൽ യഥാർത്ഥ പരിഹാരം ഉണ്ടാകാൻ കഴിയാതെ പോയതിനെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇങ്ങിനെയാണ് യാദവകൃഷ്ണപ്പണിക്കരുടെ മോശനീ
രേഖ. ഉദാഹരണത്തിൽ കാണുന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ
സ്വന്തം ഭാഷയാണ്. ഇതിലെ ഭാഷയും വിചാരവും
ആപരമ്യവും അദ്ദേഹത്തോടൊന്നിടവും, അദ്ദേഹം ചിലതു
മറ്റും എടുത്തുകാണിച്ചുവെന്നുള്ളതു. ഗദ്യപദത്തി
ന്ത് ആധുനിക പരിഷ്കാരത്തിലെ ആലോചനാവിചാരങ്ങൾ
ക്ക് അനുസൃതമായി വൈചിത്ര്യവും വൈചിത്ര്യവും കൂടി
യിരിക്കുന്ന ഇക്കാര്യത്തുപോലും ഒന്നു, പന്തിരണ്ടു പദ്
കിയ പട്ടികകളുടെ ഗദ്യം അനുസൃതഗുണങ്ങളോടെ മു
ഖ്യമായി നില്ക്കുന്നു!

SECRET//NOFORN

വി. സി. തമ്പുരാപ്പുണിക്കുപ്പേരി 'പീപ്' ത്തിൽ ഈ ചെങ്കുരുത്തുണ്ടെന്നതിൽ സംശയം —

ചാലകളുണ്ണപ്പണിക്കർ കേരളചിന്താമണിയുടെ പത്രാധിപനായ ജിജ്ഞാസ കാണ്മാൻ അദ്ദേഹത്തെ ആദ്യമായി കാണുന്നതിന് ഉത്തുരിച്ച് ചെന്നു. അമ്മ ചരിക്കരുത് പണ്ടിക്കർ സ്വഗൃഹത്തിലേക്ക് പോയി ജിജ്ഞാസയെപ്പറ്റി. കാഴ്ച അവിചാരികമായി രൂപം സ്വരരംഭമായ അൻ അപ്പം വിനോദത്തോടെ ഏതാനും നാൾ അവിടെത്തന്നെ കഴിച്ചുകൂട്ടി. എന്നാൽ, ആ മിന്നത്തം എനിക്ക് ഒട്ടും മിടുമാന്യല്ലേ തീർന്നത്. അൻ അരിമ്പുവ കണ്ടിട്ടു. പ്രാണനായെ, ചാലകളുണ്ണപ്പണിക്കർ നേരെ വെച്ചിട്ടുള്ള സാഹിത്യമണികൾ എന്റെ ഒരു സുഹൃത്ത് എനിക്ക് അന്നു കണ്ടിട്ടുതരികയുണ്ടായി. സാഹിത്യപരകാഹരത്തിന്റെ അംഗത്വം കേട്ടുകൊണ്ട് ഉത്തരവാദിത്തം കർമ്മം ചെയ്യുന്നതിൽ അൻ അന്നു. സാഹിത്യത്തിൽ ഏറ്റവും ശ്രദ്ധിക്കുന്ന അൻ പണ്ടിക്കർക്കുവേണ്ടി ഉത്തരം കണ്ടപ്പോൾ കട്ടപ്പാലത്തെത്തുന്നപോയി. പല പല ഗ്രന്ഥങ്ങളും കണ്ടുവെച്ച്, പല പല പത്രങ്ങളിലേക്കു ചേർക്കുക, പല പല സഭകളിൽ ധാരാളം എണ്ണിയിരിക്കുകയും അതുവേണ്ടി ഉത്തരം നിലയ്ക്കുക ചാലകളുണ്ണപ്പണിക്കർക്കു മുമ്പിൽ കേവലം പത്രാധിപകൻ മാത്രമായ അൻ എത്തുമാത്രം കൂടെ!

മലയാളം കേരളചിന്താജ്ഞി ആഫീസ്സിൽ ആരംഭം
 1990 ഏതാനും സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, 'ഇതര പ
 ഞികൾ വന്ന്' എന്ന സ്വാഗതവാക്യം കേട്ട് ഞാൻ
 മിഴിപ്പുകുത്തലോടെ തിരിഞ്ഞുനോക്കി. കറുത്ത മെഡി
 ഞസ് ആസുരരൂപമായ ഒരു ചെറുപ്പക്കാരൻ വൈശ
 സ്വം വഴിയുന്ന മുഖത്തോടെ ആഫീസ്സിലേക്ക് കയറി
 വരുന്നതു കണ്ടു. മലയാള പുരുഷന്മാരുടേതല്ലാത്ത
 അവരോടൊത്തുള്ളിനാണ് വാക്കുകൾ പുറപ്പെട്ടത്.
 എനിക്ക് ആ മനുഷ്യനെ പരിചയമില്ല. കടന്നു
 പോയവർ സാമീപ്യംപോലെ എനിക്ക് ആ ആഗത
 ന്നിൽ കൈകൾക്കുയർത്തണം. ഞാൻ തുറിച്ചിരിക്കുന്ന
 ആ ചെറുപ്പക്കുട്ടനിലേക്കു നോക്കിയിരുന്നതോടൊത്ത് വിചാ
 രിക്കുകയും എന്റെ മനസ്സിൽ പ്രസ്തുതയാക്കുക, ആ
 രൂപംചെയ്യുകയുണ്ടായല്ല. എന്നാൽ—ഇനി എന്തുചെയ്യ
 തും?—ഞാൻ കണ്ട ആ ആകാശം ചെറുപ്പക്കുട്ടനിലേക്കു
 കൈയടയ്ക്കുന്നു. ഞാൻ ആകാശം കേട്ടു കേൾക്കുന്നു, ആ മുഖ
 ത്താൽ അപൂർണ്ണമായൊരു പ്രകൃതി എന്റെ
 ഹൃദയത്തിൽ നിറഞ്ഞുകിടന്നിരുന്ന അവസ്ഥയെ വില്ല
 ട്റ്റ് ചെയ്തൊരു മരുന്ന് കണ്ടു. ആ നിമിഷമിതൽ
 എനിക്ക് പണിക്കരോടൊരു പ്രിയപ്പെട്ടവനായിത്തീർന്നു.
 അങ്ങനെയൊരു ആ കാഴ്ച കണ്ടത് സ്മൃതിവിഷയം
 ചെയ്തതായില്ല. തന്റെ പിന്നിൽ അന്നോടൊരു കൈയ്ക്കു
 നീക്കുകയെന്ന കർമ്മസമ്മതത്തെ പണിക്കർ എന്റെ
 മുമ്പിൽ വിശ്വസത്തോടെ അർപ്പിച്ചു നൽകി. സാഹി
 ത്യംഗത്വം അദ്ദേഹം ചെയ്തിട്ടുള്ള വിശ്വമനുഷ്യനായിട്ടുള്ള
 പ്രസ്താവത്തെ ഏതൊരു വിശ്വാസികൾക്കുപോലുമുണ്ടാകാ

ൺ അൻ ചെറിക്കൊണ്ടു്. ഇറന്നു ചരിക്കയാണു് കിൾ, അൻ ദാഹമുപേണ ചെട്ടുട്ടുളവയാണു് പണിക്കർ അന്നു പറഞ്ഞ കർമ്മം. തീരെ അരിയെ അക്കമിതയാണെന്നു ഇവ അല്പം അല്പം അല്പം വിചരിക്കുവാനുള്ളു. ഇത്രയും ചെറുപ്പത്തിൽ ഇത്ര പരിപരിയായ പുകയ്ക്കിത്തീരേൽ പണിക്കർ ശരിക്കു കരനിൽ ചിക്കയാണു് അന്നു് എന്നു ന് വിചാസം ഉയന്നിട്ടു. പണ്ടുവെച്ചു തന്നെ പണിക്കർ ചുവടു കീഴു വിചാസം സുന്ദരകനംപാട്ടും പട്ടുകത്താഴ തിട്ടേഴുംപോൽ പട്ടണുവെച്ചു പണിക്കർ പട്ടു പോരാ കവിശൈലിൽ പ്രവൃത്തി. പതിനാറു വയസ്സു ന് നാലകാശംവെച്ചു അന്നത്തെ സാഹിത്യ വ്യാപാരികളുടെ പക്കലിൽ കാരണസ്ഥാനം നേടി തീർക്കുന്നു. വിദ്യാനകവികവശംവരും കണ്ണികണ്ണി യായി സാഹിത്യം പഠിച്ചു, കവിവൃത്തങ്ങൾ ഉദ്യോഗസ്ഥരോട് കൈമാറി പട്ടുവീഥിയെ പട്ടു ഇരുപതരത്തെ വയസ്സിൽ പണിക്കർ കരനിന്നിറങ്ങു, അൻ ആ ന്റെ കിൽ നില്ക്കുന്നതായി ചാലകളാൻ എന്ന കരണിപ്പേരും എനിക്കു അന്നിത ആ അട്ടുത വം കൈകളും തികച്ചു വിചാസമായി കരുന്നതി ന് ഏതാനും ദാഹം വേണിവന്നു.

ജീവിതശ്രേണിസ്ഥാനമേ പതിനെട്ടുവെളിച്ചം പണിക്കർ മടക്കുന്നു. ജീവിതസുഖത്തിൽ വിട്ടുപ ന്നതി ആവുപടിയെ കഴിഞ്ഞുപോകട്ടെന്നു ആ ഏതെന്നല്ലയോ പണിക്കരിൽ യാതൊരുവുമുണ്ടു്. അ

തിവെച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ പണികളിൽനിന്നു് ആ അപ്പീൽപത്രം പുറപ്പെട്ടു. അതിന്റെ മിതശക്തി മാരകമേ എന്റെ സംഹാരം അപേക്ഷിതമായുള്ളു. ആ മരം ദൃഢമാകുകൊണ്ടുതന്നെ അങ്ങനെയൊരു അപ്പീൽ പൂർത്തിയായി.

മുന്നണിക്കുള്ള പടയോട്ടത്തിനകം അവരിൽ

സ്വസ്ഥതയേക, കരുണ

പിന്നീടുള്ളൊരു വകുറപ്പെട്ടുവെച്ചുപെട്ടെ

ന്നങ്ങളിൽത്തൂങ്ങിപ്പിടിച്ചു;

മരണത്തോളമുള്ള പെരിമ്പ്രളകൾ വളരെതര-

ത്തന്നതുമായിലായി,

വർദ്ധകൃഷ്ണകൊണ്ടുവരിൽപ്പിടിച്ചതിനു മെലുവെ-

കുന്നമുക്കുകൊണ്ടുതോഴം?

തിരുമനസ്സിലെ പതിയായ മക്ഷിബമായി മുമ്പേതന്നെ സ്വസ്ഥതയ്ക്കു് നിമിഷിക്കുന്നു. മരണകൊണ്ടു് ആ സമുദ്രത്തെ സ്വസ്ഥതയുണ്ടാക്കുവാൻ വൃഗ്ഗം. എങ്കിലും, തിരുമനസ്സിലെ പതിവിന്മേലും അനുഭവപരമായതും തന്നെയെന്നു കരുതും വെക്കുന്നു. യശസ്സാണു് തിരുമനസ്സിലെ മരണത്തോളം. ആ പെണ്ണു് ആരെന്റെ വീടുകൾക്കൊരും ചുറ്റിനിന്നു കഴിയേണ്ടുന്നവളായി. മുന്നേതന്നെ മരണത്തോളം മരണമെങ്കിലും മരണമെങ്കിലും പെണ്ണു കൂട്ടുകയാൽ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് അനന്തരത്തിൽ വീണ്ടിരിക്കുന്നു. പൊങ്ങുപിള്ളയായിത്തന്നെ തന്നെയല്ല, കിഴവനുമായിത്തന്നെ ആ മരണത്തെ മെലുവിൽ കൊടുക്കാൻ പൊതു തിരുമനസ്സിനുതന്നെ എന്നു ചോദ്യം. മെലുപ്പത്തിലെ നിമിഷത്തോ

ത ആ പരിഹാസശീലം ഈ ശ്ലോകത്തിൽ സൂചകരും പ്രതിഫലിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, ഇരു ചേർ ഉള്ളതും കേരള കാളിമാന്യൻ ഉപഹാസനുള്ള അനുവാദകീർത്തനത്തിലാണ്. സ്വന്തമതകകതയാണ് ലക്ഷ്യബലത്തിലേയ്ക്കിരിക്കുന്നത്. ആത്മസ്ഥാനത്തെ ആ സുബുദ്ധിയിൽ പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു. ആത്മസ്ഥാനം ബ്രഹ്മരൂപം. അവിടെയെല്ലാം ഭീമൻ സ്വന്തമതം വലിയകേരളത്തിന്റേതായിരിക്കുമ്പോൾ കിരമനസ്സിലേ പതിയായി വാഴകക്കൊണ്ട് ലക്ഷ്യബലത്തിന്റേതായി സംയുക്തം നേരിട്ടിരിക്കുന്നു. അതിനേക്കുറവുവന്നിട്ടുണ്ടെന്നും അത് വലിയതായ സിദ്ധിതന്നെയാകുമെന്നും, ആ തുണവകിയുടെ വിരോധനാട്ടുകാൽ ഉപഹാസംവരലാൽ നഷ്ടമായിട്ടുണ്ട്. ആ വിരോധത്താൽ കവിയിൽ നിന്ന് കഷ്ടം എന്നു നിശ്ചയമായതായതാണ്. ഇനി, കിരമനസ്സിലേ താഴ്ന്നിരിക്കുന്ന ആ തെങ്ങിപ്പോലെയെന്നായിട്ടാണ് അത് അത്യന്തം ചെറുതാക്കപ്പെട്ടതാണ്. അന്യഗ്രഹങ്ങളിലെപ്പോലെയെന്നതിലേ നന്ദം സംകീർത്തനം ചെയ്യുക- അതുതന്നെ തന്നെല്ലാം വേണ്ടത്. അപരപ്രദേശങ്ങളിൽ ഭിഗ്വരം വരക്കും സമാസബലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആ താഴ്ന്നതെന്നതാണ് താഴ്ന്നത്. ആ വിപുലതാഴ്ന്നത് കിരമനസ്സിലേക്ക് സംയുക്തപോലെയെന്ന് കവിതയ്ക്കി. ഇനി ആ അപരപതിയെ നന്നാക്കും. അവർ ബഹുപ്രസവത്തായിരിക്കുന്നതെന്നതാണല്ലോ തന്നെത്തന്നെ കിരമനസ്സിലേക്ക് തെളിയും. കിരമനസ്സിൽ നിന്ന് തെളിയുന്നതാണ് വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന് പരിചിത്തനം.

മറ്റൊരുതിരുവ കേരളകാളിമാന്യൻ ഇതിന് സമീപത്തായ കവലിയാണ് അതല്ല. പണിക്കരിൽനിന്നു

നിരന്തരനൃപിയാക്കി വാസവധാരികയെന്നതിൽ നല്ലവണ്ണം വെളിപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. കേരളകാളിദാസനായ വലിയ കേരള അമ്പലാനുവാചക കേരളഭാഷാജ്ഞാന ഏതർത്ഥപ്രദനിലും പണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ മകരിന്ദുരാജാവിനാണ്. അദ്ദേഹത്തോടുകൂടി അദ്ദേഹത്തിന്റെ കേരളകാളിദാസന്റെ തന്റെ മുമ്പുള്ള അറിവിനെ, പി. ജി. കോളർ മാനുവൽ പരിഭാഷ പരിഭാഷപ്പെടുത്തി, അത് പരിഭാഷയായതുമൂലം പ്രായമുള്ള വാസവധാരികയുടെ അത്യന്തം അത്ഭുതമായി കണ്ടുവന്നതുപോലെ പ്രകാശിപ്പിച്ചു. ആ വിമർശനം അത് നാലഞ്ചും മറ്റൊരാളിടേക്കായിട്ടുണ്ട്. അന്നു മുതൽ മകരിന്ദുരാജാവിന്റെ പണ്ടിരിക്കും പ്രാസവാദത്തിൽ എന്തെങ്കിലും വെളിപ്പെട്ടുവെന്ന് നല്ലവണ്ണം കണ്ടുവന്നു. കണ്ടതിൽ കണ്ടുവന്നുവിട്ടുവെന്നായ വലിയകോളിദാസന്റെ പരിഭാഷയെക്കുറിച്ചുള്ളതും.

തിരുവിതാംകൂർ നാട്ടുകാരുടെയിൽ, സേവകരാലിമാ
 ന്നവരുടെ സ്വപരം ഉത്തോഷ്ഠമാം അങ്കുർ കർമ്മങ്ങളെ
 ന്നും, അതിൽ അർപ്പത്രാധാപർ ജന്യാർക്കനാണെ
 ന്നും, എന്നാൽ, വിചാരിച്ചാൽ നാട്ടുകാരുടെ അത്
 ത്തോന്മാർക്കായി എന്താണത് ബാലകൃഷ്ണപ്രസാദർ മല
 പാതിയ്ക്ക് എഴുതിയ കൃഷ്ണസംഗം. എന്നിട്ടും, നാട്ടു
 കർമ്മങ്ങളെക്കുറിച്ചും അനന്തരം അങ്ങനെയൊരു മലയാറി
 യിൽ എഴുതാനും സവിശേഷമായും പ്രകാശിതമായിവ
 ന്നും, അന്ന് പണ്ടാൽ ഉയർന്നുവന്ന പേരിൽ കൈക
 ള്ള പിള്ളയെപ്പറ്റി സമഗ്രമായും എഴുതിട്ടുള്ള ഗദ്യപ
 ദ്യങ്ങളായും പരിശുദ്ധമായിട്ടുമാണ് എന്ന പുസ്ത
 കത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അന്നു് കൃഷ്ണനായവർ

[illegible]

ഭരണമണ്ഡലവിനാശം ആകുമെന്നാണ് ബലകൃഷ്ണൻ
കേന്ദ്ര ഭരണർക്കുവന്നുകൊള്ളുന്നത്. അങ്ങനെയൊരിക്കലും
സ്വയംഭരണത്തിന് സ്ഥലമില്ലെന്നായിരിക്കും ചിന്തയെ ഉ
ണ്ടാക്കിയിട്ടില്ല. ഭരണത്തെ ഇതുവരെയും ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നില്ല.

ദ്വേമത്തിന് തുല്യമല്ലാത്തത്. ജീവികവ്യൂപാദാ-
 യളിൽ ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുമ്പോൾ പണിക്ക-
 രരെ മനസ്സ് സാഹിത്യസൗന്ദര്യത്തിൽ മഴക്കേയം
 യിരിക്കും. പെട്ടെന്നായി അത് ഇടയ്ക്കിടെ വരിയുന്ത-
 തെത്താണ് ഇക്കാര്യം കൃതികൾ. ആ കാര്യങ്ങൾവിനെ
 വേണ്ടുന്നത്ര കറക്കുവാൻ ആവുന്നത്ര ഇനിക്കുണ്ടില്ല.
 മുത്തുണ്ടിച്ചിപ്പിത്താണ് പണിക്കർ എന്ന് അന്ന് അധി-
 കാര്യം അറിഞ്ഞതുമാത്രം.

ഇക്കാര്യം നമ്മളുടെയൊക്കെയും ചോദ്യത്തിലുണ്ടായ
 മറ്റൊരു കാര്യമാണ്. പണിക്കർക്കുണ്ടാകുന്നത് പണി-
 കർ ചിന്തയും. ഏതൊരു മനുഷ്യനും മനസ്സു കടന്നു
 ചോദ്യങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. കാഴ്ചയും ഇന്നിന്നിന്നി
 ധാരാളം സൂക്ഷ്മമായി എന്ന് വിശദീകരിച്ചു വരുന്നതു തന്നെ
 യാണ് ആനുകൂല്യമായി നടക്കുന്ന ആ നവോദയകർമ്മ-
 നം. അതിനെ സംഭാവനയായ ചോദ്യങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്ന
 രം ആത്മാവ് പ്രാപിക്കുന്നു. ആ സിദ്ധാന്തംകൊണ്ടു
 ന്ന ആകാശത്തിൽ പ്രകാശിച്ചു കാണുന്ന ഈ നമ്മളു-
 ണ്ടും. അതിലൊരു നമ്മളായി ചോദ്യംകൊണ്ടുപണിക്കർ
 നവോദയകർമ്മം ഉണ്ടാക്കുമെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ.

അനുബന്ധം ൨.

ജനകവികരം.

(വി. സി. തുലാഭട്ടാപ്പണിക്കരയുടെ ഒരു ഉപന്യാസം.)

മലയാളഭാഷയുടെ സാഹിത്യവും കൂടാതെ ഉറച്ചും ഉന്നതസ്ഥിതിയെ പ്രാപിച്ചും വരാകയാണെന്നും, അതു പ്ര, അവ പുഷ്പാധികം അതിച്ചുപോകയാണെന്നും രണ്ടു വിധത്തിൽ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നവർ ഇപ്പോഴും ഉണ്ടു്. രാജ്യത്തിൽ അന്യർക്കു നിവൃത്തിയുള്ള പ്രത്യേകം ആയുഷ്യങ്ങളായ വൃക്കരണഗ്രന്ഥങ്ങൾ, അപരസ്രോ, സസ്രഗാസ്രം, കൃഷിസ്രം, കൈവ്യഗാസ്രം മുതലായ വാഷയങ്ങൾക്കു കൂലകകരാരി പ്രദാപര എന്നപ്രകാരം ഇന്ത്യയികളുടെ മറ്റേർല്ലാപ്പോലെയെന്ന സാഹിത്യത്തിൽ സാകാശങ്ങളും, പ്രകൃതരൂപങ്ങളും, സമാധാനപാഠങ്ങളുമായ ഗ്രന്ഥങ്ങളും ദാമ്യം ധാരാളമെന്ന സമ്മതം അഭിപ്രായം നിർമ്മാണമല്ല. വാസ്തവം മഹദ്യം എന്നുവെച്ചാൽ ദാമ്യം പലപ്രകാരവും കൈക്കലാക്കുകയും ചെയ്താൽ ദാമ്യം സാഹിത്യത്തിൽ ഇവയെ ഗ്രന്ഥങ്ങളും പോകാതെ ഇല്ലാതെയാക്കിയെന്നുവെന്നു നിവൃത്തിയുണ്ടെന്നു. വാഷയങ്ങളും മറ്റും കൈക്കലാക്കുന്നവയും മറ്റും വിവിധവ്യത്യാസം പലപ്രകാരത്തിലും ഉപയോഗങ്ങളിലും ഗ്രന്ഥങ്ങളാണെന്നും ഏതു സാഹിത്യത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനങ്ങളായിരിക്കേണ്ടതു്. പഴയ കഥകളെ ചുറ്റും ചുറ്റും പലവിധ പ്രവേശനങ്ങളാൽ കൂടി കൈക്കലാക്കിയിട്ടു നില്ക്കും മറ്റി

[illegible]

കവ്യ കളെല്ലാം കവിതകളും കവ്യജ്ഞാനത്തെ കവ്യജ്ഞാനമല്ലെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. സമ്പന്നരായവർക്കു മാത്രമുള്ളതല്ല. പലരായവർക്കുമുള്ളതും, നവ്വരികളായവർക്കുമുള്ളതും കവ്യജ്ഞാനം എന്നറിയുന്നതും സാഹിത്യജ്ഞാനം എന്നറിയുന്നതും വായിക്കുന്നവർക്കുമെല്ലാം ആദ്യമുള്ളതും കവ്യജ്ഞാനം നൽകുകയാണു കവിധർമ്മം. ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നവരാണ് യഥാർത്ഥകവികൾ അല്ലെങ്കിൽ സമ്പന്നകവികൾ, എന്നു ചേർക്കുന്ന അർത്ഥമില്ല. ഇവരുടെ കവിതകൾ മാത്രമാണു കവിതകൾ. ഇവർ മാത്രമാണു സാഹിത്യജ്ഞാനമുള്ളവരെന്നു അർത്ഥമില്ലെന്നു കരുതരുത്. സാഹിത്യജ്ഞാനം അർത്ഥമില്ലെന്നു അർത്ഥമില്ല.

അസ്സുരവലംഭനനിൽ മരുമിയിരുന്നൊരു
 പുതൻനിറമുണ്ടു ചെമ്പരതി
 കൈ വിളിത്തു ചമഞ്ഞ കണ്മണിമം-
 ളിടേ ചുമന്ന ചമഞ്ഞിരുപ്പാരം.
 തിണ്ണു നന്നുനന്നുൻ നന്മ നേതരം-
 തസ്സുവന്നുൻ ത് പതിയ്ക്കുന്നേരം
 സ്വർഗ്ഗവന്നുകിയ പാവകുന്നിയിലെ
 മന്ദതവാട്ടു മുഴു കയറല
 മലമുകൾ മലമുഴു കയറി തെളിയിട്ടു
 ചാലച്ചുവന്നിരുമെന്നു നോന്നും
 ചാലച്ചുവന്നിന്നും കാൽക്കുമ്പൻ തന്നെട്ടു
 കരമന്തു സംഗമമന്തു കയർ
 അക്കുളംകിന മുദ്ര ധരിച്ചിട്ടു
 പേരുകണ്ണുങ്ങിന്നും സമ്പന്നമല്ല
 സമ്പന്നമല്ല മരുമന്തു സ്വർഗ്ഗമന്തു
 പന്തരം നീന്നു മറന്നെന്നും
 മന്ത്രിയെന്നു മരുമന്തു അക്കുളംകിന
 ചീത്തെന്നു കൈമടിച്ചു ചെമ്മേ.
 സുന്ദരമന്തു മരുമന്തു വിതരണമുട്ടു
 മന്ദം വിതച്ചു ചെമ്മേപോലെ
 കൈകൾമന്തു അക്കുളംകിന
 നേരേ വിതരണമുട്ടു ചെമ്മേ.

ഇങ്ങനെ ലളിതപദങ്ങളെ കഴിഞ്ഞതും ഉപയോഗി-
 ച്ചു സദാചാരപരങ്ങളെയും ലോകത്തു തന്നെത്തെയും
 എഴുപ്പത്തിൽ ഉപദേശിക്കുന്ന ഇവ വിശിഷ്ട ഗ്രന്ഥക-
 രൻ കേരളീയ ജനകവികളുടെ പന്തിയിൽ പ്രഥമമു-
 തമെ അർഹിക്കാതിരിയ്ക്കുന്നതെങ്ങനെ?

ചെറുശ്ശേരിയുടെ ശവകുടീരം നമുക്കു ച്യൂമ്പനത്തറക്കരമ്പാഴെക്കു തുഞ്ചപനാഴ്ചത്താപ്പൻ കെരളീയ ജനകവി കല്ലിന്റെ അഗ്രാസന്നത്തിൽ ലോകത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഏഴുതരപ്പന്റെ ജനകവിത്വം ശബ്ദമെന്നതിൽ മനോഹര അർത്ഥമെവിത്രയ്ക്കിയും ഒരു പുതിയ പരമ്പരയെ തുറന്നിരിക്കുന്നു.

‘മുഴുക്കേടനും കഴിഞ്ഞിരുന്നുമതിയെന്നുവരെ
പഴുകുകയുണ്ടാകാതെ മട്ടുവലം മൊഴിയാളും
മുഴുനാരികളോടുകൂടിയതും അതേയെടു
കയുടെന്നിരിക്കിയും മട്ടുവലംകാണാൻ കവാളാൽ

വേലാതിവിടെ മഹനല്ലാവരുമൊക്കെ-
 ചെയ്യുന്ന വേലകളെല്ലാമൊക്കെ നീ
 അയ്യംപാട്ടാഴ്വരയെല്ലാവരും കാക്കുന്നു
 എല്ലാമെല്ലാപ്രകാശിപ്പിച്ചു കണക്കുകൂട്ടി.

இந்தியா-சுவிட்சர்லாந்து உறவுகள் குறித்து

ഇതിനെപ്പറ്റി കേന്ദ്ര സർക്കാരിൽനിന്നും വിവരങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുകയും
നടപടി കൈക്കൊള്ളാനുള്ള നടപടികൾ ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുമെന്ന്
മന്ത്രി വിശദമായി അറിയിച്ചു.

“ചന്ദ്രിതസ്തസ്മൈ പരമഹംസരൂപേ വനിതേന
സന്നിതം മത്സ്യവതഃ ക്ഷണേനേതരം”

ഇന്ത്യാലിനോട് കൂടുതൽ വിശേഷങ്ങളെക്കുറിച്ചും സമര ചരകപാഠങ്ങളെക്കുറിച്ചും സ്വപ്രഭാവിക വസ്തുതകളെക്കുറിച്ചും എഴുതപ്പെടാൻ കൃഷികൾ അഭ്യർത്ഥിച്ചു. 'കുടുംബസമാധാനം' എന്ന ഒരു പത്രത്തിൽ ഇങ്ങനെ എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: "എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു".

ശേഷം നാം കാണുന്ന ഒരു ജന്മകവി കഞ്ചൻനമ്പ്യാർ അന്നുതന്നെ. മഹിമപ്രദവും, പരാജയവും, സ്വർഗ്ഗവും ഭൂമിപോലെ തിരുവനന്തപുരവും അമ്പലപ്പുഴയുമടങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നതന്നെ ഈ ഹരിദാസികൾക്ക് കവനമാണല്ലോ. മണിപ്രവാളശൃംഖലയും സമ്പന്നതയായിട്ടുള്ളതാണല്ലോ. നമ്പ്യാരുടെ അർത്ഥനിയന്ത്രണശക്തിയും അപരസംവാദവും ഭാഷാസമീകൃതലോകത്തിൽ ഒരു കലയെന്നും ഉണ്ടായിട്ടില്ലാത്തതും ഉണ്ടാകാൻ അതില്ലാത്തതായ ഒരു സമ്പ്രദായത്താലാകുന്നു ആവിർഭവിച്ചിട്ടുള്ളത്.

പ്രാചീനകാവ്യത്തിലേ ഭാഷാസമീകൃതതയ്ക്കുള്ളിൽ ഇങ്ങനെ മൂന്നു തരത്തിലായിരിക്കുമെന്നു സ്വയംഭാവമുണ്ടാകുമെന്നായി നാം കാണുമല്ലോ. ചേലപ്പറമ്പുനമ്പൂരി, പുത്തനത്തുനമ്പൂരി കേലായവരും വാസ്തവത്തിൽ ജന്മകവികളും ഭൂമിയിൽ ഉൾപ്പെട്ടവരും യോഗ്യതയുള്ളവരായിരുന്നു. അടുത്ത കാലത്തുണ്ടായ ഒരു കവകളിൽ ചെങ്ങന്നി അപ്പൻനമ്പൂരിപ്പാടും മഹർനമ്പൂരിപ്പാടും ശബരിയം അർത്ഥത്തിലുള്ള നിഷ്കന്തകൾക്കും ഹരിതപ്രഭാതങ്ങൾക്കും കൈമാറ്റം ജന്മകവികളായിത്തന്നെയും സമർത്ഥരായി വരുന്നതാണ്.

“ഓരോരീഡിച്ചു വരീരിന വരനകൾ-
നാഥ ഹരിദാസരെ”

“കുടുംബത്തുടയ്ക്കു” എന്നും ‘പയോജനവാദവിശിഷ്ടം’യോടൊപ്പം ആരാടുന്നതും, ചിത്തം “വൈലത്തുവെച്ചു പൂർവ്വതയെന്നപോലെ” ഉണ്ടെന്നതും മറ്റും

അമൽനന്മുഖിപ്പാട്ടിലെ കവിതയ്ക്കുള്ള പ്രത്യേകാനുഗ്രഹങ്ങളാണ്.

“അതുപോഴുതപദിമാഗന്തദനീയം

പുനര്യോഗ കലമരണ കണക്കേ”

ആദിത്യകിരണങ്ങൾവിളങ്ങുന്നതും ‘എട്ടഭിഗന്തമതി
ലും നല്ലൊരു വെട്ടും വീഴും കഴിക്കു ചമന്ന’തും എന്നു
വേഷം പലതും മഹാൻ നന്മുഖിപ്പാട്ടിലെ ആദ്യരൂപ
സിദ്ധമാകു കവിതാവിഭാസത്തിന് ഉദാഹരണങ്ങളായി
എടുക്കാവുന്നതാണല്ലോ.

ഇപ്പോൾ മറിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന കവിതകളെക്കുറിച്ചും
വേദാലയ്ക്കാൽ അനുകരിക്കാൻ ആവില്ലെന്നപ്പോലെ
കാരില്ലമില്ലെന്നു തോന്നുന്നു.

ഇപ്പോഴത്തെ അനുകൂലിയിൽ പ്രധാനസ്ഥാനം
കൈ അർപ്പിക്കുന്നതു കേരളകാളീഭാസനെന്നു പ്രസിദ്ധ
നായ കോതിത്തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടുതന്നെയാ
ണ്. ഗൗരവപ്രകൃതിയുടെ ബാഹ്യോത്തരാധികാരങ്ങൾ
അവിടുന്ന് ശയ്യക്കാരെ മയ്യുസന്ദേശം മണിപ്രവാളം
കൊണ്ടു വിശദീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. ജീവിത പരമാർത്ഥ
യിലെ സദയനപാഠങ്ങളാകുന്ന അനവധി പദ്യങ്ങൾ
മയ്യുസന്ദേശത്തിൽ കാണാം ഇതന്നുദാഹരണങ്ങൾ
ഇവിടെ എടുത്തുകാണിക്കേണ്ട ആവശ്യമാണെന്നു തരം
ന്നുന്നില്ല കോതിത്തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ കഴി
ഞ്ഞാൽ ഏതൊരു ഭാഷാസാധിത്യരസികന്റേയും അ
കൃതിമഗ്നനായബഹുമാനാദികൾക്കു പാത്രീഭവിച്ചെന്നു യ
ഥാർത്ഥകവി കൊടുത്തപ്പൂർ ചെറിയകൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പു
രാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടാണ്. പുനഃനന്മുഖി, ന

സ്വർഗ്ഗം, പുറത്തുനിന്നു നന്നായി, ഹൃദയത്തിൽ അപ്പൻ മുതലായവയുടെ ശബ്ദപരിചിൽ നിന്നു കൊണ്ടുതന്നെ എഴുന്നേൽപ്പൻ മുതലായവയുടെ അർത്ഥപരിചയം ആർജ്ജിച്ചു. ആവശ്യമുള്ള മിക്കകളിലേക്കും സ്വന്തം വസ്ത്രങ്ങളായ ആകാശങ്ങളെ വിതറി തൂട്ടുവെച്ചപ്പോൾ കട്ടം കറയം കളഞ്ഞു കവിതയെഴുതാൻ മകനെയും സാസനയും അവിടേക്കു സ്വന്തം സിദ്ധങ്ങളായ പ്രത്യേകഗുണങ്ങളാകുന്നു. കല്യാണിനാദകൂടം, മധുരം ഗദ്യവും അവിടേക്കുള്ള ജനകവിതപതിയെ സമ്പ്രദാനാദികൾ സമ്മതിച്ചായി നിൽക്കുന്നു. കല്യാണിനാദകത്തിലെ കഥാസത്യ കേളത്തിലെ ഒരു വിധത്തിലുള്ള സാമുദായം കീഴ്ത്തിയതും യഥാർത്ഥമറിയാമായിട്ടുള്ളതെന്നും അതിലെ പദ്യങ്ങൾ മിശ്രവും മുമ്പായിട്ടുള്ള ആതികളും സന്താനരൂപങ്ങളും നിന്നുണ്ടായതായിരിക്കുന്നു. പരിശോധിച്ചുനോക്കിയാൽ “മധുരംഗം” ഈ വിഷയത്തിൽ കല്യാണിനാദകത്തെ നന്നായിത്തുടർച്ചപ്പെടുത്തുന്നുവെന്നു പറയാം.

“സ്വർഗ്ഗാകം അനന്തമേവ വിധാതകേക-
 നീയകം തന്നിവിശ്വപാദം
 പല്ലാൽ നിൽച്ചനൽ പുറത്തിൽ നിൽ സഖിയോ
 കൊച്ചൊന്നെന്നിച്ചുകൊണ്ടു”
 മരല്ലൊല്ലാണിരെന്നിട്ടു മനേജയ-
 പ്രിയശോഭാലാ ഫലാലി-
 നല്ലാസത്താൽ തന്നെത്തന്നിട്ടു പകലിലുള്ള-
 ഞാൻകയാൽ കണ്ണുണ്ടു”

എന്നും മറ്റുള്ള പലപ്പോൾ ഏതു ഏതെങ്കിലും ഏതെങ്കിലും നാടകങ്ങളെപ്പറ്റി ചോദിക്കാതിരിക്കുന്നത്? നാടകങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല കളിപ്പാട്ടിലും, തുള്ളലും മറ്റും കണിപ്രവരുന്നതിലും അവയുടെ പ്രാധാന്യമെങ്കിലും അടുത്തു നില്ക്കുന്ന ഒരു ജനകീയമായതാണ്.

തുള്ളലുണ്ടാകുന്നതിന് അവയേതുള്ള സാമയവും ഇതിന്റെ രംഗങ്ങളെപ്പറ്റിയും അച്ചുതൂങ്ങും വകയായി അച്ചടിച്ച സ്മരണകൾക്കുമാകുന്നതെന്നു വെളിപ്പെടുത്തുന്നതാണ്. കഥ ചോദിക്കുന്നതിലേ സ്മരണകൾക്കും തന്നെ അറങ്ങുന്നതിലും അതിനേതെ നീക്കിപ്പിടിച്ചു തുടർന്നു അതിനെ വിട്ടുപോയി വാസ്തവത്തിൽ ഒരു "മറയ്ക്കൽ" മൂലം തന്നെ. മറ്റൊരു കാര്യത്തിലുള്ള വ്യത്യാസം അതെന്നു ഏറ്റുമാനപ്പെട്ടും അസാധാരണങ്ങളായ ഒരു ശയ്യയിലേക്കുള്ള പ്രകടിപ്പിക്കുന്നവരുമായിരിക്കുന്നു. അത്തരം കാര്യങ്ങളെ അതാതു വിധത്തിൽ അവയ്ക്കനുയോജ്യമായ പലങ്ങളെക്കൊണ്ടും അതിനുള്ളിലേക്കും വായനക്കാരന്റെ ഏതെങ്കിലും വിഷയവുമായി അതിനെ വിട്ടു അവിടെത്തന്നെ ചെന്നെത്തുകയും അതിൽ നിന്നും സാധ്യമായേക്കാവുന്ന തരം കണ്ടെത്തുന്ന വരികൾ വെളിപ്പെടുത്തുന്നതാണ്. —

“ഇപ്രകാരമുള്ള പലനടന്നുപോയവരും മറ്റും കണിപ്രവരുന്നതെന്തെന്നു ചോദിക്കുന്നതിന് കരുതപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾ വിട്ടുപോയ മലയാളത്തിൽ പലപ്പോഴും കണ്ടുവരുന്നതായിരിക്കുമെന്നു കരുതാം.”

രീതിയിൽ പ്രയോഗിക്കുന്നത്. ഇക്കീഴെയുള്ള നേരികളേറ്റിനിയിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി വന്നിരുന്ന മലയാളം കോളംതന്നെ തെറ്റിപ്പറ്റിപ്പോയതായിരിക്കാം.

“ലോകമെ നല്ല സുഖമായിരിക്കുമ്പോൾ
 പലരുന്നതിന്നു തവിട്ടു തെളിഞ്ഞു മാർദ്ദം
 ആകുന്നതു മലമ്പരയതെഴിച്ചു വെള്ളം
 കാർ കൂട്ടിട്ടു വിചസനെന്നു കാലമെല്ലാം.”

ഇതിലെ മദ്ധ്യമുദാഹരണങ്ങൾ അർത്ഥശാലി
 മൂലം ഏതു സഹൃദയന്റെ ഹൃദയത്തിലാണു പരക്കുന്നതു
 അറിയിക്കാൻ കിടന്നതു? വെള്ളംകൊണ്ടുള്ള മ
 ധ്യം വെളിച്ചം കാണാം വെള്ളംകൊണ്ടുള്ള അർത്ഥ
 മെന്നു ചോതിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടുള്ളതാകാം. ഇ
 ഏകാർത്ഥത്തെ ക്രമീകരണമായി ആലോചിക്കുന്നവർ
 ചെമ്മുറുന്നകൾക്കായിരിക്കാൻ കിടന്നു. ഇങ്ങനെ മ
 ഹാകവിതയെ അറിഞ്ഞു കവിതകൾക്കിട്ടുള്ള ഭാഗ
 ഹാരണങ്ങൾ കാണിച്ചുതുടങ്ങുന്നതും ഏകപ്രദമായിട്ടുള്ള
 ത്ത് എല്ലാ കൃതികളും ഒന്നിച്ചു ചേർത്തുവെച്ചിട്ടുള്ള
 അർത്ഥശാലി എന്റെ വിചാരം.

കൊച്ചുനീന്മുറയ്ക്കു കിടന്നപ്പോൾ കഴിക്കാൻ
 നല്ല പ്രത്യയപ്പെടുന്ന മനുഷ്യർ കൊടുത്തു കിടന്നി
 ഞ്ചൻതന്നെ. തിരുനെല്ലുകൊടുത്തതെന്നതാണു്. ന
 ന്മുറി മലയമേറ്റിയിട്ട് വെട്ടുകഴിയുന്നതോടൊ
 ഹൃദയം മലയമേറ്റിയെല്ലെ ഉപയോഗിച്ചു സത്യതയെ
 മൂലം കൂടാതെ കവിതയെക്കൊണ്ടു പിടിച്ചിട്ടുള്ള
 ന്നതിന്നു അറിയാത്തു. പ്രത്യയകമ്പോളം ഒന്നു വെ
 കൊടുത്തതാണു് പരമ പരമ ആഗ്രഹത്തെ സൃ

[illegible]

അറിഞ്ഞെന്നുതന്നെ. ഏകാക്ഷരം ദ്വയാക്ഷരം മുതലായ ശബ്ദാലങ്കാരപരിഷ്കാരം അവിടുന്ന് മലയാളഭാഷകൊണ്ടു കഴിച്ചു് ഇതിപ്പിടിക്കുന്നതു കാരണത്താലാകുന്നുമുണ്ട്. മലയാളത്തിന്നുവേണ്ടി പ്രാട്ടിയേക്കോ കേരളപ്പതിപ്പുതന്നുവാൻ തിരുമനസ്സു ചേക്കോ അയക്കു സ്വാധീനമായ ഒരു ശ്രമംതന്നെയാണെന്നു എല്ലാവരും വാദിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ കമ്മിഷന്റെ തന്മൂലം തിരുമനസ്സിനേക്കുവീരസമാണു പ്രധാനമായുള്ളതെന്നു ആ വകക്കാർ ശുപാർശ ചെയ്തു് സർവ്വതഃകാലാവതരമെന്നാണു എനിക്കു തോന്നുന്നതു്. പരമജിതന്മൂലം തി എന്ന പേരായ ഭാഗ്യകാവ്യത്തിലെ ഈ ശ്ലോകം നോക്കുക.

ദേഹത്തൽ തൊഴിപോലുചിതീരിമി-

അകീരതെത്തമപ്പിള

വൃന്തതെപ്പൊഴി കൃഷ്ണാർ നിമിരം

അയം വിതർ തമ്മിനെ

ആയിരത്തു് വരതകൊണ്ടെന്നയും

മധ്യം ഗത പ്പെട്ടുപു-

ദേഹത്തൽ ക്രോധംഗി ഗായ വിമുദ

കണ്ടാശ്ശു കൊണ്ടാണെന്നും.

ഇതിനെ പലരും എടുത്തുജ്ഞാപിക്കുമ്പോഴു്. എന്നാൽ അവിടുണ്ടു വീരസത്തെപ്പോലെയെന്നു തുടങ്ങിയും സ്വാധീനമെന്നു ചന്ദ്രികയിലെ അഞ്ചു കാണ്ഡത്തിന്നു ശ്ലോകം വിചരിക്കിക്കുന്നു:-

അഭയശാസ്ത്രത്തിലേതെന്നുകിൽ മി ചെറുക-

രേണു ചിന്നിക്കത്തൽ

പേരുന്നെ പമ്പകത്താച്ചെരുമകളുനി-

പ്പട്ടമേൽ ചേർത്തുവെച്ചു

നേരെയെങ്കിലും അന്നു ചാലത്തുവെക്കുകയും നടുവിൽ
 'ചാലം'കൊണ്ടുപോയതും-
 ചാലം നാണിച്ചുനിന്നോക്കുകയെന്ന പെൺ-
 മെലക്കിയെക്കുറിച്ചുള്ളതും!

എംഗലാൻഡിലെ ഹെസിയേസും അവിടുത്തെ പ്രധാനം
 തന്നെയുണ്ടെന്നു കാണാം. അദ്ദേഹം നാണിച്ച പട്ടം
 നോക്കുക:-

നേരേ കേറിയിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുക-
 നെത്തുറക്കുകയും-
 ചാലം നീ പല്ലിട്ടിട്ടിരിക്കുന്ന പട്ടികയിൽ-
 അന്നു കൊണ്ടുവന്നു!
 ചാലംകൊണ്ടുപോയതും ചാലംകൊണ്ടുപോയതും
 ഹെസിയേസും ചാലംകൊണ്ടുപോയതും
 നേരേകൊണ്ടു തുറന്നിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും
 തുറന്നതുകൊണ്ടും സഹായം.

ആകട്ടെ പരസ്പരം വെക്കുകയും അതിൽ 'മുഖം' പരസ്പരം
 അഭിപ്രായംവെക്കുന്ന മെലക്കിയെ ആവർത്തിക്കുന്ന നി
 മിതികളെ കലശലാക്കുന്നതു്. "കവിയിലാണു ശക്തി
 കരുവിലല്ല" എന്നു മറ്റൊരു "കവി"കൾക്കെതിരെ
 പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു കരുതിക്കൊണ്ടുവന്നു തിരുമനസ്സി
 ലെപ്പോലുള്ളതാണിത് വളരെ ശക്തിയായിരിക്കുമായിര
 ന്നവെന്നു എനിക്കു ചിലപ്പോൾ കേൾക്കുകയുണ്ടാകും.
 അതിനായി അവിടുത്തെ പ്രത്യേക സഹായത്തോടും
 മെലക്കിയുടെ മഹാമഹത്വംകൊണ്ടും അംഗീകരിക്കുക
 യും ആവർത്തിച്ചുവന്നിട്ടു നേരേകൊണ്ടും ചാലം
 മെലക്കിയെ പരസ്പരം തമ്മിലായിട്ടുള്ളതാണല്ലോ.

‘സംസദൃക വികീർണേണി’ എന്ന യഥാർത്ഥനായായ നായ ഇര മഹാകവി ആയരാജാഗൃസമൃദ്ധികളോടുകൂടി ഇനിയും വളരെയധികം ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതിന്നു സർവ്വ നിവാരണമുണ്ട്. ജഗദീശ്വരൻ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ. എന്നുമാത്രമാണ് ഭട്ടാരിയെങ്കിലും ഒന്നുതന്നെ എനിക്കു പറയാനുള്ളത്.

നടുവത്തുപുൽനമ്പൂതിരി തിരുനസ്സുകൊണ്ടാണ് ഇനി രാജാസാവിത്വം ഉണ്ടാകേണ്ടതിലെ പരമമായ കരുതിൽ പറയപ്പെടേണ്ട ഒരു യഥാർത്ഥവീശ്വരൻ. പ്രസിദ്ധനായ വേദാന്തനമ്പൂതിരിപ്പാട്ടിലേക്കു തന്നെ ശരിയായ മലയാള കവിതയുണ്ടാക്കിത്തീർത്തിരിക്കുന്നത് അവിടുനാണെന്നു പറഞ്ഞാൽ അവിടുത്തേക്കു തന്നെ വികളിത ഇതിൽ എത്രമാത്രം കാരണവസ്വരാനും ഉണ്ടെന്നു നല്ലപോലെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണല്ലോ. വാസ്തവത്തിൽ അവിടുത്തു ഇപ്പോഴുള്ള മലയാളകവികളുടെ കാരണവൻ തന്നെയായിട്ടാണ് ഇരിക്കുന്നത്. അദ്ദേഹം പരിശുദ്ധവും ശക്തിയും സ്വതന്ത്ര്യവും വർദ്ധിച്ചുവന്നിട്ടും, പഴയരാജാവിനെ പിരിച്ചു കവിതയുണ്ടാക്കി അനുസരണത്തോടെ സിദ്ധിച്ചവയുള്ള സമയവും അവിടുത്തെ രൂപവിശിഷ്ടത നിന്നു വിട്ടുമാറിയിട്ടില്ല. അവിടുത്തെ പദ്യങ്ങൾ മിക്കതും സംഗ്രഹണ സംസാരിക്കുന്ന രീതിയിലായിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു ചൊല്ലേണ്ടതാണു് മനസ്സിൽ തടുത്തതിന്നും അവർ വായിച്ചുസ്വദിക്കുന്നതിന്നും വളരെ ഏകീകൃതം. ആലോചിച്ചുനോക്കിയാൽ അവിടുത്തു് മലയാളപദ്യകാരനായിത്തീർന്നു മറ്റൊരു ‘വേദധർമ്മം’ ആണെന്നു പറയാം.

നേതൃമൂലകത്തോ ഏതാൻ അൻ സംഗതിക്കാരാണു്. ആഗമങ്ങളോടോ ചരാതമങ്ങളോടോ നെന്തിലാക്കുന്നതിന്നുവേണ്ടി അവിടുത്തെ കവിത ഭക്തമാത്രമായിട്ടുള്ള മേന്മയുണ്ടെന്നും വളരെ ചുരുക്കമുള്ളതായിരിക്കുമുള്ള. അമാന്തനികങ്ങളായ അലങ്കാരങ്ങളോ കഴിമുറയ്ക്കൽ പൊട്ടുതന്നെ സംസ്കൃതപദങ്ങളോ അവിടുത്തെ കവിതയിൽ ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. ഇത്തരം നല്ല മെച്ചമുണ്ടെന്നും. സദയംതന്നെ കവിതയിന്നു് ഭക്തി എന്നുവന്നു കറുക്കിയ കാളനേക്കളും സായാഹ്നത്തെയും ചിലപ്പോൾ കവിതയെക്കുറിച്ചായിരിക്ക വിശേഷമുള്ളതായാഗത്തിൽ ഉണ്ടാക്കിയ മേലന്നാണെന്നാണു് എന്റെ പക്ഷം. ചരിത്രങ്ങളും ചതുരക്കേളികളും അവിടുത്തെ അപര്യയുണ്ടിളം കാണുന്നതാണു്. മേന്മയുള്ളതായിൽ ചതുരക്കേളികളെ സംഗ്രഹിക്കുന്നതിന്നുപുറപ്പെടുന്നവർ വല്ലവരുണ്ടെന്നിൽ അവർ ഒന്നാമതായി തിരഞ്ഞെടുത്തു അപ്പൻനമ്പൂരി തിരഞ്ഞെടുത്ത പുസ്തകങ്ങളായാണു്. അവിടുത്തെ കവിതയെക്കുറിച്ചും ഭഗവദ്ഗുരുതലായ കൃതികൾ വരികളായി മേന്മയുള്ളതാകെ പ്രവരിച്ചിട്ടുള്ളതായാണു് ഇവർ പ്രത്യേകം എടുത്തുകാണിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലാത്ത വിതാസിക്കുന്നു.

